

391.42

ร

8.3

การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดระยอง

ปริญญาโท

ของ

ราตรี รุ่งโรจน์ดี

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

32990

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๕ มีนาคม ๒๕๑๕

39157

การกีฬาแนวโน้ของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดระยอง
ปีการศึกษา ๒๕๑๔

บทคัดย่อ
ของ
ราตรี รุ่งโรจน์ดี

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๕ มีนาคม ๒๕๑๕

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อทราบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ มีแนวโน้มที่จะศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ และ นักเรียนดังกล่าวส่วนใหญ่มุ่งหวังจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา หรือระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และในสาขาวิชาใด ทั้งนี้รวมทั้งเหตุผลและองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสาย การเรียนของนักเรียน ตลอดจนความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาคือของนักเรียน วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และผู้ปกครอง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำนวน ๔ โรงเรียน จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๔๔๔ คน และผู้ปกครองนักเรียน ๔๑๓ คน

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ นักเรียนทั้งสองสายมีความต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อเป็นอันดับแรกของทั้งสองระดับคือวิชาครู เหตุผลที่นักเรียน ใช้ประกอบการพิจารณาในการเลือกเรียนต่อคือ โอกาสที่จะร่ำรวย เพื่อเป็นกำลังคนระดับกลาง ที่ประเทศกำลังต้องการ และความเหมาะสมกับตัวเอง ส่วนเหตุผลสำคัญที่ผู้ปกครองใช้พิจารณา ความมุ่งหวังในการเรียนต่อของนักเรียนคือ ทุนทรัพย์ที่จะใช้ส่งเสียให้นักเรียนเรียนต่อ ความเหมาะสมกับสติปัญญาของนักเรียน และโอกาสในการมีงานทำ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู สำหรับเพศ, โรงเรียน ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียนนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเลือก สายวิชาเรียนของนักเรียนแตกต่างกันไป และพบว่าความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน และของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาคือของนักเรียนสอดคล้องกัน

A STUDY OF TRENDS IN CHOOSING ACADEMIC AND VOCATIONAL
STREAMS OF M.S. III STUDENTS IN RAYONG PROVINCE,
ACADEMIC YEAR 1971

ABSTRACT

BY

RATREE ROONGROJDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at the College of Education

March 9, 1972

This study was determined to find out the trends in choosing academic and vocational stream of M.S. III students in Rayong Province, academic year 1971. Moreover, the study was intended to study the students' aspiration in choosing their fields of study at the higher educational level, their reasons in choosing the fields of study and the influences of their parents on them in choosing the fields of study.

Two forms of questionnaires were sent out to collect the data from the samples: 489 M.S. III students from 4 government secondary schools and 413 parents in Rayong Province.

The major findings were that the students tended to choose the vocational stream rather than the academic stream, most students wanted to further their study in the university level. Their chosen field of study ranked first in Teacher Education. The opportunity to be rich, to become effective skilled employees of the country and well-adjusted citizens are their reasons for choosing the fields of study on the other hand, financial aids, intelligence and the opportunity to get good job are their parents' reasons. It was also found that their parents, sex, schools and academic achievement have influence upon the selection of their fields of study. Furthermore, the students' and their parents' aspirations are relevant.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์พิจารณาปัญหานี้นี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

นางเจ๊วรงค์ คุ้มวงศ์ ประธาน

ผอ. 12 กรรมการ

๔ มีนาคม ๒๕๑๕

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยดี เนื่องจากผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งตลอดมาจาก รองศาสตราจารย์บางกวนเจลิยว สุมวาท อาจารย์บังอร แสนนันท ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาค้นสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และ อาจารย์เพ็ญ นารายณ์ประทาน ที่ได้กรุณาตรวจแก้ภาษาบางตอนของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ และคณะครู อาจารย์ของ โรงเรียนเทพศิลา โรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" โรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์ โรงเรียนน่านค้าย และโรงเรียนแก่งวิทย์สดาวร ที่ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการเก็บวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ คุณสมบุญ ทับทิมไทย ที่ได้กรุณาพิมพ์และโรเนียวแบบสอบถามให้

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จเป็นรูปเล่ม หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก อาจารย์บุญฤทธิ์ ไพรัตน์ คุณฉรรภาณ ชัยโอภาส คุณกัณหา พูลศิลา คุณวันสม คุณทวีพ คุณสมพิศ ช้างรมแก้ว และคุณสุวดี พุทธวิชญ์ ผู้เขียนจึงขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย.

ราตรี รุ่งโรจน์ดี

สารบัญ

บท

หน้า

๑	บทนำ	๑
๒	๑ ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๓
	๒ ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้	๔
	๓ นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
	๔ ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
๓	๑ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๖
๒	๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๗
	๓ เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศ	๗
	๔ เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	๘
	๕ เบื้องหลังสมมุติฐานการค้นคว้า	๑๒
	๖ สมมุติฐานในการค้นคว้า	๑๔
๔	๑ วิธีการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการค้นคว้า	๑๖
	๒ แหล่งข้อมูล	๑๖
	๓ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๑๗
	๔ การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๑
	๕ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
๕	๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
	๒ สรุปผลการใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
	๓ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๑	๒๔
	๔ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๒	๓๔
	๕ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๓	๔๔

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๔	๙๓
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๕	๙๔
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๖	๙๕
๕.5 อภิปรายผล สรุป ข้อเสนอแนะ ๕9	๑๐๐
สรุปผลการวิจัย ๖1	๑๐๐
อภิปรายผลการวิจัย ๖2	๑๐๐
ข้อเสนอแนะ ๖๐	๑๑๒
๑. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน ๖๐	๑๑๒
๒. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร ๖๑	๑๑๖
๓. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาริยะต่อไป ๖๕	๑๑๖

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า	
๑ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔		๑๖
๒ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน		๑๘
๓ แสดงจำนวนผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๑๔		๒๐
๔ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง		๒๔
๕ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน จำแนกตามรายได้ต่อหนึ่งเดือนโดยประมาณของผู้ปกครอง		๒๖
๖ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามผลการศึกษา		๒๗
๗ แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมาแจจแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง		๒๘
๘ แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุดเสมอมาแจจแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง		๒๙
๙ แสดงความมุ่งหวังในการเรียนต่อและสายวิชาที่ต้องการเรียนต่อของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน		๓๐
๑๐ แสดงจำนวนนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ		๓๑
๑๑ แสดงผลวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง		๓๒

ตาราง

หน้า

๑๒	แสดงจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่เลือกเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	๓๔
๑๓	แสดงจำนวนนักเรียนที่ทางการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและ ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๓๕
๑๔	แสดงจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและระดับ ต่ำกว่าอุดมศึกษา แจกแจงตามเพศและโรงเรียน	๓๖
๑๕	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อของ นักเรียนในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ของ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๓๗
๑๖	แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ๓๖๘ คน เลือกเป็นอันดับ ๑ เรียงจากวิชาที่นักเรียนเลือก มากที่สุดไปน้อยที่สุดจำนวน ๑๑ อันดับดังนี้	๓๘
๑๗	แสดงสาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนใน กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๔๕ คน เลือกเป็นอันดับ ๑ เรียงจากสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปน้อยที่สุดจำนวน ๘ อันดับดังนี้	๓๙
๑๘	แสดงความร่ำรวยละเอียดในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ เป็นอันดับหนึ่ง	๔๐
๑๙	แสดงเหตุผลสำคัญ ๕ อันดับ ซึ่งนักเรียนเลือกเป็นเหตุผลใน การเรียนต่อ	๔๑
๒๐	แสดงความสนใจในการทอนแบบสอบถามของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามจำนวนนักเรียนและโรงเรียน	๔๒
๒๑	แสดงอิทธิพลที่ทำให้ให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อ	๔๔

๒๒	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอิทธิพลของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนที่มีต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน	๕๔
๒๓	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ	๖๐
๒๔	แสดงว่าจำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๖๑
๒๕	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๖๒
๒๖	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๖๓
๒๗	แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง	๖๔
๒๘	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค็ดอน โดยประมาณ	๖๕
๒๙	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค็ดอนโดยประมาณ	๖๖
๓๐	แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	๖๗
๓๑	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	๖๘
๓๒	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	๖๙

๓๓	แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลการศึกษา ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	๗๐
๓๔	แสดงการวิเคราะห์หาความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อ สายสามัญของนักเรียน จำแนกตามผลการศึกษาที่ผ่านมา	๗๑
๓๕	แสดงการวิเคราะห์หาความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อ สายอาชีพของนักเรียนจำแนกตามผลการศึกษาที่ผ่านมา	๗๒
๓๖	แสดงจำนวนผู้ปกครองจำแนกตามประเภทของอาชีพ	๗๓
๓๗	แสดงรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่างต่อเดือนโดยประมาณ	๗๔
๓๘	แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๗๕
๓๙	แสดงการวิเคราะห์หาความแตกต่างของสายสามัญกับสายอาชีพ ซึ่งผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเลือกเรียนต่อ	๗๖
๔๐	แสดงเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ	๗๗
๔๑	แสดงระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเรียนต่อ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๗๘
๔๒	แสดงผลการวิเคราะห์หาความแตกต่างของระดับอุดมศึกษา กับค่ากว่าอุดมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเรียนต่อ	๗๙
๔๓	แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง	๘๐
๔๔	แสดงอันดับของสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อ ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	๘๑
๔๕	แสดงเหตุผลสำคัญ ๕ อันดับของผู้ปกครอง แจกแจงตาม จำนวนการตอบของแต่ละอันดับ	๘๒

๔๖	แสดงคามมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อบริการสำคัญที่โรงเรียนควรจัดให้มีขึ้น แจกแจงตามจำนวนโรงเรียน	๕๑
๔๗	แสดงคามมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง แจกแจงตามจำนวนโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๕๖
๔๘	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสาขาสามัญของผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๕๘
๔๙	แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสาขาอาชีพของผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๕๙
๕๐	แสดงคามเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนตอนที่ ๓ ที่ได้ปรับปรุงเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน	๑๕๐

บทนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในระยะที่มีการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง การประกอบอาชีพของคนไทยจึงได้มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป ด้วยลักษณะสังคมเกษตรกรรมในสมัยก่อนจำต้องปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ให้ได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น การขยายตัวทางอุตสาหกรรมขนาดต่าง ๆ ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาแรงงานในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะแรงงานในระดับกลางซึ่งประเทศไทยกำลังอยู่ในภาวะที่ขาดแคลน และเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่การที่จะขจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้นไปเพื่อช่วยให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินไปได้ตามจุดหมายที่วางไว้ก็โดยการพัฒนากำลังคน ดังที่ พจน์ สารสิน (พจน์ สารสิน, ๒๕๐๙ : ๑๙) กล่าวว่า "นโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการพัฒนากำลังคน และการที่จะพัฒนากำลังคนได้อย่างเหมาะสมนั้น ต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด"

นอกจากนี้ พรหม พานิชภักดิ์ (พรหม พานิชภักดิ์, ๒๕๑๓ : ๑๔๕) ได้กล่าวไว้ว่า "การพัฒนากำลังคนนั้น หากจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็ได้แก่การปรับปรุงคุณภาพของประชากรให้มีความสูงขึ้นโดยไม่จำกัดเฉพาะทางด้านวิชาการเท่านั้น หากยังรวมถึงความสามารถในการประกอบอาชีพ อันจะทำให้มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขเป็นสำคัญอีกด้วย"

จากผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องความต้องการกำลังคน (โอภาส ๗ ถกลาง, ๒๕๑๐ : ๒๒) พบว่า "ประเทศไทยกำลังต้องการขยายตัวในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามากที่สุด เพราะผู้ที่มีการศึกษาระดับนี้ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจกับประเทศในอัตราสูง คุณภาพของประชากรและกำลังคนของประเทศจะเจริญก้าวหน้าหรือหดรัดตัวลงเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่"

จะเห็นได้ว่าการศึกษาเป็นการพัฒนากำลังคน และกำลังคนระดับกลางมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นอันมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงได้เน้นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งถือว่า จะผลิตแรงงานในระดับกลางได้อย่างมาก ดังใจความสำคัญที่ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติฉบับที่สอง พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สอง พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔, หน้า ๒๒๘) ว่า "ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับกลาง ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องเร่งในการ ขยายตัวด้านปริมาณและ คุณภาพของการ ศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาสามัญและมัธยมศึกษาอาชีพ"

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าว รัฐบาลจึงได้เร่งรัดพัฒนากำลังคนมาตั้งแต่ระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่สอง และยังคงดำเนินการต่อไปในระยะที่สามนี้ ทั้งนี้เพราะความต้องการกำลังคนในระดับกลางของแผนพัฒนาระยะที่สามยังคงมีต่อเนื่องมาจากแผนพัฒนาระยะที่สองที่ผลิตได้ไม่พอกับความต้องการ ดังจะเห็นได้จากสถิติเกี่ยวกับความต้องการกำลังคนของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่สาม พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สาม พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙) ปรากฏว่าประเทศไทยยังต้องการกำลังคนประเภทช่างฝีมือ (Skilled Workers) และช่างเทคนิค (Technicians) เป็นจำนวนถึง ๒,๕๖๘,๐๐๐ คน เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจึงได้ทุ่มเทเงินเป็นจำนวนมากในการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้น โดยจัดหลักสูตรให้กว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความสามารถและโอกาสที่จะมีงานทำ ตลอดจนฐานะทางการเงินของตน นับว่าเป็นการป้องกันมิให้เกิดข้อประสกับความผิดพลาด อันจะเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม เป็นต้นว่า ปัญหาการว่างงานของประชากร ปัญหาอาชญากรรมวัยรุ่น ซึ่งนับว่าประเทศชาติต้องสูญเสียกำลังคนไปโดยเปล่าประโยชน์

อย่างไรก็ตาม การจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสมใ้ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนวิชาทั้งหลักสูตรสายสามัญ และหลักสูตรวิชาชีพอย่างกว้างขวางนี้ยังเป็นเรื่องใหม่ นักเรียนมักจะมีปัญหาเกิดขึ้นในการตัดสินใจเลือกวิชา ผู้เขียนเห็นว่าการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มของการเลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาอาชีพนั้นจะทำให้ผู้แนะแนวและครูอาจารย์ได้ทราบถึงความต้องการและเหตุผลในการเลือกอาชีพ ตลอดจนอิทธิพลของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นโยบายในการช่วยให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาใ้ถูกต้อง และสามารถจัดบริการแนะ แนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของนักเรียน การจัดและปรับปรุงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

และสอดคล้องกับนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาโดยตั้งความมุ่งหมายในการวิจัยดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาแนวโน้มในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ของจังหวัดระยอง ว่าต้องการจะเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ

๒. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อแต่ละสายวิชานั้นต้องการจะเรียนต่อในชั้นสูงต่อไปหรือไม่ และถ้าต้องการเรียนต่อจะเรียนต่อในสาขาวิชาใด ทั้งในระดับอุดมศึกษา และในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา

✓ ๓. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อในสาขาวิชานั้น ๆ ของนักเรียน

✓ ๔. เพื่อศึกษาว่า ครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

✓ ๕. เพื่อศึกษาว่าในการเลือกเรียนสายวิชาสามัญ และสายอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้

๕.๑ เพศ

๕.๒ โรงเรียน

๕.๓ รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

๕.๔ อาชีพของผู้ปกครอง

๕.๕ ผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา

๖. เพื่อศึกษาความมุ่งหวังของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้คือ

๖.๑ สายวิชาที่นักเรียนควรจะต้องเลือกเรียนต่อ เมื่อสำเร็จชั้น ม.ศ. ๓

๖.๒ ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในอนาคต

๖.๓ เหตุผลที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อ

๖.๔ บริการบางประการที่โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนเพื่อส่งเสริมการศึกษา
ของนักเรียน

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. เป็นข้อเสนอแนะแก่โรงเรียนในการจัดบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้แก่
นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดระยอง ให้ถูกต้องตรงตาม
ความต้องการของชุมชน
๒. เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารในการปรับปรุงการมัธยมศึกษาของจังหวัดระยอง
เพื่อให้ได้ผลดี และตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมของประเทศ
๓. เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารในการปรับปรุงหลักสูตรการอาชีวศึกษาชั้นสูงของ
จังหวัดระยอง
๔. เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดระยองและจังหวัด
อื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดระยอง เพื่อให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้เป็นอย่างดี
๕. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป
๖. แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. นักเรียน หมายถึงนักเรียนชายและหญิงที่เรียนอยู่ในชั้น ม.ศ. ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๔
ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา จังหวัดระยอง
๒. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึงโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัด
กรมวิสามัญศึกษา ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง
๓. ผู้ปกครอง หมายถึงบิดา มารดา หรือผู้ปกครองส่งเสียให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ของจังหวัดระยองได้ศึกษาเล่าเรียน

X

๗๐๐

๔. แนวโน้มของการเลือกเรียนต่อ หมายถึงความต้องการที่จะเรียนต่อของนักเรียน
ชั้น ม.ก. ๓ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔

๕. สายสามัญ หมายถึงการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญเพื่อปูพื้นฐาน
ความรู้ให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ต่อไปได้

๖. สายอาชีพ หมายถึงการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ รวมทั้งการ
ฝึกหัดครู ป.กศ. และวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นอื่น ๆ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓ ไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๗. อุดมศึกษา หมายถึงการศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
เกินกว่า ๓ ปีการศึกษา

๘. เหตุผลในการเลือกเรียนต่อ หมายถึงอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจหรือชักนำให้นักเรียน
และผู้ปกครองนักเรียน ใช้เป็นหลักในการพิจารณาเลือกเรียนต่อ เช่น บุคคล เงิน ความ
ก้าวหน้าในการงาน ฐานะในสังคม และเหตุผลส่วนตัว เป็นต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาค้นคว้าตั้งอยู่บนรากฐานของข้อตกลงต่อไปนี้คือ

๑. นักเรียนและผู้ปกครอง มีความสามารถในการประมาณค่าความรู้สึกของตนเอง
ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

๒. นักเรียนและผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ทอนแบบสอบถาม
อย่างจริงจัง และเป็นที่เชื่อถือได้

๓. นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา ๒๕๑๔ นี้ มีคุณสมบัติบางประการ
ร่วมกันกับนักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนของจังหวัดระยอง ในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

๔. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
สภาพของนักเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดระยอง
เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้า ได้กระทำกับกลุ่มประชากรต่อไปนี้คือ

๑. นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ของจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ๔ โรง คือ

ก. โรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" จำนวนนักเรียน ๘๘ คน

ข. โรงเรียนระยองวิทยูปถัมภ์ จำนวนนักเรียน ๑๓๓ คน

ค. โรงเรียนบ้านค่าย จำนวนนักเรียน ๘๖ คน

ง. โรงเรียนเกล่งวิทยสถานาร จำนวนนักเรียน ๑๘๕ คน

รวมจำนวนนักเรียนที่เข้าทำการศึกษาทั้งสิ้น ๕๑๒ คน

๒. ผู้ปกครองของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ๔ โรง ดังกล่าวในข้อ ๑ จำนวน ๕๑๒ คน

๓. แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น ๒ แบบ ดังนี้คือ

แบบที่ ๑ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เพศ อายุ ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา อาชีพและรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเลือกเรียน แนวทางที่จะศึกษาต่อ และความรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนและอันดับเหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับของนักเรียนที่เลือกเรียนต่อ

แบบที่ ๒ แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองแบ่งเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครอง และของนักเรียนในครอบครัว ความอุปการะ มีโรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ เพศ ของเด็กนักเรียน อาชีพ และรายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองในการศึกษาต่อของนักเรียน
สาขาวิชาที่ต้องการให้เด็กเรียนต่อ ความประสงค์ของการ
ให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชา เหตุผลที่ไม่
ประสงค์ให้นักเรียนเรียนต่อ บริการที่โรงเรียนสมควรจัดเพื่อ
ส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ๕ บริการ

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนต่อ
อันับความสำคัญของเหตุผล ๕ อันับ และความมั่นใจในการ
ตอบแบบสอบถาม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศ

๔. แชนเนย์ (Chanay, 1969 : 2957 - 2959) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเหตุผลในการ
เลือกอาชีพของนักเรียน พบว่านักเรียนจากชุมชนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะ
พิจารณาทางการเงิน การควบคุมงาน เกียรติยศของงาน สูงกว่านักเรียนที่มาจากชุมชนที่มี
ฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า นอกจากนี้ยังพบว่า ความต้องการในด้านอาชีพของเด็กหญิงต่างจาก
เด็กชาย เพราะแนวทางที่จะนำไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่แตกต่างกัน และจุดเด่นในด้านความสำเร็จก็
แตกต่างกัน

๕. คอบบินส์ (Dobbins, 1969 : 2958) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความปรารถนาและความ
มุ่งหวังทางด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนมัธยมปลายจำนวน ๔๘๒ คน จาก ๕ มณฑล ใน
รัฐหลุยส์เซียนา ผลปรากฏว่า ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อเรื่องเหล่านี้มาก คือบิดามารดาจะมีอิทธิพล
มากต่อการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อ ส่วนเพื่อน ๆ จะมีอิทธิพลรองลงไป

๖. อีคดี้ (Eaddy, 1959 : 1958 - 1959) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ
เลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยส์เซียนา จำนวน ๗๑ คน ผลปรากฏว่า บิดา
มารดา เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติ และบุคคลในโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือก

วิชาชีพของนักเรียนมากขึ้นตามลำดับ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอลส์เวิร์ท (Ellsworth, 1959 : 1233) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักวิทยาศาสตร์อเมริกัน ผลการวิจัยในด้านบุคคลที่ทำให้นักวิทยาศาสตร์สนใจวิทยาศาสตร์มากที่สุด เรียงลำดับความสำคัญได้แก่ บิดา มารดา ครู เพื่อน ญาติ สนใจเอง นอกจากนี้มีกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นมีผลต่อการปลุกฝังความสนใจในทางวิทยาศาสตร์ กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การเรียนวิทยาศาสตร์ในชั้น การทดลอง ชุมนุมวิทยาศาสตร์ การค้นคว้า และการศึกษานอกสถานที่

ไลออน (Lyon, 1959 : 4(20) : 1269) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบด้านประสบการณ์แรงจูงใจ และบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตในวิทยาลัยที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้ว กับพวกที่ยังตัดสินใจไม่ได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยแอสเคนฟอร์ด ปี ๑๙๕๖ - ๑๙๕๗ ผลปรากฏว่า กลุ่มนิสิตที่เลือกอาชีพไว้แล้วเป็นอาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดา

มอสเซอร์ (Moser, 1968 : 460 - 461) ได้ศึกษาวิจัยการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมปลายในฟิสลเบิร์ก แคลิฟอร์เนีย จำนวน ๕๕๐ คน เลือกอาชีพที่เขาชอบมากที่สุด ๓ อาชีพ จากที่เสนอให้ทั้งหมด ๑๐๐ ชนิด ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงมักจะเลือกอาชีพขั้นสูงที่ต้องการการฝึกฝนในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ จะเลือกอาชีพที่ต้องการฝึกหัดทางความรู้วิชาการเพียงเล็กน้อย หรืออาจจะไม่ต้องการใช้วิชาการเลย

3 แทนเซอร์ (Tanzer, 1957 : 890) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการเลือกอาชีพของนักเรียน ๑๘๓ คน ผลของการศึกษาส่วนหนึ่งปรากฏว่า ระดับความสนใจและระดับอาชีพของบิดา มีความสัมพันธ์กับระดับการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิลสแตช (Wilstach, 1957 : 1683 - 1684) ได้ศึกษาโดยวิธีสัมภาษณ์นักเรียนชาวแม็กซิกันชั้นปีที่ ๕ ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๑๐๔ คน ผลปรากฏว่า บิดามารดา และญาติ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็กผู้ชายมากที่สุด และพบว่านักเรียนกลุ่มที่อยู่ในเมืองเล็กนั้น บิดามารดา และญาติพี่น้องจะมีความสำคัญมากที่สุด โรงเรียนมีความสำคัญ

รองลงมา ส่วนนักเรียนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ไม่ค่อยจะดำเนินรอยตามครอบครัว

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

จิตรอารี เนตรหิน (๒๕๑๓) ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคการศึกษา ๑๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ พบว่านักเรียนชาย มีค่านิยมทางค่านายโตะและความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนหญิงมีค่านิยมทางค่านับถือยศ ชื่อเสียง ความก้าวหน้า และค่านับถือการสังคมสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* 3/ ✓ ณวิวรรณ แพทย์ธีรวัชร (๒๕๑๓) ได้สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๕๐ คือชาย ๔๕.๐๕ หญิง ๕๔.๙๕ มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และพบว่านักเรียนชายหญิงต้องการศึกษาต่อในด้านอาชีวศึกษาชั้นสูงมากที่สุด อันดับรองลงมา นักเรียนชายต้องการศึกษาต่อด้านทหาร และตำรวจ และนักเรียนหญิงต้องการศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

✓ 1 ธวัชชัย ชัยจิรณายกุล (๒๕๑๒) ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ~~ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม~~ พบว่านักเรียนเลือกเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีแรงจูงใจลำดับดังนี้คือ มีเกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เงิน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ส่วนสายอาชีพมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า เงิน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่ มีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนสายอาชีพมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

* 1/ ✓ นาวัน รุ่งรส (๒๕๑๔) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองแบบ เลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ หรือโรงเรียนฝึกหัดครู หรือโรงเรียนที่สอนวิชาชีพอย่างอื่นมากกว่าเลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมสามารถเลือกเรียนต่อได้ตรงตามความวามาริมากกว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม

๒ บุพพณี กุชฌิมิ (๒๕๑๐) ได้ทำการศึกษาคำนิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ในจังหวัดพระนคร - จนบุรี ปรากฏว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง มีเกณฑ์ในการเลือกอาชีพดังนี้ คือ มีผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี เป็นอาชีพที่สุจริต มีความสบายใจในการทำงาน และมีอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์ และยังพบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศในการเลือกคำนิยมทางอาชีพของนักเรียนหญิงนักเรียนชาย

๔ รัตนา เทพกลไธย (๒๕๑๓) ได้ศึกษาวิจัยถึงความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ จังหวัดปราจีนบุรี ปรากฏว่านักเรียนชายหญิงต้องการสมัครสอบเพื่อเรียนต่อมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๘ ของนักเรียนชายหญิงทั้งหมด และที่ต่องานทำงานคิดเป็นร้อยละ ๘.๘๘

* ๕ วีรวรรณ หงส์วิลาส (๒๕๐๙) ได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลวิทยากร ผลปรากฏว่าเหตุที่เลือกเรียนเกิดจากความสมัครใจของตนเอง บิดามารดาให้เรียน มีผู้แนะนำให้เรียน เข้าใจว่าเรียนง่าย เรียนตามเพื่อน ๆ และเข้าเรียนที่อื่นไม่ได้

๖ สมพงษ์ มั่นระวัง (๒๕๑๓) ได้ศึกษาถึงแนวโน้มของการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของเด็ก ม.ศ. ๓ จังหวัดสุโขทัย ปรากฏผลดังนี้

๑. นักเรียนชายหญิงต้องการเรียนต่อถึงร้อยละ ๘๘.๘๘ และนักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนหญิงชายแล้วพบว่า นักเรียนชายเลือกเรียนต่อมากกว่านักเรียนหญิง

๒. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีมากกว่าที่เลือกเรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

๓. ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ครู และข้าราชการอื่น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

๔. ผลการศึกษาของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมามีความสำคัญต่อการเลือกสายวิชาของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการศึกษายิ่งจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อยจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษายิ่ง

✓ ๕. ผู้ปกครองมีความมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อถึงร้อยละ ๕๔.๕๕ และต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ และมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาเหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่ออันดับแรกคือ เกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนได้เรียนต่อจนสำเร็จ ความสามารถที่จะออกมาประกอบอาชีพโดยอาศัยวิชานั้น โอกาสในการทำงานและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพนั้น

๖. นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญพอ ๆ กับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง

๕ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข (๒๕๑๐) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

๑. นักเรียน ๓ ใน ๔ เลือกอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มากกว่า ๓ ใน ๔ ที่เลือกอาชีพระดับมหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ต้องการอาชีพในระดับมหาวิทยาลัยเกือบร้อยละ ๕๕ แต่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้นตรงกันข้าม กลับแสดงความต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย คือเลือกอาชีพระดับนี้ถึง ๓ ใน ๕ ของนักเรียนทั้งหมด

๒. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผู้ปกครองมีรายได้ต่ำนั้น พอจะกล่าวได้ว่ามีความต้องการหรือเลือกอาชีพในระดับมหาวิทยาลัยน้อยกว่านักเรียนที่การเรียนและรายได้ของผู้ปกครองสูง

๗ อรรถ ชื่นกวี (๒๕๐๕) ได้ทำการวิจัยการเลือกสาขาอาชีพศึกษาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนราษฎรในจังหวัดพระนคร พบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกอาชีพศึกษา เพราะนักเรียนทราบว่าตนมีปัญญาไม่เพียงพอ เหตุผลต่อมาคือขาดแคลนทุนทรัพย์ และผู้ปกครองไม่ต้องการให้เรียนต่อ

๘ นอกจากนี้ กรมวิสามัญศึกษา (วิสามัญศึกษา, กรม, ๒๕๑๒ : ๒๓) ได้ทำการสำรวจความต้องการเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ทั่วประเทศ พบว่านักเรียนมีความต้องการ

ที่จะเรียนต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

เบื้องหลังสมมติฐานการค้นคว้า

สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในหัวข้อนี้เพราะ สมพงษ์ มั่นระวัง ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อวิจัยมาแล้ว แต่ได้กระทำกับนักเรียน ม.ศ. ๓ ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ผู้เขียนได้ศึกษาและเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ให้ทั่วทุกจังหวัด เพื่อให้ได้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง แต่เพื่อความเหมาะสมควยสถานที่ เวลา ตลอดจนความสะดวกในการติดต่อขอความร่วมมือ ผู้เขียนจึงได้เลือกทำการศึกษากับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนในระดับ ม.ศ. ๓ ของจังหวัดระยองเพียงจังหวัดเดียว ซึ่งยังไม่เคยมีใครศึกษามาก่อน และเนื่องด้วยผู้เขียนเป็นชาวจังหวัดระยองโดยกำเนิด ย่อมมีความคุ้นเคยกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและนักเรียนเป็นอย่างดี ทำให้มองเห็นช่องทางที่จะไปดำเนินการติดต่อขอความร่วมมือด้วยดีได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจะทำให้ได้ข้อมูล การวิเคราะห์ ตลอดจนการแปลความหมายจากข้อมูลที่ได้น่าเชื่อถือแน่นอนเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น ทั้งยังจะได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้กระทำในจังหวัดระยองครั้งนี้กับผลการวิจัยของสมพงษ์ มั่นระวัง ที่ได้กระทำในจังหวัดสุโขทัยดังกล่าวแล้วว่าจะได้ผลเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ในเมื่อจังหวัดทั้งสองมีภูมิประเทศ สภาพแวดล้อม ตลอดจนอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

จากการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อและการเลือกอาชีพตามที่ ฉวีวรรณ แพทย์ธีรวัณ, นาวัน รุ่งรส และสมพงษ์ มั่นระวัง ได้ผลเป็นไปในทำนองเดียวกันว่า แนวโน้มในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมุ่งไปทางสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่า นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ของจังหวัดระยองน่าจะเลือกเรียนต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญด้วย

อวัชชัย ขัยจิรธยาภักดิ์ ได้ศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม พบว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อในแต่ละสายการเรียนมีแรงจูงใจเช่นเดียวกัน ลำดับถัดมาคือ มีเกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงาน

ความก้าวหน้า เงิน ความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว/ นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ จิตรอารี เนตรหิน ยังพบว่านักเรียนมีค่านิยมทางอาชีพดังนี้คือ ความก้าวหน้า เกียรติยศ ชื่อเสียง ความเป็นผู้นำ บริการสังคม ความเป็นอิสระ ความมั่นคงปลอดภัย และรายได้ที่มีค่า / ดังนั้นคนเป็นจำนวนมากจึงมุ่งที่จะศึกษาต่อจนถึงระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ / ทั้งนี้ ณวีวรรณ แพทย์ศรีวงษ์ ได้สำรวจความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๘๐ มีความประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา ในทำนองเดียวกัน จากผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง ก็พบว่าจำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีมากกว่าระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่านักเรียนที่ ต้องการที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาน่าจะมีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

✓ อิทธิพลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เป็นเหตุผลประกอบการเลือกเรียนต่อของนักเรียนก็คือตัวบุคคล จากการวิจัยของ คอนบินส์, อีคี้, -เอลสเวิร์ท, และณวีวรรณ-หงส์วิศาต ได้มีข้อ สอดคล้องกันว่า บุคคลมีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเป็นอันดับแรก ต่อมาก็คือ ครู เพื่อน บุคคลในอาชีพนั้น และบุคคลในโรงเรียน ซึ่งนับว่ามีอิทธิพลมาจนลดหลั่นกันลงไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าผู้ปกครองนักเรียน, ครู และเพื่อน น่าจะมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของ นักเรียนมาจนลดหลั่นกันไป

จากผลการวิจัยของ แชนแนย์ พบว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ทำจะมีเหตุผลในการเลือกอาชีพโดยพิจารณาทางการเงิน การควบคุมงาน เกียรติยศของงาน สูงกว่านักเรียนที่มาจากชนชั้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า และยังพบว่าความต้องการในค่านาชีพ ของเด็กหญิงต่างจากเด็กชาย เพราะแนวทางที่จะนำไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่แตกต่างกัน และจุดเด่น ในด้านความสำเร็จก็ต่างกัน ทำนองเดียวกัน บุพธรณี กุศลสมิตี ก็ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างระหว่างเพศในการเลือกค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนหญิงนักเรียนชาย และ แชนเซอร์ ยังพบว่าระดับความสนใจและ ระดับอาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับระดับการเลือกอาชีพ ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ จากการวิจัยของสมพงษ์ มั่นระวัง, สวัสดิ์ บรรเทียงสุข ได้ผลในทำนองเดียวกันคือ การเลือกอาชีพของนักเรียนแต่ละโรงเรียนจะ

แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม จากการวิจัยของหลายท่านดังกล่าว ผู้เขียนจึงเห็นว่าสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น น่าจะแตกต่างกันตามองค์ประกอบต่อไปนี้คือ .เพศ, โรงเรียน, รายได้ โดยประมาณของผู้ปกครอง และระดับอาชีพของผู้ปกครอง และ ผลการวิจัยที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

นอกจากนี้เหตุผลในตัวนักเรียนเองที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสายวิชาเรียนที่น่าจะได้นำมาพิจารณาอีกอันหนึ่งก็คือ ผลการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา มอสเซอร์ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสติปัญญาสูง มักจะเลือกอาชีพชั้นสูงที่ต้องการฝึกฝนในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำ จะเลือกอาชีพที่ต้องการฝึกหัดทางก้นวิชาการเล็กน้อย หรืออาจไม่ต้องใช้วิชาการเลย ท่านเองก็พบว่าผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง ซึ่งพบว่าผลการศึกษานักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมามีความสำคัญต่อการเลือกสายวิชาของนักเรียนมาก คือ นักเรียนที่มีผลการศึกษายาวจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีผลการศึกษาน้อยจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษายาว นอกจากนี้ ธวัชชัย ชัยจิรธยาภักดิ์ ยังพบว่านักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนสายอาชีพมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยของหลายท่านดังกล่าว ผู้วิจัยจึงคิดว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาในปีที่ผ่านมาสูงน่าจะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่ำ

สำหรับผู้ปกครองของนักเรียนนั้น เนื่องจากมีผลการวิจัยของผู้ศึกษาหลายท่านดังกล่าวมาแล้วในตอนแรก ๆ ของเบื้องหลังสมมุติฐานการค้นคว้า ปรากฏว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก เพราะฉะนั้นความข้องใจในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนควรสอดคล้องกับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง

สมมุติฐานในการค้นคว้า

จากเหตุและผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้เขียนจึงได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาดังต่อไปนี้

- 1 ๑. นักเรียนเลือกเรียนต่อในสายอาชีพมีมากกว่าสายสามัญ
- 2 ๒. นักเรียนที่ต้องการจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

๓. ครู ผู้ปกครอง และเพื่อนมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากน้อยต่างกันไป

3 ๘. ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น จะแตกต่างกันตามองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

๘.๑ เฟส

๘.๒ โรงเรียน

๘.๓ รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง ✓

๘.๔ อาชีพของผู้ปกครอง

๔ ๕. นักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาสูง จะเลือกเรียนต่อในสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่ำ

๖. ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมีมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในสายสามัญ

๗. ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

๘. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมีจำนวนใกล้เคียงกับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญ X

๙. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพ มีจำนวนใกล้เคียงกับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ.

วิธีการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ สังกัดกรมวิสามัญ จำนวน ๔ โรงเรียน ดังมีรายชื่อและจำนวนนักเรียนแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน				
	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๑. โรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"	๕๕	-	-	๕๕	๑๐๐
๒. โรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๗	๑๓๗	๑๐๐	-	-
๓. โรงเรียนบ้านกาย	๘๖	๓๖	๔๑.๘๖	๕๐	๕๘.๑๔
๔. โรงเรียนเกล่งวิทยสถาวร	๑๕๕	๑๑๔	๕๘.๐๖	๔๑	๔๑.๙๔
	๕๑๓	๒๘๓	๕๕.๕๑	๒๓๐	๔๔.๔๙

จากตาราง ๑ จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น ๕๑๓ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๑ นักเรียนหญิง ๒๓๐ คน หรือร้อยละ ๔๔.๔๙ โรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นชายล้วน

๑ โรงเรียน เป็นหญิงล้วน ๑ โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๒ โรงเรียน

๒. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนดังแสดงไว้ในตาราง
จำนวน ๕๑๗ คน

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

๑. ในการเก็บวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบสอบถามของสมพงษ์ มั่นระวัง มาปรับปรุงใหม่ โดยจัดคำถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนและผู้ปกครองออกเป็นหมวดหมู่ และให้มีจำนวนข้อย่อยเท่า ๆ กัน โดยการที่เพิ่มเข้าและตัดออกตามความเหมาะสมในแต่ละหมวด คือ หมวดเงิน หมวดบุคคล หมวดความก้าวหน้าในอาชีพ ฐานะทางสังคม และเหตุผลส่วนตัว ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ทั้งนี้เพื่อให้เด็กและผู้ปกครองได้มีโอกาสเลือกหรือใช้เหตุผลได้กว้างขวางขึ้นกว่าเดิม และทำให้มองเห็นความแตกต่างของเหตุผลระหว่างผู้ปกครองและนักเรียน ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบสอบถามที่นำมาใช้แบ่งออกเป็น ๒ แบบ (ดูภาคผนวก) ดังต่อไปนี้

ก. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งเป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบเลือกตอบ และเติมข้อความในบางตอน มีโรงเรียน เพศ อายุ ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา อาชีพและรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง วิชาที่ทำคะแนนได้มากที่สุดและน้อยที่สุด วิชาที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด

ตอนที่ ๒ สอบถามเกี่ยวกับสายวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียน แนวทางที่จะศึกษาต่อ เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความบางตอนเกี่ยวกับความประสงค์ที่จะเรียนต่อ สายวิชาที่จะเรียนต่อจากมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๕ สายสามัญ หรือมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ) ความประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาที่จะเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเรียนต่อ แผนการในอนาคตของนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ และความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบ ๕ หมวด ๆ ละ ๑๐ ข้อ รวมเป็น ๕๐ ข้อ แบบเติมข้อความ

มี ๑ หมวด ซึ่งเป็นเหตุผลส่วนตัวที่แตกต่างไปจาก ๕ ข้อ ดังกล่าวและลำดับเหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ

ข. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองแบ่งเป็น ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ สอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองและนักเรียนในความรู้ การเป็นแบบเลือกตอบเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ เพศของนักเรียน อาชีพและ รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

ตอนที่ ๒ สอบถามความมุ่งหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อของ นักเรียน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และเติมข้อความบางตอนเกี่ยวกับความต้องการที่จะให้นักเรียน เรียนต่อ สายวิชาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ ความประสงค์ที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับ อุดมศึกษา หรือระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาสาขาวิชาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ เหตุผลที่ไม่ต้องการ ให้นักเรียนเรียนต่อ บริการบางประการที่ทางโรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษา

ตอนที่ ๓ สอบถามเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนศึกษาต่อ เป็น แบบเลือกตอบมีทั้งหมด ๕ หมวด และแบบเติมข้อความอีก ๑ หมวด ซึ่งเป็นเหตุผลส่วนตัวที่ต่าง ไปจากที่เฝ้าหัง ๕ หมวด ลำดับเหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ และความมั่นใจในการตอบแบบ สอบถาม

๒. นำแบบสอบถามสำหรับนักเรียนตอนที่ ๓ ซึ่งเป็นตอนที่ได้ปรับปรุงเกี่ยวกับเหตุผล ในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนดังกล่าว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้น ม.ศ. ๓ ประเภทสหศึกษา ในโรงเรียนเทพศิลา จำนวน ๔๐ คน โดยนำแบบสอบถามไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเดียวกันนี้ ๒ ครั้ง ด้วยตนเอง โดยเว้นระยะในการทดสอบ ๑ สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อหา Reliability ของแบบสอบถาม เพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาษาที่ใช้ให้เป็นที่เข้าใจถูกต้องตรงกันระหว่างผู้ทดสอบและผู้ถูกทดสอบ อันจะมีผลทำให้การวิจัย ครั้งนี้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

๓. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริง คือนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ในจังหวัดระยอง ดังที่กำหนดไว้แล้ว โดยผู้วิจัยได้ไปทำการ ทดสอบนักเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งได้อธิบายเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามให้เด็ก

เข้าใจโดยทั่วกันเป็นอย่างดี สำหรับแบบสอบถามของผู้อุปการชนนักเรียนเป็นผู้นำไปให้ หลังจาก
ที่นักเรียนตอบแบบสอบถามของตนเสร็จแล้ว และครูประจำชั้นเป็นผู้รวบรวมให้ในวันรุ่งขึ้น หาก
ผู้อุปการชนใดไม่เข้าใจในแบบสอบถามหรืออ่าน เขียน หนังสือไม่เป็น ก็ได้ขอความร่วมมือจาก
นักเรียนให้ช่วยอธิบาย หรืออ่านให้ฟัง หรือเขียนแทนได้ตามความคิดเห็นของผู้อุปการชน การ
รวบรวมข้อมูลได้กระทำในเดือนธันวาคม ๒๕๑๔ ซึ่งเป็นภาคเรียนที่ ๓ ของปีการศึกษา ๒๕๑๔
ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงความตั้งใจ ความมุ่งหวังกับความเป็นจริงที่สุด เพราะเป็นระยะ
เวลาที่นักเรียนใกล้ที่จะสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว

จากผลการรวบรวมแบบสอบถามของนักเรียน เมื่อคํานวณแบบสอบถามที่ค่าตอบไม่
สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏจำนวนนักเรียนดังแสดงไว้ในตาราง ๒ ต่อไปนี้

ตาราง ๒ แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละ
โรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน นักเรียน ม.ก.๓ ทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง					
		รวม	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"	๕๕	๕๓	๕๓.๕๕	-	-	๕๓	๑๐๐
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๗	๑๓๑	๕๕.๖๒	๑๓๑	๑๐๐	-	-
๓. บ้านกาย	๔๖	๔๐	๕๓.๐๔	๔๖	๕๓.๕๐	๓๔	๕๒.๕๐
๔. แกลงวิทยสถาวร	๑๕๕	๑๔๕	๕๕.๔๕	๑๐๖	๕๓.๓๐	๓๙	๕๒.๓๐
รวม	๕๑๓	๔๘๙	๕๕.๕๕	๒๔๓	๕๓.๔๓	๒๐๖	๕๒.๑๓

จากตาราง ๒ พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทั้งสิ้น ๕๑๓ คน มีจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ๔๔๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๔ ดังนั้น มีจำนวนนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาเพียงร้อยละ ๕.๔๖ เท่านั้น และมีจำนวนนักเรียนชาย ๒๔๓ คน หรือร้อยละ ๔๗.๔๗ ของจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นักเรียนหญิง ๒๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๓ หรืออาจกล่าวได้ว่า มีนักเรียนหญิงก่อนนักเรียนชายในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน

สำหรับแบบสอบถามของครูปกครอง ที่ได้รับคืนมา เมื่อแยกจำนวนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว เหลือพอที่จะเป็นข้อมูลได้ ดังปรากฏในตาราง ๓ ต่อไปนี้

ตาราง ๓ แสดงจำนวนครูปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๑๔

โรงเรียน	จำนวนครูปกครองนักเรียนทั้งสิ้น	จำนวนครูปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	
		คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"	๔๔	๔๐	๔๐.๔๕
๒. ระยองฉัตรอุปถัมภ์	๑๓๗	๑๒๕	๙๑.๒๔
๓. บ้านค่าย	๔๖	๒๔	๕๒.๑๗
๔. แกลงวิบูลย์สถาวร	๑๕๕	๑๔๔	๙๓.๕๕
รวม	๕๑๓	๔๑๓	๘๐.๕๒

จากตาราง ๓ แบบสอบถามที่ส่งไปยังครูปกครอง ๕๑๓ คน ได้รับกลับคืนมาเป็นข้อมูลที่ใช้ได้ ๔๑๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๒ ของจำนวนครูปกครองทั้งสิ้น จากจำนวนแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมานี้ สามารถเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาได้ เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว โรงเรียนที่คืนแบบสอบถามกลับคืนมามากที่สุด เมื่อคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละแล้ว คือโรงเรียนระยองฉัตรอุปถัมภ์ร้อยละ ๙๑.๒๔ รองลงมาคือโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"

ร้อยละ ๔๐.๔๐ โรงเรียนบ้านคำบ้อยละ ๓๔.๔๒ และโรงเรียนเกล่งวิทยสภาร้อยละ ๓๓.๔๔ ตามลำดับ

การจัดกระทำข้อมูล

๑. นำแบบสอบถามมาแยกเฉพาะแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ไว้แต่ละโรงเรียน ทั้งแบบสอบถามของนักเรียนและครูปกครอง

๒. นำแบบสอบถามของนักเรียนมาตรวจนับจำนวน คิดเป็นร้อยละ แยกตามเพศ ผลการสอบ อาชีพของครูปกครอง รายได้ และความถี่ของวิชาที่ไต่คะแนนมากที่สุด น้อยที่สุด ชอบมากที่สุด ชอบน้อยที่สุด ความต้องการที่จะเรียนต่อ สาขาวิชาที่จะเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ความรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเรียนต่อ ความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม เหตุผลในการเรียนต่อ และเหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ

๓. แบบสอบถามของครูปกครองทั้ง ๓ ทอน ก็จัดแยกจำนวนประเภทของข้อมูล และคิดเป็นร้อยละเช่นเดียวกัน

๔. สำหรับข้อมูลที่ได้ออกเป็นแบบเดิมข้อความนั้น ได้จัดแยกนำคำตอบที่เหมือนกัน มาจัดกลุ่มตามลักษณะของคำตอบ แล้วนับจำนวนคำตอบประเภทเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ

๕. เสนอผลการค้นคว้าควมเข้าใจการวาง แยกตามประเภทของแบบสอบถาม

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาจำนวนร้อยละของข้อมูลแต่ละประเภท

๒. การทดสอบสมมุติฐาน ใช้วิธีหาค่าความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนร้อยละ (Critical Ratio) (Garrett, 1961, 235 - 236) ทดสอบสมมุติฐานทุกข้อ

โดยใส่

$$C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\sigma' P_1 - P_2}$$

$$P = \frac{M_1 P_1 + M_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$Q = 1 - P \rightarrow 100 - P$$

$$\sigma' P_1 - P_2 = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งผลของการวิจัยตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าออกเป็น ๖ ตอน ดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนจากแบบสอบถามของนักเรียนและการทดสอบสมมติฐานข้อที่หนึ่ง

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และการทดสอบสมมติฐานข้อที่สอง

ตอนที่ ๓ การทดสอบสมมติฐานข้อที่สาม ข้อที่สี่ และ ข้อที่ห้า

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนจากแบบสอบถามของผู้ปกครอง และการทดสอบสมมติฐานข้อที่หก

ตอนที่ ๕ เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และการทดสอบสมมติฐานข้อที่เจ็ด

ตอนที่ ๖ การทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๘ และ ข้อที่ ๙

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑. C.R. คือการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติชนิดหนึ่งที่เรียกว่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio Test)
๒. P_1 คืออัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่หนึ่ง
๓. P_2 คืออัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่สอง
๔. $P_1 - P_2$ คือความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) ของผลต่างอัตราส่วนร้อยละระหว่างสองกลุ่ม

๕. N_1 คือจำนวนคนในกลุ่มที่หนึ่ง
 ๖. N_2 คือจำนวนคนในกลุ่มที่สอง
 ๗. N คือจำนวนคนในกลุ่มทดลอง

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๑

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น ๕๑๗ คน จากการรวบรวมแบบสอบถามของนักเรียน และคัดจำนวนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏว่าจำนวนนักเรียนมีดังนี้

จำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษาจริง ๔๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๘๘ ของจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น เป็นนักเรียนชาย ๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๗ นักเรียนหญิงจำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๑๓ ของจำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษาจริง

ผลของการศึกษาکنควาในค่านต่าง ๆ ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของ ผู้ปกครอง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม ทั้งสิ้น		สตรีร้อยละ "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ร้อยละ มิตร- อุปถัมภ์		บ้านคายน		แก่ง- วิทย์ สถาวร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ทำนา ทำไร่ ทำสวน	๑๕๕	๓๑.๓๐	๑๑	๑๑.๘๒	๓๖	๒๓.๔	๓๓	๔๑.๒๕	๙๕	๔๕.๔
๒. ครู	๖๒	๑๒.๖๘	๑๒	๑๒.๘๓	๑๕	๑๑.๔๕	๑๐	๑๒.๕๐	๒๕	๑๓.๕๑
๓. แพทย์ พยาบาล	๓	๐.๖๑	-	-	-	-	-	-	๓	๑.๖๒
๔. ตำรวจ, ทหาร	๒๘	๕.๙๒	๔	๔.๓๐	๘	๖.๑๑	๕	๖.๒๕	๑๑	๕.๙๔
๕. ข้าราชการแผนกอื่น ๆ	๓๕	๗.๖๖	๗	๗.๘๖	๑๑	๘.๔	๑๐	๑๒.๕๐	๗	๓.๗๘

ตาราง ๔ (ต่อ)

อาชีพของ ผู้ปกครอง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม ทั้งสิ้น		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลมณี		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์ สถาวร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๖. ศึกษาย	๑๓๘	๒๘.๒๒	๓๖	๓๒.๒๕	๕๖	๓๕.๕๑	๑๖	๒๐.๐๐	๕๖	๒๔.๘๗
๗. รับจ้าง, ทนายความ	๕๒	๘.๕๙	๒๐	๒๑.๕๐	๖	๔.๕๘	๕	๖.๒๕	๑๒	๖.๔๙
๘. พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร	๕	๑.๐๒	๑	๑.๐๓	-	-	-	-	๔	๒.๑๓
๙. ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์	๓	๐.๖๑	๑	๑.๐๓	๒	๑.๕๓	-	-	-	-
๑๐. ช่างต่าง ๆ	๔	๐.๘๒	๒	๒.๑๕	๒	๑.๕๓	-	-	-	-
๑๑. ประมง	๑๔	๒.๘๕	๖	๖.๕๕	๕	๓.๐๕	๑	๑.๒๕	๒	๑.๐๘
รวม	๔๘๙	๑๐๐	๙๓	๑๐๐	๑๓๑	๑๐๐	๘๐	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

จากตาราง ๔ นี้ แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๔๘๙ คน ผู้ปกครอง
นักเรียนมีอาชีพทำนา, ทำไร่, ทำสวน มากที่สุด ก็จำนวน ๑๕๕ คน หรือร้อยละ ๓๑.๗๐
รองลงมาคือ ค้าขาย จำนวน ๑๓๘ คน หรือร้อยละ ๒๘.๒๒ อาชีพครู ๖๒ คน หรือ
ร้อยละ ๑๒.๖๘ ส่วนอาชีพแพทย์ พยาบาล ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ น้อยที่สุด

ตาราง ๕ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน จำแนกตามรายได้ต่อหนึ่งเดือน
โดยประมาณของผู้นักครอง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง										
รายได้ผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดย ประมาณ	รวม ทั้งสิ้น		สตรีวัยของ "บุญศิริ- น้ำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลรัตน์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์ สตาวร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ๑,๐๐๐ บาท ลงมา	๓๐	๑๔.๓๓	๑๑	๑๑.๘๒	๑๕	๑๑.๔๕	๑๕	๒๓.๓๕	๒๕	๑๓.๑๕
๒. ๑,๐๕๐ - ๑,๒๕๐ บาท	๑๐๑	๒๖.๕๕	๑๓	๑๓.๘๘	๓๓	๒๕.๑๕	๑๒	๑๕.๐๐	๔๓	๒๓.๒๔
๓. ๑,๓๐๐ - ๑,๕๐๐ บาท	๘๘	๑๘.๐	๑๓	๑๘.๒๘	๒๕	๑๘.๐๘	๑๑	๑๓.๓๕	๓๕	๑๘.๕๒
๔. ๑,๖๐๐ - ๑,๘๐๐ บาท	๖๔	๑๓.๐๘	๑๔	๑๕.๐๕	๑๕	๑๑.๔๕	๑๐	๑๒.๕๐	๒๕	๑๓.๕๑
๕. ๑,๙๐๐ - ๒,๑๐๐ บาท	๔๓	๘.๙๙	๑๐	๑๐.๙๕	๑๐	๗.๖๓	๕	๖.๒๕	๑๘	๙.๓๓
๖. ๒,๒๐๐ - ๒,๔๐๐ บาท	๑๘	๓.๖๘	๑	๑.๐๙	๒	๑.๕๓	๕	๖.๒๕	๑๐	๕.๔๑
๗. ๒,๕๐๐ - ๒,๗๐๐ บาท	๓๓	๖.๙๕	๙	๙.๖๗	๑๐	๗.๖๓	๔	๕.๐๐	๑๐	๕.๔๑
๘. ๒,๘๐๐ - ๓,๑๐๐ บาท	๑๓	๒.๖๖	๑	๑.๐๙	๕	๓.๐๕	๒	๒.๕๐	๕	๒.๗๐
๙. ๓,๒๐๐ - ๓,๔๐๐ บาท	๑๖	๓.๒๓	๔	๔.๓๐	๕	๓.๐๕	๒	๒.๕๐	๕	๒.๗๐
๑๐. ๓,๕๐๐ - ๓,๗๐๐ บาท	๗	๑.๔๓	๓	๓.๒๒	๒	๑.๕๓	-	-	๒	๑.๐๘
๑๑. ๓,๘๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท	๑๐	๒.๐๘	๔	๔.๓๐	๔	๓.๐๕	-	-	๒	๑.๐๘
๑๒. ๔,๑๐๐ - ๔,๓๐๐ บาท	๑๒	๒.๔๕	๓	๓.๒๒	๒	๑.๕๓	๕	๖.๒๕	๒	๑.๐๘
๑๓. ๔,๔๐๐ บาท ขึ้นไป	๑๔	๒.๘๖	๓	๓.๒๒	๓	๒.๒๙	๕	๖.๒๕	๓	๑.๖๒
รวม	๔๘๙	๑๐๐	๙๓	๑๐๐	๑๓๑	๑๐๐	๘๐	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

จากตาราง ๕ รายได้ของบุคคลที่ประกอบอาชีพโดยประมาณจำนวนมากที่สุดคือ ๑,๖๕๐ - ๑,๒๕๐ บาท จำนวน ๑๐๑ คน หรือร้อยละ ๒๖.๕๔ รายได้ ๓,๕๐๑ - ๓,๙๐๐ บาท มีน้อยที่สุด ๗ คน หรือร้อยละ ๑.๘๓

ตาราง ๖ แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน จำแนกตามผลการศึกษา

ผลการศึกษานักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม ทั้งสิ้น		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุปถัมภ์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์ สดาวร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๕๐ %	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๒. ๕๐ % - ๖๐ %	๑๔๕	๓๓.๘๓	๕๕	๕๔.๓๘	๕๕	๕๑.๕๘	๑๒	๑๕.๐๐	๙๓	๓๙.๕๖
๓. ๖๑ % - ๗๐ %	๑๕๒	๒๙.๐๔	๓๙	๓๗.๑๘	๓๖	๒๓.๔๘	๒๓	๓๓.๙๕	๕๐	๒๓.๐๓
๔. ๗๑ % - ๘๐ %	๑๐๓	๒๑.๐๖	๑๔	๑๕.๐๕	๒๓	๒๐.๖๒	๒๘	๓๕.๐๐	๓๙	๑๘.๓๘
๕. ๘๑ % - ๙๐ %	๕๑	๑๐.๕๓	๔	๔.๓๐	๑๓	๙.๙๒	๙	๑๑.๒๕	๒๕	๑๓.๕๑
๖. ๙๑ % - ๑๐๐ %	๘	๑.๖๔	๑	๑.๐๘	-	-	๔	๕.๐๐	๓	๑.๒๒
รวม	๔๔๙	๑๐๐	๙๓	๑๐๐	๑๓๑	๑๐๐	๘๐	๑๐๐	๑๔๕	๑๐๐

จากตาราง ๖ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๕๐ % - ๖๐ % มีจำนวนมากที่สุดคือ ๑๔๕ คน หรือร้อยละ ๓๓.๘๓ รองลงมาคือ ๖๑ % - ๗๐ % หรือร้อยละ ๒๙.๐๔ ผลการศึกษา ๗๑ % - ๘๐ % จำนวน ๑๐๓ คน หรือร้อยละ ๒๑.๐๖ ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษามากกว่าคะแนนดังกล่าวมีจำนวนน้อย และไม่มีนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า ๕๐ %

ตาราง ๗ แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมา แจกแจงตาม
โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม ทั้งสิ้น		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุปถัมภ์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย สถาน	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. คณิตศาสตร์	๓๒	๑๔.๘๓	๕	๕.๓๘	๓๘	๒๙.๐๑	๒๒	๒๓.๕๐	๑๕	๘.๓๓
๒. วิทยาศาสตร์	๘๐	๑๖.๕๓	๖	๖.๔๕	๓๓	๒๕.๑๙	๑๐	๑๒.๕๐	๒๓	๑๒.๓๘
๓. ภาษาไทย	๑๔๖	๓๐.๑๖	๓๖	๓๘.๓๑	๒๙	๒๒.๑๔	๑๕	๑๘.๗๕	๒๖	๑๓.๖๓
๔. ภาษาอังกฤษ	๔๔	๙.๐๙	๖	๖.๔๕	๓	๕.๓๘	๙	๑๑.๒๕	๒๒	๑๒.๒๒
๕. สังคมศึกษา	๓๖	๑๕.๓๐	๓๖	๓๘.๔๐	๓	๕.๓๘	๑๖	๒๐.๐๐	๒๑	๑๑.๖๓
๖. ศิลปศึกษาและ ศิลปปฏิบัติ	๓๔	๖.๖๖	๘	๘.๖๐	๙	๖.๘๓	๑	๑.๒๕	๑๖	๘.๓๓
๗. พลศึกษา	๙	๑.๒๕	-	-	๓	๒.๒๓	๒	๒.๕๐	๔	๒.๐๐
๘. กิจกรรมการศึกษ	๒๘	๕.๙๔	-	-	๕	๓.๘๕	๕	๖.๒๕	๑๘	๙.๐๐
รวม	๔๘๙	๑๐๐	๙๓	๑๐๐	๑๓๑	๑๐๐	๘๐	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

จากตาราง ๗ ปรากฏว่าหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมาคือวิชา
ภาษาไทย จำนวน ๑๔๖ คน หรือร้อยละ ๓๐.๑๖ รองลงมาคือวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน
๘๐ คน หรือร้อยละ ๑๖.๕๓ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียน ระยองมิตรอุปถัมภ์ซึ่งเป็น
ฐานคะแนนสอบได้คะแนนมากที่สุดคือในหมวด คณิตศาสตร์ คือร้อยละ ๒๙.๐๑ และวิชาวิทยาศาสตร์
ร้อยละ ๒๕.๑๙ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" ซึ่งเป็นหญิงล้วนสอบได้คะแนน
มากที่สุดคือในหมวด ภาษาไทย คือร้อยละ ๓๘.๓๑ และวิชาสังคมศึกษา ร้อยละ ๓๘.๔๐

ตาราง ๔ แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุดเสมอมา แจกแจงตาม
โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม ทั้งสิ้น		สตรีระยอง		ระยอง		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์	
			"บุญศิริ- บำเพ็ญ"		มิตร- อุปถัมภ์				สถานาร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. คณิตศาสตร์	๒๓	๕๖.๑๗	๓๔	๓๙.๕๗	๔๗	๓๕.๘๘	๓๐	๓๓.๐๕	๑๒	๒๗.๔๑
๒. วิทยาศาสตร์	๑๘	๓.๔๔	-	-	๕	๓.๘๑	๔	๔.๔๔	๔	๘.๘๒
๓. ภาษาไทย	๒๔	๕.๕๕	๒	๒.๑๕	๖	๔.๕๘	๑๕	๑๘.๕๒	๖	๒.๒๑
๔. ภาษาอังกฤษ	๘๕	๑๗.๖๔	๔	๔.๖๔	๓๔	๒๕.๗๗	๑๘	๒๓.๔๕	๑๔	๑๐.๔๔
๕. สังคมศึกษา	๓๖	๗.๒๐	-	-	๒๒	๑๖.๗๔	๒	๒.๔๗	๑๒	๖.๐๗
๖. ศิลปศึกษาและศิลปะปฏิบัติ	๘๑	๘.๘๓	๘	๘.๖๐	๖	๔.๕๘	๑๑	๑๓.๕๘	๑๖	๘.๘๔
๗. พลศึกษา	๑	๐.๒๐	-	-	๑	๐.๗๐	-	-	-	-
๘. ศาสนาและศีลธรรม	๖	๑.๒๓	-	-	๕	๓.๘๑	-	-	๑	.๕๕
รวม	๔๘๔	๑๐๐	๘๓	๑๐๐	๑๓๑	๑๐๐	๘๐	๑๐๐	๑๘๕	๑๐๐

จากตาราง ๔ ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสอบได้คะแนนน้อยที่สุดในหมวดวิชาคณิตศาสตร์
ได้น้อยที่สุด เป็นจำนวน ๒๓ คน หรือร้อยละ ๕๖.๑๗ วิชาที่ได้คะแนนน้อยที่สุดรองลงมาคือ
ภาษาอังกฤษ เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" สอบได้คะแนน
หมวดคณิตศาสตร์น้อยที่สุดมีจำนวน ๓๔ คน หรือร้อยละ ๓๙.๕๗ นักเรียนโรงเรียนระยอง-
มิตรอุปถัมภ์ สอบได้คะแนนในหมวดภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน ๓๔ คน หรือร้อยละ ๒๕.๗๗

ตาราง ๕ แสดงความมุ่งหวังในการเรียนต่อและสายวิชาที่ต้องการเรียนต่อของ
นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	รวม	ความมุ่งหวังของนักเรียน				สายวิชาที่ต้องการเรียนต่อ			
		เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริ บำรุง"	๔๓	๔๑	๙๕.๘๕	๒	๒.๑๔	๒๔	๑๖.๔๓	๒๓	๒๐.๒๒
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๑	๑๓๐	๙๙.๒๓	๑	๐.๗๗	๖๒	๓๖.๔๓	๖๔	๒๑.๘๖
๓. บ้านค่าย	๘๐	๘๐	๑๐๐	-	-	๒๐	๑๑.๗๖	๖๐	๑๙.๓๒
๔. แกลงวิทยสถาวร	๑๘๕	๑๘๒	๙๘.๓๖	๓	๑.๖๔	๖๐	๓๕.๓๐	๑๒๐	๓๘.๕๙
รวม	๔๔๙	๔๔๓	๙๘.๗๗	๖	๑.๒๓	๑๓๐	๓๕.๓๘	๓๑๓	๖๙.๖๖

จากตาราง ๕ นี้ ปรากฏว่า นักเรียนจำนวนทั้งสิ้น ๔๔๙ คน ต้องการเรียนต่อ ๔๔๓ คน หรือร้อยละ ๙๘.๗๗ ไม่ประสงค์จะเรียนต่อจำนวน ๖ คน หรือร้อยละ ๑.๒๓ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อ นักเรียนต้องการเรียนต่อ สายสามัญ ๑๓๐ คน หรือร้อยละ ๓๕.๓๘ สายอาชีพ ๓๑๓ คน หรือร้อยละ ๖๙.๖๖ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายเลือกเรียนต่อถึงร้อยละ ๑๐๐

ตาราง ๑๐ แสดงจำนวนนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเรียนต่อ
สายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ

โรงเรียน	รวม	สายสามัญ				สายอาชีพ			
		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริ- บำรุงเพ็ญ"	๙๑	-	-	๒๘	๓๐.๗๗	-	-	๖๓	๖๙.๒๓
๒. ระยอง ชนิทรอุปถัมภ์	๑๓๐	๖๒	๔๗.๖๙	-	-	๖๘	๕๒.๓๑	-	-
๓. บ้านค่าย	๘๐	๑๕	๑๘.๗๕	๓๑	๓๘.๗๕	๕	๖.๒๕	๒๙	๓๖.๒๕
๔. แกลงวิทยสถาวร	๑๘๒	๕๒	๒๘.๕๗	๒๐	๑๐.๕๕	๖๐	๓๐.๐๐	๖๐	๓๐.๐๐
รวม	๔๘๓	๑๑๙	๒๔.๕๓	๗๙	๑๖.๓๖	๑๓๓	๒๗.๖๕	๑๕๒	๓๑.๖๐

จากตาราง ๑๐ นักเรียนชายเลือกเรียนสายสามัญจำนวน ๑๑๙ คน หรือร้อยละ ๒๔.๕๓ นักเรียนหญิงเลือกเรียนสายสามัญ จำนวน ๗๙ คน หรือร้อยละ ๑๖.๓๖ สำหรับสายอาชีพ นักเรียนชายเลือกจำนวน ๑๓๓ คน หรือร้อยละ ๒๗.๖๕ นักเรียนหญิงเลือกสายอาชีพจำนวน ๑๕๒ คน หรือร้อยละ ๓๑.๖๐ จะเห็นได้ว่า นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพมีจำนวนพอ ๆ กัน แต่สายสามัญ นักเรียนชายเลือกเรียนมากกว่านักเรียนหญิงคิดเป็น

อัตราส่วน ๓:๒

ตาราง ๑๑ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สายวิชา	จำนวนนักเรียน		$P_1 - P_2$	$\chi^2 P_1 - P_2$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
สายสามัญ	198 ๑๓๐	๓๕.๓๔	๒๔.๓๒	๔.๗๒๘	๔.๐๘๖**
สายอาชีพ	285 ๓๑๓	๖๔.๖๖			
รวม	๔๘๓	๑๐๐			

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๑๑ แสดงว่านักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานข้อ ๑ ที่ว่า "นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของจังหวัดระยอง ที่ต้องการเรียนต่อสายอาชีพ มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่ต้องการเรียนต่อสายสามัญ"

สำหรับนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ มีเหตุผลในการที่จะไม่เรียนต่อดังนี้

ประกอบอาชีพเป็นช่างเสริมสวย จำนวน ๑ คน

ประกอบอาชีพค้าขายร่วมกับบิดามารดา จำนวน ๒ คน

ประกอบอาชีพทำสวน เช่น บิดามารดา จำนวน ๓ คน

รวมนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๓ ของจำนวนที่ใช้ศึกษาทั้งสิ้น ๔๘๕ คน แสดงว่ามีนักเรียนจำนวนน้อยไม่ประสงค์จะเรียนต่อ และนักเรียนเหล่านี้มีแผนการดำเนินชีวิตของตนเองแล้วทั้งสิ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๑

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๕๑๗ คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน ๔๘๕ คน หรือร้อยละ ๙๔.๕๘

ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพทำนา, ทำไร่, ทำสวนมากที่สุด รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประมาณเดือนละ ๑,๐๕๐ - ๑,๒๕๐ บาท

นักเรียนส่วนมากมีผลการเรียนอยู่ในระดับ ๕๐ % - ๖๐ % นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดคือ วิชาภาษาไทย และหมวดวิทยาศาสตร์ และวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุดคือ หมวดคณิตศาสตร์ และหมวดภาษาอังกฤษ

นักเรียนเลือกเรียนต่อภายหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้วจำนวน ๔๘๓ คน หรือร้อยละ ๙๘.๙๗ สำหรับสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อนั้น นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และมีนักเรียนเพียงจำนวนน้อยที่ไม่ต้องการเรียนต่อคือร้อยละ ๑.๒๓ เท่านั้น

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๒

เมื่อพิจารณาว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพจะเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาอย่างไร จะปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๒ แสดงจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

สาขาวิชา	จำนวนนักเรียน	ระดับการศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		อุดมศึกษา		ต่ำกว่าอุดมศึกษา	
		กน	ร้อยละ	กน	ร้อยละ
๑. สายสามัญ	๑๓๐	๑๖๔	๙๖.๕๓	๖	๓.๕๓
๒. สายอาชีพ	๓๑๓	๑๕๕	๔๐.๘๖	๑๕๘	๕๐.๑๔
รวม	๔๔๓	๓๑๙	๗๒.๒๓	๑๒๔	๒๗.๗๗

จากตาราง ๑๒ แสดงว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพเลือกเรียนต่อ

ตาราง ๑๓ แสดงจำนวนนักเรียนที่ต่อการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	รวมทั้งสิ้น	ระดับการศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		ระดับอุดมศึกษา		ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"	๔๑	๓๗	๘๘.๒๑	๑๔	๑๕.๓๘
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๐	๘๐	๖๑.๕๔	๕๐	๓๘.๔๖
๓. บานกาย	๘๐	๔๓	๕๓.๗๕	๓๗	๔๖.๒๕
๔. แกลงวิทยสถานาร	๑๔๒	๑๒๔	๘๗.๓๒	๑๘	๑๒.๖๘
รวม	๔๘๓	๓๒๔	๖๖.๘๕	๑๕๙	๓๓.๑๕

จากตาราง ๑๓ จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สูงกว่าโรงเรียนอื่น ก็ร้อยละ ๘๘.๒๑ สำหรับโรงเรียนอื่นมีจำนวนพอ ๆ กันทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา

ตาราง ๑๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่เด็กเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและระดับต่ำกว่า
อุดมศึกษา แจกแจงตามเพศและโรงเรียน

โรงเรียน	รวม	ระดับอุดมศึกษา				รวม	ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา			
		ชาย		หญิง			ชาย		หญิง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง"บุญศิริ- บำเพ็ญ"	๓๓	-	-	๓๓	๑๐๐	๑๔	-	-	๑๔	๑๐๐
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๔๐	๔๐	๑๐๐	-	-	๕๐	๕๐	๑๐๐	-	-
๓. บานกาย	๔๓	๒๒	๕๒.๒๓	๒๑	๔๙.๓๓	๓๓	๒๔	๖๓.๘๘	๑๓	๓๖.๑๑
๔. แกลงวิทยสถานาร	๑๒๒	๓๒	๕๔.๖๔	๕๐	๔๐.๓๒	๕๘	๒๓	๓๙.๓๓	๓๕	๕๖.๖๗
รวม	๓๓๘	๑๓๒	๕๕.๑๘	๑๔๔	๔๔.๘๒	๑๕๘	๑๐๑	๖๒.๓๔	๕๘	๓๖.๖๕

จากตาราง ๑๔ ปรากฏว่า นักเรียนชายเด็กเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา
มากกว่านักเรียนหญิงประมาณ ๒ เท่า ส่วนในระดับอุดมศึกษามีจำนวนพอ ๆ กัน

ตาราง ๑๕ แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อของนักเรียน
ในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของนักเรียนใน
กลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษาที่นักเรียน เลือกเรียนต่อ	จำนวนนักเรียน		$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
๑. อุดมศึกษา	๓๒๔	๖๖.๙๔	๓๓.๔๘	๔.๘๑๖๓	๗.๐๓๐๑**
๒. ต่ำกว่าอุดมศึกษา	๑๕๕	๓๓.๐๖			
รวม	๔๘๓	๑๐๐			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๑๕ จะเห็นว่านักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่า
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐานข้อ ๒ ที่ว่า "นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนมากกว่า
นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา"

ตาราง ๑๖ แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๒๔ คน เลือกเป็นอันดับ ๑ เรียงจากสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปน้อยที่สุดจำนวนอันดับดังนี้

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
๑.	วิชาการศึกษ (วิทยาลัยวิชาการศึกษา)	๑๐๐	๔๒.๖๔
๒.	แพทย์	๔๔	๑๓.๔๒
๓.	วิทยาลัยเทคนิค	๒๖	๗.๙๓
	วิชาการทหาร, ตำรวจ	๒๖	๗.๙๓
๔.	รัฐศาสตร์	๑๙	๕.๗๙
	พยาบาล	๑๙	๕.๗๙
๕.	วิทยาศาสตร์	๑๕	๔.๖๓
๖.	วิทยาลัยพลศึกษา	๑๔	๔.๓๒
๗.	เกษตรศาสตร์	๑๐	๓.๑๑
๘.	อักษรศาสตร์	๙	๒.๗๘
	พาณิชยศาสตร์	๙	๒.๗๘
๙.	นิติศาสตร์	๗	๒.๑๖
	วิทยาลัยเกษตรกรรม	๗	๒.๑๖
๑๐.	สถาปัตยกรรม	๖	๑.๘๘
	บัญชีปริญา	๖	๑.๘๘
	ศิลปศาสตร์	๖	๑.๘๘
๑๑.	วิศวกรรมศาสตร์	๕	๑.๕๔
	รวม	๓๒๔	๑๐๐

จากตาราง ๑๖ จะเห็นว่าสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ สาขาวิชาการศึกษาหรือวิทยาลัยครูมีจำนวน ๑๐๐ คน หรือร้อยละ ๔๒.๖๔ ส่วนอันดับรองลงมาคือแพทย์

ตาราง ๑๗ แสดงสาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน ๑๕๕ คน เลือกเป็นอันดับ ๑ เรียงจากสาขาวิชาที่
นักเรียนเลือกมากที่สุดไปน้อยที่สุดจำนวน ๔ อันดับ ดังนี้

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
๑.	ครู ป.กศ., ป.พ., หรือพลานามัย	๗๔	๔๗.๗๔
๒.	ช่างกล	๑๔	๑๒.๒๖
๓.	นายสิบทหาร	๑๔	๙.๐๓
๔.	พยาบาล	๑๑	๗.๑๐
๕.	ร.ร.ตำรวจ	๖	๓.๘๗
๖.	เกษตรกรรม	๕	๓.๒๓
	ช่างไฟฟ้า	๕	๓.๒๓
	พาณิชย์, บัญชี, และเลขานุการ	๕	๓.๒๓
	ช่างการ	๕	๓.๒๓
๗.	ช่างก่อสร้าง	๓	๑.๙๔
	ช่างยนต์	๓	๑.๙๔
๘.	ช่างเสริมสวย	๑	๐.๖๕
	ป่าไม้	๑	๐.๖๕
	วิจิตรศิลป์	๑	๐.๖๕
	วิศวกรรมรถไฟ	๑	๐.๖๕
	โรงเรียนการช่างชาย, การช่างสตรี	๑	๐.๖๕
	รวม	๑๕๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นว่าสาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อมากที่สุดคือ ครู ป.กศ.,
ป.พ., หรือพลานามัย จำนวน ๗๔ คน หรือร้อยละ ๔๗.๗๔ สำหรับพวกช่างเสริมสวย ป่าไม้
วิจิตรศิลป์, วิศวกรรมรถไฟ, โรงเรียนการช่างชาย, การช่างสตรี น้อยที่สุด จึงยืนยันได้ว่านักเรียน
ในกลุ่มตัวอย่างสนใจอาชีพครูมากกว่าอาชีพอื่นทั้งหมด

ตาราง ๑๔ แสดงความรู้ในรายละเอียดในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง

คำถามความรู้ในรายละเอียดในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม		สตรีระยอง "บุญศิริ- บัวเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลมัท		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
			คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้วิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้นมีความสำคัญต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด?	๓๓๕	๙๙.๖๔	๔๒	๒๑.๔๖	๘๙	๒๓.๙๓	๖๔	๑๙.๐๖	๑๔๐	๓๙.๓๓
๒. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้ความต้องการบุคคลที่เรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้นมีมากขึ้นหรือลดลง ?	๒๖๖	๕๕.๐๙	๕๕	๒๐.๖๙	๖๒	๒๓.๓๑	๔๒	๑๕.๙๙	๑๐๙	๔๐.๒๒
๓. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้นเมื่อสำเร็จแล้วจะต้องทำงานที่มีลักษณะของงานเป็นอย่างไร ?	๓๔๔	๙๒.๖๖	๙๔	๒๑.๒๐	๘๙	๒๔.๙๓	๖๒	๑๙.๙๖	๑๒๖	๓๖.๑๐

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

คำถามความรู้ใน รายละเอียดในสาขา วิชาที่นักเรียนเลือก เรียนต่อเป็นอันดับ หนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม		สตรีระยอง		ระยอง		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
			"บุญศิริ- น้ำเพ็ญ"		มิตร- อุปถัมภ์					
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๔. ข้าพเจ้าทราบว่า สภาพของวิชาที่ ข้าพเจ้าเลือกเรียน นั้นเป็นอย่างไร?	๒๐๐	๔.๖๐	๕๐	๒๕.๐๐	๓๕	๓๓.๕๐	๒๕	๑๒.๕๐	๕๐	๒๕.๐๐
๕. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณ สมบัติประจำตัวของ ผู้เรียนวิชานั้นจะ ต้องเป็นอย่างไรบ้าง?	๓๕๓	๓๓.๐๘	๓๔	๒๐.๕๖	๔๓	๒๓.๒๓	๖๓	๑๓.๘๕	๑๓๔	๓๘.๒๔
๖. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ จะเรียนวิชาที่ฉันจะ ต้องเตรียมตัวอย่าง ไรบ้าง?	๑๘๒	๓๓.๘๕	๓๒	๑๘.๓๘	๒๐	๑๐.๕๓	๓๕	๑๘.๒๓	๔๑	๕๐.๐๐
๗. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ เรียนวิชาที่ข้าพเจ้า เลือกเรียนไว้นี้มี โอกาสทำงานมีความ ก้าวหน้ามากน้อย เพียงใด?	๓๑๔	๒๕.๐๑	๖๔	๒๒.๘๒	๓๐	๒๒.๒๔	๕๖	๑๓.๘๓	๑๒๖	๔๐.๑๓

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

คำถามความรู้ใน รายละเอียดในสาขา วิชาที่นักเรียนเลือก เรียนต่อเป็น อันดับหนึ่ง	รวม		โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง							
			สตรีระยอง		ระยอง		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
			คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๘. ข้าพเจาทราบวามี ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกเรียนไว้มีราย ไ้มากน้อยเท่าไร?	๒๔๘	๖๑.๖๙	๖๔	๒๒.๘๖	๖๓	๒๑.๑๙	๕๕	๑๘.๕๕	๑๑๒	๓๙.๕๘
๙. ข้าพเจาทราบว่าเมื่อ เรียนสำเร็จสาขาวิชา ที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้น จะได้นักธุรกิจไร?	๒๑๔	๕๔.๓๑	๓๘	๑๓.๙๖	๓๙	๑๔.๒๒	๕๓	๒๐.๐๙	๕๔	๑๙.๕๒
๑๐. ข้าพเจาทราบว่าวิชา ที่ข้าพเจ้าเลือก เรียนนั้นจะของประ สบ ปัญหาใด ๆ ในการ เรียนบ้าง?	๑๙๑	๓๙.๙๒	๕๕	๒๓.๕๖	๕๓	๒๒.๕๑	๓๓	๑๙.๒๘	๙๐	๓๖.๖๕
๑๑. ข้าพเจาทราบว่าเมื่อ เรียนสำเร็จออกมา ประกอบอาชีพแล้วจะ ของประสบ ปัญหา อะไรบ้าง?	๑๘๒	๓๙.๘๕	๕๒	๒๔.๕๙	๒๙	๑๔.๘๓	๔๑	๒๒.๕๓	๖๓	๓๔.๐๖
๑๒. ข้าพเจาทราบว่าวิชา ที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้นเมื่อเรียนสำเร็จแล้ว แต่ไม่มีงานทำจะเปลี่ยน ไปประกอบอาชีพอื่นใน ครีหรือ เดียวกันหรือไม่?	๑๔๙	๓๐.๕๙	๓๐	๒๐.๑๓	๒๓	๑๕.๕๓	๒๘	๑๔.๙๙	๖๘	๔๕.๖๙

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

คำถามความรู้ใน รายละเอียดในสา สาขาวิชาที่นักเรียน เลือกเรียนถือเป็น อันดับหนึ่ง	รวม		โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
			สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลรัตน์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สภาร	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๓. ข้าพเจ้าทราบว่า ผู้ปกครองของ ข้าพเจ้ามีทุนทรัพย์ ส่งเสียให้ข้าพเจ้า เรียนวิชาชีพที่ ข้าพเจ้าเลือกเรียน ไว้นั้นได้จนสำเร็จ หรือไม่?	๓๐๘	๖๓.๙๘	๖๐	๑๘.๘๘	๖๔	๒๐.๙๘	๕๘	๑๘.๘๓	๑๒๖	๔๐.๘๑
๑๔. ข้าพเจ้าทราบว่า ผู้ที่เรียนสาขา วิชาที่ฉันได้เลือก ต้องเรียนเก่งใน สาขาวิชาใดบ้าง?	๒๐๕	๔๒.๘๘	๔๔	๒๑.๘๖	๓๓	๑๐.๐๘	๔๓	๒๐.๘๙	๘๕	๘๑.๘๖
๑๕. ข้าพเจ้าทราบว่า ในสถานศึกษาของ วิชาที่ข้าพเจ้าเลือก เรียนนั้นมีกิจ- กรรมมากมาย เพียงใด	๑๒๐	๒๔.๘๖	๑๕	๑๒.๕๐	๒๖	๒๑.๖๙	๒๙	๒๒.๕๐	๕๒	๔๓.๓๓

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

คำถามความรู้ใน รายละเอียดใน สาขาวิชาที่นักเรียน เลือกเรียนต่อเป็น อันดับหนึ่ง	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง									
	รวม		สตรีระยอง		ระยอง		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
			คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๖. ในการเรียนวิชาชีพ ข้าพเจ้าทราบว่ามี ความสนุกสนานหรือน่า เบื่อหน่ายในการศึกษา มากนักน้อยเพียงใด	๒๒๑	๔๕.๓๖	๔๖	๒๐.๘๑	๔๓	๑๙.๕๖	๔๕	๒๐.๓๖	๘๙	๓๙.๓๓
๑๗. ข้าพเจ้าทราบว่า ในสถานศึกษาที่ ข้าพเจ้าเลือกนั้น มีบริการใด ๆ ที่จะ ให้ครูเรียนบ้าง	๓๒	๑๔.๘๓	๑๐	๑๓.๘๙	๑๑	๑๕.๒๘	๑๕	๒๐.๘๓	๓๖	๕๐.๐๐
๑๘. ข้าพเจ้าทราบเกี่ยว กับการรับสมัคร อบรมเนื่องมาสอบ สถานที่ตั้งของสถาบัน ที่สอนวิชานั้นตลอดจน วิชาที่ต้องเรียนเป็น อย่างไร	๑๕๒	๓๑.๕๑	๑๓	๑๑.๑๘	๑๙	๑๒.๕๐	๔๑	๒๒.๙๓	๗๕	๔๙.๓๕

จากตาราง ๑๘ ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจใน รายละเอียดของสาขาวิชาที่เลือกไว้เป็นอันดับที่ ๑ ในข้อคำถามต่อไปนี้มากกว่าข้อคำถามอื่น ๆ คือ

๑. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้วิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้มีความสำคัญต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด ? จำนวน ๓๗๕ คน หรือร้อยละ ๗๗.๖๔
๒. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณสมบัติประจำตัวของนักเรียนวิชานั้นจะท้ออย่างไรบ้าง ? จำนวน ๓๕๓ คน หรือร้อยละ ๗๓.๐๔
๓. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น เมื่อสำเร็จแล้วจะต้องทำงานที่มีลักษณะของงานเป็นอย่างไร ? จำนวน ๓๔๕ คน หรือ ร้อยละ ๗๒.๒๒
๔. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนไว้จะมีโอกาสทำงานมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ? จำนวน ๓๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๑
๕. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ประกอบการของข้าพเจ้ามีทุนทรัพย์ส่งเสียให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนไว้จนสำเร็จหรือไม่ ? จำนวน ๓๐๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๔
๖. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนไว้มีรายได้มากน้อยเท่าไร ? จำนวน ๒๙๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๔
๗. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้ความต้องการบุคคลที่เรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้มีมากขึ้นหรือลดลง ? จำนวน ๒๖๖ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๗
๘. ข้าพเจ้าทราบว่าในนักเรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้มีความสนุกสนานหรือน่าเบื่อหน่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด ? จำนวน ๒๖๑ คน หรือร้อยละ ๕๔.๗๒
๙. ข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้แล้วจะได้อะไร ? จำนวน ๒๑๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๓๑
๑๐. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนสาขาวิชาที่ฉันได้ก็จะต้องเรียนเก่งในสาขาวิชาใดบ้าง ? จำนวน ๒๐๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๔

สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้มองเห็น ความสำคัญของวิชาชีพที่เลือก ลักษณะของงานอาชีพ สภาพของอาชีพ คุณสมบัติประจำตัว โอกาสและความก้าวหน้าของงานอาชีพ รวมทั้งปัญหาที่ท้องประสบ และประโยชน์ที่จะได้รับมากขึ้นตามลำดับ ดังได้กล่าวมาแล้ว

สำหรับเหตุผลของการเลือกเรียนต่อของนักเรียน พิจารณาเป็นส่วนรวมโดยคิดจากเหตุผลที่นักเรียนระบุว่า เป็นเหตุผลที่สำคัญจำนวน ๕ อันดับ เทียบกับความร่วมมือของการเลือกเหตุผลในแต่ละข้อ ปรากฏดังแสดงในตารางในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ แสดงเหตุผลสำคัญ ๕ อันดับ ซึ่งนักเรียนเลือกเป็นเหตุผลในการเรียนต่อ

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๑.	หมวดการเงิน					
๑.	ข้าพเจ้าต้องการไปประกอบอาชีพได้หลายอย่างในขณะที่เดียวกันทำให้สร้างฐานะของตนเองได้โดยรวดเร็ว	๑๕.๗๐	๒.๐๐	๑.๔๐	๑.๔๐	๒.๔๐
๒.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่มีอัตราเงินก้อนสูง	๖.๘๐	๒.๘๐	๒.๒๐	๑	๒.๒๐
๓.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างในอัตราเงินก้อนสูง	๑	.๒๐	.๒๐	.๔๐	.๘๐
๔.	ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาชีพที่เลือกเรียนนั้น เมื่อเรียนจบแล้วมีงานให้เลือกทำได้หลายอย่าง และมีเงินก้อนเท่ากัน	๒	-	-	.๔๐	.๒๐

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๕.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่สามารถ จะหารายได้พิเศษได้อีกด้วยเป็น การเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ ครอบครัว	๒.๔๐	๒.๔๐	๑.๔๐	๑.๒๐	๒
๖.	ข้าพเจ้าต้องการไปประกอบอาชีพ ส่วนตัวซึ่งจะมีทางทำให้ ร่ำรวยได้	๑.๒๐	.๖๐	.๔๐	-	.๔๐
๗.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชาชีพนี้ เพราะไม่ต้องการสิ้นเปลืองเงินมาก	๑.๓๔	๒.๔๐	๑.๔๐	๒.๒๐	๕
๘.	ข้าพเจ้าทราบว่าสถาบันที่สอน วิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น สามารถหารายได้พิเศษในขณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ได้	๑.๔๐	๑.๔๐	.๒๐	.๔๐	.๖๐
๙.	ข้าพเจ้าทราบว่าการที่เลือก เรียนนั้นทางราชการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการศึกษาต่อโดย ที่ข้าพเจ้าไม่เสียรายได้ที่เคย ได้รับอยู่ (ให้ลาศึกษาต่อได้)	๒.๔๐	.๘๐	๑.๔๐	๑.๔๐	.๘๐

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๑๐.	ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชานี้เรียนง่ายใช้เวลาสั้น ออกทำงานได้เงินเดือนเร็ว	๔.๔๐	๑	.๔๐	.๔๐	๑.๒๐
๒.	หมวดบุคคลากร					
๑๑.	เพราะมีคณาจารย์เป็นผู้นำและต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในสาขาวิชานี้	๑๑.๒๐	๓	๓.๔๐	๒.๔๐	๕
๑๒.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้ตามคำแนะนำของผู้อุปการะทางการเงินของข้าพเจ้า	๑.๒๐	๔.๖๐	๓	๒.๒๐	๓.๒๐
๑๓.	ครู อาจารย์ เคยแนะแนวทางให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้	.๔๐	๒.๒๐	.๒๐	.๖๐	.๔๐
๑๔.	ครู อาจารย์ประจำชั้น เคยแนะแนวทางการเรียนต่อข้าพเจ้า	-	๑	.๖๐	.๒๐	.๒๐
๑๕.	ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่เคยแนะแนวทางการเรียนต่อให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ	-	๑	.๒๐	-	-
๑๖.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้ตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพออับยาภัยกัน	-	.๔๐	-	.๖๐	.๒๐

ตาราง ๑๘ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๑๗.	เพราะว่าพี่ของข้าพเจ้าเรียนอยู่ในสถานนั้น	-	๑.๘๐	.๖๐	.๔๐	.๘๐
๑๘.	ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้ที่สำเร็จจากวิชาที่นี้สามารถประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก จึงต้องการที่จะเรียนบ้าง	๑.๒๐	๘.๖๐	๔.๖๐	๓	๒
๑๙.	เนื่องจากบิดาสามารถติดต่อให้เข้าเรียนวิชานั้นได้	-	๑.๒๐	.๔๐	.๔๐	.๒๐
๒๐.	วิชานั้นสอบเข้าเรียนง่าย คนไม่เก่งแย่งกันมาก	-	๑.๖๐	๖๖๐	.๔๐	.๔๐
๓.	หมวดประโยชน์ของอาชีพที่เลือก					
๒๑.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพราะว่า เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้มาประดิษฐ์สิ่งของและซ่อมแซมของใช้บางชนิดได้ด้วยตนเอง	.๖๐	.๖๐	๔	.๘๐	.๘๐

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๒๒.	ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้ความรู้จากวิชาชีพนี้ประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของคนในระดับกลางมุ่งเป็นที่ต้องการของประเทศในขณะนี้	๑๕.๖๐	๒.๐๐	๓.๖๐	๒.๘๐	๒.๐๐
๒๓.	ข้าพเจ้าต้องการที่จะประกอบอาชีพที่จะได้มีโอกาสเป็นนักการเมืองหรือผู้บริหารประเทศ	.๘๐	๒.๘๐	๓.๘๐	๑.๖๐	๑.๐๐
๒๔.	ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนวิชาชีพแล้วหากไม่ทำงานเป็นข้าราชการ ก็สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	๑.๔๐	๑.๔๐	๔.๘๐	๑.๘๐	.๖๐
๒๕.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง มีสวัสดิการดี	๑๑.๘๐	๔.๖๐	๒.๘๐	๕.๘๐	๓.๐๐
๒๖.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่ร่างกายได้ตามสบายไม่ต้องมีการบังคับ	-	.๔๐	.๘๐	.๒๐	-
๒๗.	ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่สบาย ไม่ต้องเสียเงินตรา	.๒๐	.๔๐	๑.๔๐	๑	.๔๐

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนรอบละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๓๓.	สุขภาพร่างกายของข้าพเจ้าไม่ เหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้	-	.๔๐	.๖๐	๑.๒๐	-
๓๔.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพราะไม่ต้องการเรียนแบบท่องจำ	๑.๒๐	.๖๐	๒.๔๐	๒.๒๐	๑.๐๐
๓๕.	เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน วิชาคณิตศาสตร์จึงเลือกเรียน วิชานี้	.๒๐	.๒๐	๑.๐๐	๑.๐๐	.๘๐
๓๖.	เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน วิชาภาษาอังกฤษจึงเลือกเรียน วิชานี้	-	-	-	-	-
๓๗.	ข้าพเจ้าต้องการมีความรู้ในวิชา ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ จึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้	.๔๐	.๘๐	.๖๐	๒.๐๐	๑.๐๐
๓๘.	ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเรียนในสาขา วิชานี้ได้ก็ และคงจะเรียนง่ายกว่า ชั้น ม.ก. ๔-๕ สายสามัญมาก	.๔๐	.๒๐	๑.๐๐	๓.๐๐	๑.๑๐
๓๙.	เพราะว่าวิชานี้จะทำให้ข้าพเจ้า ได้ใช้ความรู้ความสามารถใน การทำงานได้เต็มที่	.๖๐	๑.๘๐	๑.๒๐	๕.๐๐	๑.๘๐

ตาราง ๑๕ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๔๐.	เพราะวิชานี้จะทำให้ข้าพเจ้า เกิดแนวความคิดที่จะปรับปรุง ตนเองให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ	๑.๔๐	๑.๔๐	๑.๐๐	๔.๐๐	๒.๐๐
๕. หมวดสังคม						
๔๑.	ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่เรียนสำเร็จวิชา นี้ได้รับการยกย่องจากสังคม ในปัจจุบันว่าเป็นผู้มีควมค มีเกียรติ	๑๐.๒๐	๑.๒๐	๑.๔๐	.๒๐	๑.๔๐
๔๒.	ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ได้รับปริญญา หรือสำเร็จจากสถาบันชั้นสูงเป็น ผู้นำเกียรติและชื่อเสียงมาสู่ วงศ์ตระกูล	๒.๔๐	๓.๖๐	๓.๐๐	๒.๔๐	๕.๒๐
๔๓.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพื่อ จะได้รับพระราชทานปริญญา บัตรจากพระหัตถ์ของพระบาท- สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๑.๒๐	.๘๐	๑.๔๐	๑.๒๐	๑.๒๐
๔๔.	เพราะข้าพเจ้าต้องการมี ปริญญา	๑.๔๐	๑.๒๐	๑.๒๐	๑.๖๐	๑.๔๐

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
		จำนวนร้อยละ ของอันดับ				
		๑	๒	๓	๔	๕
๔๕.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพซึ่งคนในปัจจุบันกำลังนิยมและประเทศชาติต้องการ	๘.๖๐	๒	๒.๒๐	๖.๔๐	๘.๖๐
๔๖.	เพราะเป็นอาชีพที่สังคมยกย่องเนื่องจากว่ามีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนได้	๘.๘๐	๑.๒๐	๑	๑.๔๐	๒.๒๐
๔๗.	เพราะข้าพเจ้าต้องการมีโอกาสสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถ	.๘๐	-	.๒๐	-	๑.๘๐
๔๘.	เพราะวิชานี้มีคนเข้าสอบแข่งขันกันมากผู้ที่สอบเข้าเรียนได้จึงได้ชื่อว่าเป็นคนมีความสามารถสูง	-	.๘๐	-	.๘๐	.๘๐
๔๙.	ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด	๑๓.๘๐	๙.๘๐	๒.๘๐	๒.๘๐	๙.๒๐
๕๐.	ข้าพเจ้าต้องการจะทำงานเป็นผู้นำของชุมชนในโอกาสต่อไป	.๒๐	.๘๐	.๘๐	๑.๘๐	๓

จากตาราง ๑๙ เมื่อเรียงลำดับเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ตามจำนวนคำร้อยละ
ปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อตามเหตุผลในจำนวน ๑๐ ข้อ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑	ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสสร้างรายได้เร็ว	๑๕.๓๐
ข้อที่ ๒	ต้องการใช้ความรู้จากวิชาชีพนี้ประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลัง ของครอบครัวกลางซึ่งเป็นที่ต้องการของประเทศ ในขณะนี้	๑๕.๖๐
ข้อที่ ๓	เพราะวิชานั้นเหมาะกับความสามารถและสติปัญญาของตน	๑๕.๐๐
ข้อที่ ๔	เพราะเห็นว่าวิชานี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมและ ประเทศชาติได้มาก	๑๓.๔๐
ข้อที่ ๕	เพราะต้องการประกอบอาชีพนี้จนมีสวัสดิการดี	๑๑.๔๐
ข้อที่ ๖	เพราะบิดามารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียนใน สาขาวิชานั้น	๑๑.๒๐
ข้อที่ ๗	เพราะผู้ที่สำเร็จวิชาชีพนี้ได้รับการยกย่องจากสังคมว่า เป็นผู้มีความรู้ดี	๑๐.๒๐
ข้อที่ ๘	เพราะเป็นอาชีพที่มีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนได้	๘.๔๐
ข้อที่ ๙	เพราะต้องการทำงานที่มีอัตราเงินเดือนสูง	๖.๘๐
ข้อที่ ๑๐	เพราะต้องการทำงานที่สามารถจะหารายได้พิเศษได้อีก ด้วยเพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้เกะรอบครัว	๖.๔๐

ตาราง ๒๐ แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
แจกแจงตามจำนวนนักเรียนและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน นักเรียน ที่ตอบ	ความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม					
		มั่นใจมาก ที่สุด		มั่นใจพอ สมควร		ยังลังเลใจที่ ตอบไป	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญภิรมย์เพ็ญ"	๕๓	๔๙	๙๒.๐๘๖	๔๒	๘๕.๖๖๒	๓	๕.๖๖๐
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๒	๖๖	๕๐.๐๐	๕๙	๔๔.๖๙๗	๗	๕.๓๐
๓. บ้านคายน	๘๐	๔๕	๕๖.๒๕	๓๑	๓๘.๗๕	๔	๕.๐๐
๔. แกลงวิทย์สการ	๑๘๕	๑๐๗	๕๗.๖๒	๗๔	๔๐.๒๒	๔	๒.๑๗
รวม	๔๘๙	๒๖๕	๕๔.๑๐	๒๐๖	๔๒.๒๑	๑๘	๓.๖๙

จากตาราง ๒๐ แสดงว่านักเรียนมีความเชื่อมั่นในการตอบแบบสอบถามค่อนข้างสูง
คือมั่นใจมากที่สุดถึงร้อยละ ๕๔.๑๐ มั่นใจพอสมควรร้อยละ ๔๒.๒๑ และที่ลังเลใจมีเพียง
ร้อยละ ๓.๖๙

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๒

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญต้องการ เรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพทางการ
๒. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๓. สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อมากที่สุดทั้งในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา หรือวิทยาลัยครู ป.กศ., ป.ป. หรือ พละนาณียตามลำดับ
๔. นักเรียนมีความรู้รายละเอียดในสาขาวิชาที่เลือกเรียนต่อดี
๕. นักเรียนพิจารณาเหตุผลในการเรียนต่อจากโอกาสที่รวดเร็ว, เป็นกำลังคนระดับกลางซึ่งประเทศกำลังต้องการ และความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาเป็นประการแรก ครูอาจารย์ และเพื่อมีโอกาสฝึกต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนน้อยมาก
๖. นักเรียนมีความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามค่อนข้างสูง

✓ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๓

๑. การวิเคราะห์การเลือกเรียนค่อของนักเรียนว่ามีอิทธิพลจากผู้ปกครอง ครู และ เพื่อนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ปรากฏผลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๒๑ แสดงอิทธิพลที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนค่อ

อิทธิพลที่นักเรียนได้รับในการเลือกเรียนค่อ	จำนวนคำตอบทั้งหมด	จำนวนคำตอบที่อยู่ใน ๕ อันดับ	ร้อยละ
๑. จากผู้ปกครอง	๓๐๐	๑๒๓	๔๑.๐๐
๒. จากครู	๑๕๐	๑๒	๘.๐๐
๓. จากเพื่อนของนักเรียน	๓๕	๓	๑๓.๕๕

จากตาราง ๒๑ แสดงว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนค่อของนักเรียนมากที่สุดคือร้อยละ ๔๑.๐๐ รองลงมาคือ เพื่อน และครูตามลำดับ

ตาราง ๒๒ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอิทธิพลของผู้ปกครอง ครู และเพื่อนที่มีต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

อิทธิพลที่นักเรียนได้รับในการเลือกเรียนต่อ	ร้อยละ	ผู้ปกครอง ๔๑	ครู ๔.๐๐	เพื่อน ๑๓.๕๒
๑. ผู้ปกครอง	30%	๔๑.๐๐ (123)	๒.๒๕๑*	๑.๒๕๐๖
๒. ครู	15%	๔.๐๐ (12)		๐.๖๐๕๑
๓. เพื่อน	3%	๑๓.๕๕ (7)		-

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๒ ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ ๓ ที่ว่า "ครู, ผู้ปกครอง และเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนแตกต่างกัน ตามลำดับ" แต่สำหรับครูกับเพื่อน และเพื่อนกับผู้ปกครองนั้น ค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมุติฐานดังกล่าวข้างต้น

๑-๑
๑-๒
๑-๓

๒-๒
๒-๓
๒-๔
๒-๕

✓ ตาราง ๒๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญ
และสายอาชีพ จำแนกตามเพศ

เพศ	รวมทั้งสิ้น	สายสามัญ		C.R.	สายอาชีพ		C.R.
		คน	ร้อยละ		คน	ร้อยละ	
๑. ชาย	๒๕๓	๑๑๘	๔๗.๐๑	๒.๒๒๐๑*	๑๓๔	๕๒.๕๘	๒.๒๕๑๐*
๒. หญิง	๒๓๐	๙๕	๓๓.๕๑		๑๕๒	๖๖.๐๙	
รวม	๔๘๓	๑๑๓	๔๐.๙๔		๒๘๖	๕๙.๒๖	

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๓ ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ ๔.๑ ที่ว่าเพศของนักเรียนเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนในสาขาวิชาแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจากร้อยละแล้วพบว่า นักเรียนชายเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนสายอาชีพนักเรียนหญิงเลือกเรียนมากกว่านักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เช่นกัน

ตาราง ๒๔ แสดงจำนวนนักเรียนที่กองการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	รวม	สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ"	๕๑	๒๕	๓๐.๓๗	๒๓	๖๔.๖๓
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๓๐	๖๒	๔๗.๖๙	๖๘	๕๒.๓๑
๓. บานกาย	๘๐	๔๖	๕๗.๕๐	๓๔	๔๒.๕๐
๔. แกลงวิเทศวาร	๑๘๒	๖๐	๓๓.๕๒	๑๒๒	๖๖.๔๘

จากตาราง ๒๔ ปรากฏว่า นักเรียนในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อสายสามัญ
มีจำนวนพอ ๆ กัน แต่สำหรับสายอาชีพนั้น ปรากฏว่าโรงเรียนสตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ"
เลือกเรียนมากกว่าโรงเรียนอื่นคือร้อยละ ๖๔.๖๓

ตาราง ๒๕ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญ จำแนกตาม
โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน		สตรีระยองฯ	ระยองมิชรา	บ้านค่าย	แกลงฯ
	ร้อยละ	๓๐.๓๓	๔๓.๖๕	๕๓.๕๐	๓๓.๓๓
๑. สตรีระยอง"บุญศิริมาเพ็ญ"	๓๐.๓๓	—	๑.๕๐๒๑	๒.๒๓๕๓*	๒.๒๔๒๕
๒. ระยองมิชราอุปถัมภ์	๔๓.๖๕	—	—	๑.๐๑๑๐	๑.๖๐๘๑**
๓. บ้านค่าย	๕๓.๕๐	—	—	—	๒.๔๔๔๕
๔. แกลงวิทยสถาวร	๓๓.๓๓	—	—	—	—

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๕ แสดงว่านักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายเลือกเรียนสายสามัญมากกว่า
โรงเรียนสตรีระยอง"บุญศิริมาเพ็ญ"และโรงเรียนแกลงวิทยสถาวร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ ๔.๒ ที่ว่า "โรงเรียน
เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน"

สำหรับโรงเรียนอื่น ๆ ค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน
ดังกล่าว

ตาราง ๒๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพ จำแนกตาม
โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน		สตรีระยองฯ	ระยองมิตรฯ	บ้านค่าย	แกลงฯ
	ช ร้อยละ	๖๔.๒๓	๕๒.๓๑	๔๒.๕๐	๖๖.๖๗
๑. สตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ"	๖๔.๒๓	—	๑.๔๗๖๓	๒.๕๕๔๔**	.๓๕๖๗
๒. ระยองมิตร รุปถัมภ์	๕๒.๓๑	—	—	.๔๓๓๓	๑.๔๓๕๔
๓. บ้านค่าย	๔๒.๕๐	—	—	—	๒.๕๔๖๕**
๔. แกลงวิทยสถาวร	๖๖.๖๗	—	—	—	—

** ถ้า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๒๒ แสดงว่านักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายเลือกเรียนสายอาชีพน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนแกลงวิทยสถาวร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ ๔.๒ ที่ว่า "โรงเรียนเป็นองค์ประกอบอื่นหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนในสาขาวิชาของนักเรียนแตกต่างกันไป

สำหรับค่า C.R. ระหว่างโรงเรียนอื่น ๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานดังกล่าว

✓ ตาราง ๒๗ แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือน โดยประมาณ	รวม	สายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		กน	ร้อยละ	กน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐-๑,๒๕๐ บาท	๑๗๖	๓๒	๔๐.๘๑	๑๐๔	๖๙.๘๘
๒. ๑,๓๐๐-๑,๘๐๐ บาท	๑๔๖	๔๖	๓๑.๕๐	๑๐๐	๖๘.๔๔
๓. ๑,๘๐๐-๒,๓๐๐ บาท	๙๓	๒๙	๓๐.๑๑	๖๔	๕๙.๐๘
๔. ๒,๔๐๐-๔,๕๐๐ บาทขึ้นไป	๖๔	๒๓	๔๑.๒๗	๓๓	๕๑.๗๓
รวม	๔๘๓	๑๓๐	๓๕.๔๘	๒๓๕	๖๔.๕๒

จากตาราง ๒๗ ปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐๐๐ - ๑,๒๕๐ บาท
เลือกเรียนสายอาชีพมากที่สุด จำนวน ๑๐๔ คน หรือร้อยละ ๖๙.๘๘ ส่วนสายสามัญนั้น
จำนวนเปอร์เซ็นต์ของการเลือกเรียนต่อพอ ๆ กัน

ตาราง ๒๕ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ

รายได้ของผู้ปกครองเป็น รายเดือนโดยประมาณ		ต่ำกว่า			
		๑,๐๐๐ – ๑,๒๕๐ บาท	๑,๓๐๐ – ๑,๕๐๐ บาท	๑,๕๐๐ – ๒,๗๐๐ บาท	๒,๘๐๐ – ๔,๔๐๐ บาท
	ร้อยละ	๔๐.๕๑	๓๑.๕๑	๓๐.๑๑	๔๑.๒๗
๑. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ – ๑,๒๕๐ บาท	๔๐.๕๑	—	๑.๐๓๐๑	.๕๕๕๖	.๐๒๖๖
๒. ๑,๓๐๐ – ๑,๕๐๐ บาท	๓๑.๕๑	—	—	.๑๒๖๓	.๘๒๘๘
๓. ๑,๕๐๐ – ๒,๗๐๐ บาท	๓๐.๑๑	—	—	—	.๘๕๒๐
๔. ๒,๘๐๐ – ๔,๔๐๐ บาท ขึ้นไป	๔๑.๒๗	—	—	—	—

จากตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ
ของนักเรียนปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อ ๔.๓ ที่ว่า "รายได้ของผู้ปกครองเป็น
องค์ประกอบอันหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนในสาขาวิชาของนักเรียนแตกต่างกันไป"

ตาราง ๒๕ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครองเป็น รายเดือนโดยประมาณ		ต่ำกว่า			
		๑,๐๐๐ - ๑,๒๕๐ บาท	๑,๓๐๐ - ๑,๕๐๐ บาท	๑,๕๐๐ - ๒,๓๐๐ บาท	๒,๕๐๐ - ๔,๕๐๐ บาท
	ร้อยละ	๕๕.๐๕	๖๘.๔๕	๖๕.๘๕	๕๘.๓๓
๑. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐-๑,๒๕๐ บาท	๕๕.๐๕	—	๑.๓๕๔๕	๑.๔๑๕๕	.๐๓๑๘
๒. ๑,๓๐๐-๑,๕๐๐ บาท	๖๘.๔๕			.๑๘๔๕	๑.๐๖๒๔
๓. ๑,๕๐๐-๒,๓๐๐ บาท	๖๕.๘๕			—	๑.๑๓๕๕
๔. ๒,๕๐๐-๔,๕๐๐ บาท ขึ้นไป	๕๘.๓๓				—

จากตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียน ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ ๔.๓ ที่ว่า "รายได้ของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนในสาขาวิชาของนักเรียนแตกต่างกันไป"

ตาราง ๓๐ แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพ จำแนกตามอาชีพ
ของผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	รวมจำนวนทั้งสิ้น	สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ทำไร่ ทำนา ทำสวน	๑๓๘	๕๑	๓๕.๕๕	๘๗	๖๕.๔๕
๒. กิจาขาย	๑๓๒	๕๑	๓๘.๖๖	๘๑	๖๑.๓๔
๓. ข้าราชการอื่น	๖๘	๒๘	๓๕.๓๘	๔๐	๖๔.๖๒
๔. รับจ้าง	๔๘	๑๓	๒๗.๐๘	๓๕	๗๒.๙๒
๕. ครู	๖๔	๑๘	๒๘.๑๒	๔๖	๗๑.๘๘
๖. ประมง	๑๔	๘	๕๗.๑๔	๖	๔๒.๘๖
๗. อาชีพอื่น ๆ	๑๔	๑๑	๗๘.๕๗	๓	๒๑.๔๓
รวม	๔๘๓	๑๘๐	๓๗.๒๖	๓๐๓	๖๒.๗๔

จากตาราง ๓๐ แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นครู เลือกสายอาชีพมากที่สุด
คือร้อยละ ๘๖.๔๔ สำหรับในสายสามัญ นักเรียนเลือกเรียนมีจำนวนพอ ๆ กัน

ตาราง ๓๑ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของ
นักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง		ทำไร ทำนา ทำสวน	ค้าขาย	ข้าราชการ	รับจ้าง	ครู	ประมง	อาชีพอื่น ๆ
	ร้อยละ	๓๔.๕๕	๓๘.๒๖	๓๕.๓๘	๒๑.๙๔	๑๓.๕๖	๓๓.๓๓	๕๙.๑๔
๑. ทำไร, ทำนา								
ทำสวน	๓๔.๕๕	—	.๔๘๓๐	.๐๖๕๙	.๙๘๕๐	๑.๑๘๑๓	.๐๘๒๓	.๕๐๑๕
๒. ค้าขาย	๓๘.๒๖			.๓๒๑๙	๑.๐๕๔๙	๑.๔๑๓๐	.๒๐๓๘	.๙๐๓๓
๓. ข้าราชการ	๓๕.๓๘			—	.๙๙๕๐	๑.๑๖๒๖	.๐๖๔๒	.๘๒๒๘
๔. รับจ้าง	๒๑.๙๔				—	.๔๔๔๔	.๔๑๐๔	๑.๒๘๔๙
๕. ครู	๑๓.๕๖					—	.๙๙๓๐	๑.๕๘๕๑
๖. ประมง	๓๓.๓๓						—	.๖๒๔๔
๗. อาชีพอื่น ๆ	๕๙.๑๔							—

จากตาราง ๓๑ แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่ทำให้การเลือกเรียนต่อสายสามัญของ
นักเรียนแตกต่างกัน เพราะค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อ ๔.๔ ที่ว่า
"อาชีพของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนในสาขาวิชาของนักเรียน
แตกต่างกันไป"

✓ ตาราง ๗๒ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของ
นักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง		ทำไร ทำนา ทำสวน	อาชีพ กาชาบ	ข้าราชการ อื่น ๆ	รับจ้าง	ครู	ประมง	อาชีพอื่น ๆ
	ร้อยละ	๖๕.๔๑	๖๐.๓๔	๖๔.๖๒	๓๘.๒๖	๘๖.๔๔	๖๖.๖๓	๔๒.๘๖
๑. ทำไร ทำนา								
ทำสวน	๖๕.๔๑	—	๖๓.๒๕	๖๘.๙๓	๑.๓๙๘๓	๒.๖๘๓๒**	๐.๕๙๓	๘๐.๕๐
๒. กาชาบ	๖๐.๓๔	—	—	๕๒.๓๔	๑.๘๔๘๒	๓.๑๖๑๓**	๒.๘๖๑	๖๒.๑๓
๓. ข้าราชการอื่น ๆ	๖๔.๖๒	—	—	—	๑.๓๑๓๕	๒.๖๖๕๕**	๐.๙๕๕	๓๖.๖๑
๔. รับจ้าง	๓๘.๒๖	—	—	—	—	๑.๐๐๒๘	๖.๒๐๘	๑.๓๖๓๒
๕. ครู	๘๖.๔๔	—	—	—	—	—	๑.๒๖๑๕	๒.๐๐๐๓
๖. ประมง	๖๖.๖๓	—	—	—	—	—	—	๖.๘๓๕
๗. อาชีพอื่น ๆ	๔๒.๘๖	—	—	—	—	—	—	—

** กา C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๗๒ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของ
นักเรียน ปรากฏว่านักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นครู เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครอง
มีอาชีพทำไร, ทำนา, ทำสวน, กาชาบ และข้าราชการอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ ๔.๔ ที่ว่า "อาชีพของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบ
อันหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนในสาขาวิชาของนักเรียนแตกต่างกันไป"

สำหรับอาชีพอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธ
สมมติฐานข้อดังกล่าว

✓ ตาราง ๓๓ แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน
จำแนกตามผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา

ผลการศึกษานักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	รวมจำนวนทั้งสิ้น	สายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๕๐ %	—	—	—	—	—
๒. ๕๐% — ๖๐%	๑๘๐	๓๓	๒๐.๓๓	๑๔๓	๗๙.๖๗
๓. ๖๑% — ๗๐%	๑๔๓	๔๒	๒๙.๓๓	๑๐๑	๗๐.๖๗
๔. ๗๑% — ๘๐%	๑๐๑	๔๔	๔๓.๕๖	๕๗	๕๖.๔๓
๕. ๘๑% — ๙๐%	๕๑	๓๘	๖๘.๖๓	๑๓	๒๕.๓๗
๖. ๙๑% ขึ้นไป	๘	๘	๑๐๐.๐๐	—	—
รวม	๔๘๓	๑๖๕	๓๔.๑๖	๓๑๘	๖๕.๘๔

จากตาราง ๓๓ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการศึกษาคำ จะเลือกสายอาชีพ
มากกว่าสายสามัญ แต่ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีผลการศึกษาลึกจะเลือกเรียนสายสามัญ
มากกว่าสายอาชีพ และจากตารางนี้ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ตั้งแต่ ๕๑ % ขึ้นไป
ไม่เลือกเรียนต่อสายอาชีพเลย

ตาราง ๓๔ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของ
นักเรียน จำแนกตามผลการศึกษาที่ผ่านมา

ผลการศึกษานักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	ร้อยละ	ต่ำกว่า ๕๐%	๕๐% - ๖๐%	๖๑% - ๗๐%	๗๑% - ๘๐%	๘๑% - ๙๐%	๙๑% - ขึ้นไป
		—	๒๐.๓๓	๒๕.๓๓	๕๓.๕๓	๖๘.๖๓	๑๐๐.๐๐
๑. ต่ำกว่า ๕๐ %	—	—	—	—	—	—	—
๒. ๕๐% - ๖๐%	๒๐.๓๓	—	—	๒๕.๓๓	๕๓.๕๐**	๕๑.๖๘**	๕๓.๐๐**
๓. ๖๑% - ๗๐%	๒๕.๓๓	—	—	—	๑.๕๓๖๖	๓.๕๓๕๕	๒.๕๓๑๕
๔. ๗๑% - ๘๐%	๕๓.๕๓	—	—	—	—	๑.๕๓๖๐	๒.๕๓๖๕
๕. ๘๑% - ๙๐%	๖๘.๖๓	—	—	—	—	—	๑.๕๓๖๕
๖. ๙๑% ขึ้นไป	๑๐๐.๐๐	—	—	—	—	—	—

** กา C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๔ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการศึกษา ๗๑ % - ๘๐ % , ๘๑ % - ๙๐ % , และ ๙๑ % ขึ้นไป เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๕๐ % - ๖๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

นักเรียนที่มีผลการศึกษา ๘๑ % - ๙๐ % , ๙๑ % ขึ้นไป เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๖๑ % - ๗๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

นักเรียนที่มีผลการศึกษา ๙๑ % ขึ้นไป เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๗๑ % - ๘๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อ ๔. ที่ว่า "นักเรียนที่มีผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาสูงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาค่ำ"

ตาราง ๓๘ แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของ
นักเรียน จำแนกตามผลการศึกษที่ผ่านมา

ผลการศึกษานักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	ร้อยละ	ต่ำกว่า ๕๐%	๕๐% - ๖๐%	๖๐% - ๗๐%	๗๐% - ๘๐%	๘๐% - ๙๐%	๙๐% ขึ้นไป
		—	๗๕.๖๗	๗๐.๖๓	๕๒.๔๓	๓๑.๓๗	—
๑. ต่ำกว่า ๕๐ %	—	—	—	—	—	—	—
๒. ๕๐% - ๖๐%	๗๕.๖๗	—	—	๑.๖๒๓๗	๓.๕๐๕๑	๕.๒๒๓๐	—
๓. ๖๐% - ๗๐%	๗๐.๖๓	—	—	—	๓.๓๗๖๓	๓.๐๖๖๗	—
๔. ๗๐% - ๘๐%	๕๒.๔๓	—	—	—	—	๑.๕๕๔๓	—
๕. ๘๐% - ๙๐%	๓๑.๓๗	—	—	—	—	—	—
๖. ๙๐% ขึ้นไป	—	—	—	—	—	—	—

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๘ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการศึกษา ๕๐ % - ๖๐ % เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียน ๗๐ % - ๘๐ % และ ๘๐ % - ๙๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

นักเรียนที่มีผลการเรียน ๖๐ % - ๗๐ % จะเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียน ๗๐ % - ๘๐ % และ ๘๐ % - ๙๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เช่นกัน

ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ ๕. ที่ว่า นักเรียนที่มีผลการศึกษาค่าจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาสูง

* สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๓ ไว้ว่า

๑. ผู้ปกครองนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนค่อของนักเรียนมากกว่าครู แต่ไม่แตกต่างจากเพื่อนของนักเรียนมาก สำหรับครูและเพื่อนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนพอ ๆ กัน
๒. นักเรียนชายเลือกเรียนค่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย
๓. การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนแต่ละโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีบางโรงเรียนที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนโรงเรียนบ้านค่าย กับโรงเรียนสตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนบ้านค่าย กับโรงเรียนแกลงวิทยสถาวร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ
๔. การเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายแตกต่างจากโรงเรียนสตรีระยอง"บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนแกลงวิทยสถาวร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
๕. การเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค่อนโดยประมาณ
๖. การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามอาชีพของผู้ปกครอง ส่วนการเลือกเรียนสายอาชีพมีความแตกต่างกันระหว่างอาชีพครู กับอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน ทำขาย และข้าราชการอื่น ๆ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ นอกจากนี้ก็กล่าวได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันของการเลือกสายอาชีพ
๗. ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาจะมีอิทธิพลทำให้ นักเรียนเลือกสายสามัญและสายอาชีพต่างกัน นักเรียนที่มีผลการศึกษาค่ามีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษาลงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เช่นกัน

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ปกครองปรากฏผลดังต่อไปนี้

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้ปกครอง จำนวน ๕๑๓ คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา ๕๒๑ ฉบับ เมื่อคัดแบบสอบถามเฉพาะที่มีคำตอบสมบูรณ์ใช้ศึกษาได้มีจำนวน ๕๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๘ ซึ่งถือได้ว่า สามารถใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรได้

ตาราง ๓๖ แสดงจำนวนผู้ปกครองจำแนกตามประเภทอาชีพ

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวนรวมทั้งสิ้น	คิดเป็นร้อยละ
	๕๑๓	๑๐๐
๑. ทำไร่ ทำนา ทำสวน	๑๘๘	๔๕.๗๖
๒. แพทย์ พยาบาล	๓	๐.๗๒
๓. ตำรวจ - ทหาร	๑๘	๔.๓๖
๔. ค้าขาย	๙๕	๑๘.๑๖
๕. รับจ้าง	๒๑	๕.๐๘
๖. พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร	๕	๑.๒๑
๗. ข้าราชการ ๗	๕	๒.๑๘
๘. ครู	๕๖	๑๓.๗๒
๙. ข้าราชการแผนกอื่น ๆ	๒๔	๕.๘๘
๑๐. อาชีพอื่น ๆ	๑๓	๓.๑๕

จากตาราง ๓๖ ผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๑๓ คน ประกอบอาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน ๑๘๘ คน หรือร้อยละ ๔๕.๗๖ ประกอบอาชีพค้าขาย ๙๕ คน หรือร้อยละ ๑๘.๑๖ อาชีพครู ๕๖ คน หรือร้อยละ ๑๓.๗๒ และอาชีพข้าราชการแผนกอื่น ๆ ๒๔ คน หรือร้อยละ ๕.๘๘ ส่วนอาชีพอื่นมีจำนวนน้อย

ตาราง ๓๓ แสดงรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่างต่อเดือนโดยประมาณ

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนโดยประมาณ	รวม	
	รวม	ร้อยละ
๑. ตั้งแต่ ๑,๐๐ บาทลงมา	๘๔	๒๐.๑๕
๒. ๑,๐๕๐ - ๑,๒๕๐ บาท	๘๖	๒๐.๖๘
๓. ๑,๓๐๐ - ๑,๕๐๐ บาท	๖๘	๑๖.๕๔
๔. ๑,๖๐๐ - ๑,๘๐๐ บาท	๔๔	๑๐.๙๐
๕. ๑,๙๐๐ - ๒,๑๐๐ บาท	๔๙	๑๑.๔๔
๖. ๒,๒๐๐ - ๒,๔๐๐ บาท	๒๐	๔.๘๖
๗. ๒,๕๐๐ - ๒,๗๐๐ บาท	๑๕	๔.๖๒
๘. ๒,๘๐๐ - ๓,๑๐๐ บาท	๑๑	๒.๖๘
๙. ๓,๒๐๐ - ๓,๔๐๐ บาท	๙	๑.๙๐
๑๐. ๓,๕๐๐ - ๓,๗๐๐ บาท	๙	๑.๙๐
๑๑. ๓,๘๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท	๖	๑.๔๖
๑๒. ๔,๑๐๐ - ๔,๓๐๐ บาท	๔	๐.๙๙
๑๓. ๔,๔๐๐ บาท ขึ้นไป	๑๐	๒.๔๓
รวม	๔๑๓	๑๐๐

จากตาราง ๓๓ รายได้ของผู้ปกครองระหว่าง ๑,๐๕๐ - ๑,๒๕๐ บาท ต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด คือ ๘๖ คน หรือร้อยละ ๒๐.๖๘ รายได้ ๑,๑๐๐ - ๔,๓๐๐ บาท ต่อเดือน มีน้อยที่สุดคือร้อยละ ๐.๙๙ เท่านั้น และเมื่อพิจารณาผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีรายได้ ประมาณ ๒,๑๐๐ บาท ต่อเดือนลงมา

ตาราง ๓๘ แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อจำแนกตาม
โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	รวม	ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง				สายวิชาที่ต้องการให้เรียนต่อ			
		ให้เรียนต่อ		ไม่ให้เรียนต่อ		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญภิรมย์"	๘๐	๘๐	๑๐๐	-	-	๒๘	๓๕.๐๐	๕๒	๖๕.๐๐
๒. ระยองมิตร- อุปถัมภ์	๑๒๕	๑๒๑	๙๖.๘๐	๔	๓.๒๐	๕๖	๔๕.๐๐	๖๙	๖๐.๐๐
๓. บานคาย	๖๔	๖๔	๑๐๐	-	-	๑๘	๒๘.๑๓	๔๖	๗๑.๘๗
๔. แกลงวิทย- สถาวร	๑๔๔	๑๔๔	๑๐๐	-	-	๓๕	๒๔.๓๑	๑๐๙	๗๕.๖๙
รวม	๔๑๓	๔๐๘	๙๘.๐๓	๕	๐.๙๗	๑๒๓	๓๑.๗๒	๒๘๕	๖๘.๒๘

จากตาราง ๓๘ ผู้ปกครองจำนวน ๔๑๓ คน มุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อจำนวน
๔๐๘ คน หรือร้อยละ ๙๘.๐๓ และต้องการจะให้เรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

ตาราง ๓๘ แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของสายสามัญกับสายอาชีพซึ่ง
 ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเลือกเรียนต่อ

สายวิชาที่ผู้ปกครองต้องการ ให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ	จำนวน		$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
๑. สายสามัญ	N_1 ๑๒๗	P_1 ๓๑.๐๘	๓๓.๕๐	๕.๒๘๘๖	๗.๑๖๖๓
๒. สายอาชีพ	N_2 ๒๘๒	P_2 ๖๘.๙๒			
รวม	๔๐๙	๑๐๐			

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๘ แสดงว่าผู้ปกครองของนักเรียนต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ
 สายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงยอมรับ
 สมมุติฐานข้อที่ ๒ ที่ว่า "ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมีมากกว่าผู้ปกครอง
 ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายสามัญ"

✓ ตาราง ๔๐ แสดงเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ

ข้อที่	เหตุผลที่ไม่ให้เรียนต่อ	จำนวนผู้ปกครอง	
		คน	ร้อยละ
๑.	เรียนจบ ม.ศ. ๓ แล้วยกก็เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ ไม่ต้องเรียนต่ออีก	๑	๒๕
๒.	ไม่มีทุนทรัพย์ส่งเสียได้ เพราะมีบุตรหลายคน	-	-
๓.	ต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพของครอบครัว	๓	๗๕
	รวม	๔	๑๐๐

จากตาราง ๔๐ ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อมีเหตุผลว่า จบมัธยมปีที่ ๓ ก็เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ และต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพของครอบครัว

* สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๔

๑. จำนวนผู้ปกครองที่ใช้ศึกษาจำนวน ๔๑๓ คน หรือร้อยละ ๙๕.๘๘ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น
๒. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน, ค้าขาย และเป็นครู
๓. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละประมาณ ๒,๑๐๐ บาท ลงมา
๔. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อคือร้อยละ ๔๔.๐๓ มีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อคือร้อยละ ๐.๔๗
๕. ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ ๕

ตาราง ๔๑ แสดงระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อจำนวน
ตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่ม ตัวอย่าง	รวม ทั้งสิ้น	ระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวัง			
		ระดับอุดม ศึกษา		ระดับต่ำกว่า อุดมศึกษา	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ"	๔๐	๖๔	๔๖.๒๕	๑๑	๑๓.๓๕
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๕๒๑	๕๕	๔๔.๑๓	๖๖	๕๑.๘๓
๓. บ้านค่าย	๖๔	๔๐	๖๒.๕๐	๒๔	๓๗.๕๐
๔. แกลงวิหคสัตวาร	๑๔๔	๑๑๐	๗๖.๓๘	๓๔	๒๓.๖๑
รวม	๔๐๕	๒๗๙	๖๘.๙๓	๑๓๕	๓๕.๐๗

จากตาราง ๔๑ จำนวนผู้ปกครองที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อทั้งสิ้น ๔๐๕ คน
ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒๗๙ คน หรือร้อยละ ๖๘.๙๓
ต้องการให้เรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาจำนวน ๑๓๕ คน หรือร้อยละ ๓๕.๐๗ เป็นที่
น่าสังเกตว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" ร้อยละ ๔๖.๒๕ ต้องการ
การให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์
ร้อยละ ๔๔.๑๓ ต้องการให้นักเรียนเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่วนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา
มีจำนวนใกล้เคียงกัน

ตาราง ๔๒ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับอุดมศึกษากับระดับต่ำกว่า
อุดมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ปกครอง		$P_1 - P_2$	$G^{P_1 - P_2}$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
๑. ระดับอุดมศึกษา	N_1 ๒๓๘	P_1 ๒๔.๘๓	๒๙.๔๖	๔.๓๖๘๓	๖.๒๖๙๘**
๒. ระดับต่ำกว่าอุดม- ศึกษา	N_2 ๑๓๕	P_2 ๓๕.๐๓			
รวม	๔๐๘	๑๐๐			

** ค. C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๔๒ ค. C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แสดงว่าผู้ปกครอง
มุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ
ในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ ๓ ที่ว่า "ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียน
เรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่า
อุดมศึกษา"

ตาราง ๔๓ แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
๑.	วิชาการการศึกษา (วิทยาลัยวิชาการศึกษา)	๑๑๐	๓๕.๔๘
๒.	แพทยศาสตร์	๔๘	๑๕.๔๘
๓.	วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ	๓๓	๑๑.๕๓
๔.	พยาบาลปริญา อนุปริญา	๑๘	๖.๑๓
๕.	วิชาการทหาร ตำรวจ	๑๕	๔.๘๘
๖.	วิทยาลัยเกษตรกรรม	๑๓	๔.๑๘
๗.	รัฐศาสตร์	๑๒	๓.๘๓
๘.	เกษตรศาสตร์	๑๐	๓.๒๓
๙.	อักษรศาสตร์	๘	๒.๕๘
	พาณิชยศาสตร์	๘	๒.๕๘
๑๐.	นิติศาสตร์	๗	๒.๒๖
๑๑.	วิศวกรรมศาสตร์	๖	๑.๙๓
๑๒.	สถาปัตยกรรมศาสตร์	๕	๑.๖๑
๑๓.	วิทยาการศาสตร์	๓	๐.๙๓
	ศิลปศาสตร์	๓	๐.๙๓
๑๔.	วิทยาลัยการศา	๒	๐.๖๔
๑๕.	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	๑	๐.๓๒
	รวม	๓๕๒	๑๐๐

จากตาราง ๔๓ ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในสาขาวิชาการศึกษาระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษา มากที่สุดจำนวน ๑๑๐ คน หรือร้อยละ ๓๕.๔๘ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการเรียนต่อของนักเรียน

ตาราง ๔๔ แสดงอันดับของสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
๑.	ครู ป.กศ., ป.ป., หรือพลานามัย	๔๑	๔๑.๔๘
๒.	พยาบาล	๑๔	๑๔.๒๙
๓.	ช่างกล	๑๑	๑๑.๒๒
๔.	ช่างไฟฟ้าใหญ่	๙	๙.๑๘
๕.	เกษตรกรรม	๖	๖.๑๒
๖.	ช่างภาพ	๕	๕.๐๘
๗.	พาณิชยกรรม, บัญชี, และเลขานุการ	๓	๓.๐๖
๘.	ช่างก่อสร้าง	๒	๒.๐๔
	ป่าไม้	๒	๒.๐๔
	นายสิบทหาร	๒	๒.๐๔
	โรงเรียนตำรวจ	๒	๒.๐๔
๙.	ช่างเสริมสวย	๑	๑.๐๒
	สุุดการ	๑	๑.๐๒
	รวม	๙๙	๑๐๐

จากตาราง ๔๒ สาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามากที่สุดคือ ครู ป.กศ., ป.ป., หรือพลานามัย จำนวน ๔๑ คน หรือ ร้อยละ ๔๑.๔๘

ตาราง ๔๕ แสดงเหตุผลสำคัญ ๕ อันดับของผู้ปกครอง แจกแจงตามจำนวนการ
ร้อยละ ของแต่ละอันดับ

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. หมวดการเงิน					
๑. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กออกไปประกอบอาชีพได้หลาย ๆ อย่างในขณะเดียวกันทำให้สร้างฐานะได้รวดเร็ว	๑๔	๒.๕๐	.๕๐	๒.๒๕	๑.๕๐
๒. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กทำงานที่มีอัตราเงินค้ำประกัน	๕.๒๕	๔.๕๐	๒.๒๕	๑.๒๕	๓
๓. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กทำงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างในอัตราเงินค้ำประกันสูง	๑.๕๐	.๕๐	-	.๕๐	.๒๕
๔. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กมีโอกาสเลือกทำงานได้หลาย ๆ อย่างซึ่งมีเงินค้ำประกันเท่ากัน	๒.๒๕	.๕๐	.๒๕	-	.๒๕
๕. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กทำงานที่สามารถหารายได้พิเศษได้อีกด้วย	๓	๑	.๕๐	.๗๕	.๕๐
๖. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กออกไปประกอบอาชีพส่วนตัว. ซึ่งจะมีทางทำให้ร่ำรวยได้	.๕๐	๑.๗๕	.๒๕	๑	.๕๐
๗. ขาดเงินสำหรับการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินมาก	๒๒.๐๐	๓.๗๕	๒.๒๕	๑.๗๕	๑.๒๕

ตาราง ๘๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๘. ข้าราชการต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชา ที่เด็กสามารถหารายได้พิเศษในขณะที่ กำลังศึกษาอยู่ได้	๑.๕๐	๑	๒.๒๕	๑.๕๐	๒.๒๕
๙. ข้าราชการต้องการให้เด็กทำงานที่ทาง ราชการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อ โดยไม่เสียรายได้ที่ควรรับอยู่	๒.๕๐	๓	๑.๒๕	๑.๕๐	๑.๗๕
๑๐. ข้าราชการต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชา ที่ใช้เวลาสั้นออกทำงานหาเงินได้เร็ว	๒.๕๐	๑.๗๕	๑.๒๕	๑	๑
๒. หมวดบุคคลากร					
๑๑. ข้าราชการต้องการให้เด็กเลือกเรียนใน สาขาวิชาที่ข้าพเจ้าแนะนำ	๑.๗๕	๕	๑.๗๕	๑.๕๐	๔.๕๐
๑๒. ข้าราชการต้องการให้เด็กเลือกเรียน ตามใจชอบ	๕.๐๐	๑๘.๒๕	๗.๒๕	๕	๔.๗๕
๑๓. ข้าราชการให้เด็กได้เลือกเรียนตามที่ ครู อาจารย์ เสนอแนะแนวทางให้	๒.๕	๒.๒๕	๑.๗๕	๑.๕๐	๒.๕
๑๔. ข้าราชการต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามที่ ครูประจำชั้นแนะแนวทางการเรียนต่อให้	๒.๕	๑.๗๕	-	๑.๗๕	๑.๗๕

ตาราง ๘๘ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๑๕. ขาดเจ้าทองการให้เด็กเรียนตามที่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เคยแนะนำ ทางการเรียนต่อให้พร้อมกับเพื่อน ๆ	.๒๕	.๓๕	-	-	.๒๕
๑๖. ขาดเจ้าทองการให้เด็กเลือกเรียนตาม เพื่อน ๆ ที่รักและชอบพออัชฌาภัยกัน	-	.๒๕	-	-	-
๑๗. ขาดเจ้าทองการให้เด็กได้เข้าเรียนใน สถาบันเดียวกับพี่ของเขาเรียนอยู่	.๕๐	.๕๐	๑	.๓๕	.๒๕
๑๘. ขาดเจ้าทองการให้เด็กสามารถ ประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรือง มาก ทั้งที่ขาดเจ้าเคยเห็นมา	๕.๑๐	๑.๒๕	๑.๒๕	๒	๓
๑๙. ขาดเจ้าทองการให้เด็กเรียนต่อใน สาขาวิชาที่ปีศาจสามารถคิดต่อให้เขา เรียนได้	-	๑	-	.๓๕	.๒๕
๒๐. ขาดเจ้าทองการให้เด็กเข้าเรียนใน สาขาวิชาที่ไม่มีคน ชิงกันมากมาย (สอบเข้าเรียนน้อย)	-	-	-	.๒๕	-
๒. หมวดประโยชน์ของอาชีพที่เลือก					

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๒๑. ข้าราชการต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้มาประกอบอาชีพได้ และชุมชนของเขายอมรับในอาชีพของเขา	๑.๒๕	๑.๒๕	๒.๒๕	-	๑.๒๕
๒๒. ข้าราชการต้องการให้เด็กใช้ความรู้ไปประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของระดับกลาง ซึ่งเป็นที่ต้องการของประเทศในขณะนี้	๑๔.๕๐	๓.๕๐	๑.๒๕	๓.๗๕	๑
๒๓. ข้าราชการต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่มีโอกาสเป็นนักการเมืองหรือผู้บริหารประเทศ	๑.๗๕	๑.๕๐	๔	๑.๕๐	๑.๕๐
๒๔. ข้าราชการต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เมื่อจบแล้ว หากไม่รับราชการก็สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้	๑	๑	๔	๑.๗๕	๑.๕๐
๒๕. ข้าราชการต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี	๑๕.๐๐	๒.๗๕	๕.๐๐	๕.๗๕	๒.๗๕
๒๖. ข้าราชการต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่แต่งกายได้ตามสบาย ไม่ต้องการมีการบังคับ	-	-	๑.๐๐	๒.๕๐	๒.๕๐

ตาราง ๘๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๒๗. ข้าพเจ้ายต้องการให้เด็กทำงานที่สบาย ไม่ ต้องเสี่ยงอันตราย	.๒๕	๑.๒๕	๒.๕๐	๑.๕๐	.๕๐
๒๘. ข้าพเจ้ายต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่ แต่งกายสวยงามและมีระเบียบ เรียบร้อยดี	-	.๒๕	.๗๕	.๗๕	.๒๕
๒๙. ข้าพเจ้ายต้องการให้เด็กเรียนในสาขา วิชาที่สำเร็จแล้ว หางานทำได้ง่าย ไม่ต้องทำงานไกลบ้าน	.๗๕	๑.๗๕	๓.๒๕	๑.๗๕	๑.๒๕
๓๐. ข้าพเจ้ายต้องการให้เด็กเรียนในสาขา วิชาที่สัมพันธ์กับอาชีพในครอบครัวของ ข้าพเจ้า เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว สามารถ ประกอบอาชีพสืบต่อจากบิดามารดาได้	.๒๕	.๗๕	.๒๕	.๒๕	-
๓. หมวดความเหมาะสม					
๓๑. ข้าพเจ้ายต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชา ที่เหมาะสมกับความสามารถและสติปัญญา ของตนเอง	๑๗.๕๐	๕.๗๕	๓.๗๕	๗.๕๐	๔.๒๕

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๓๒. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเอง	๑.๕๐	๒.๒๕	๓.๐๐	๔.๗๕	๑.๗๕
๓๓. เพราะเด็กไม่ชอบเรียนแบบท่องจำ จึงต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องการท่องจำมากนัก	-	.๒๕	.๒๕	๑.๒๕	-
๓๔. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่มีความยากมากนัก เพราะเด็กไม่ชอบ	๑.๕๐	๑	.๗๕	๑.๕๐	.๕๐
๓๕. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่สุขภาพของร่างกายพอไปได้	.๒๕	.๗๕	๑.๐๐	๑.๗๕	๑
๓๖. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องมีภาษาอังกฤษมากนัก เพราะเด็กไม่ชอบ	-	-	.๒๕	.๒๕	.๕๐
๓๗. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขายานกีฬา เพราะอาจทำให้เรียนได้ดีเนื่องจากว่าเรียนง่ายกว่าชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ สายสามัญมาก	-	.๑	.๗๕	๒.๒๕	.๕๐
๓๘. ขาพเจ้าต้องการให้เด็กมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น	-	๒.๒๕	.๒๕	๒	.๗๕

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๓๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต้องการใช้ความรู้และความสามารถได้เต็มที่	.๗๕	.๒๕	๒.๒๕	๒.๒๕	๑
๔๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่จะทำให้เกิดแนวความคิดที่จะปรับปรุงตนเองให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ	-	๑	๑.๗๕	๓.๕๐	.๗๕
๔. หมวดสังคม					
๔๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่สังคมในปัจจุบันเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ มีเกียรติ	๒.๕๐	.๒๕	๑.๕๐	.๗๕	๑๕.๗๕
๔๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสถาบันชั้นสูง จะได้เป็นผู้นำเกียรติและชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล	๒.๒๕	๒.๕๐	.๗๕	๒	๔.๕๐
๔๓. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้มีโอกาสรับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	๑.๕๐	.๗๕	.๒๕	๑	๒.๒๕
๔๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้มีปริญญา	๑.๕๐	.๕๐	๒.๒๕	.๒๕	.๗๕

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ ๕ อันดับ				
	จำนวนร้อยละ ของอันดับที่				
	๑	๒	๓	๔	๕
๔๕. ขาพเจาทองการให้เด็กประ กอบอาชีพ ที่สังคมยกย่อง เนื่องจากว่ามีโอกาส ช่วยเหลือคนยากจนได้	๒.๕๐	๑	๑.๒๕	๑.๗๕	๕.๕๐
๔๖. ขาพเจาทองการให้เด็กประ กอบอาชีพ ซึ่งคนในัจจุบันกำลังนิยม และประเทศ- ชาติกำลังต้องการ	๑๗.๐๐	๑	๒.๕๐	๑.๗๕	๘.๕๐
๔๗. ขาพเจาทองการให้เด็กมีโอกาสสอบ ชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ จะได้ ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง	.๒๕	-	-	.๒๕	๒.๕๐
๔๘. ขาพเจาทองการให้เด็กโคเขาเรียนใน สาขาวิชาที่มีคนสอบแข่งขันกันมาก จะ ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง	-	-	-	.๒๕	-
๔๙. ขาพเจาทองการให้เด็กทำงานที่เป็น ประโยชน์แก่ส่วนรวมและประเทศชาติ ไ้มากที่สุด	๑๐.๒๕	๘.๒๕	๔.๗๕	๒.๕๐	๑๖.๗๕
๕๐. ขาพเจาทองการให้เด็กทำงานเป็น ผู้นำของชุมนุมชนในโอกาสต่อไป	-	๕.๕๐	.๒๕	.๒๕	๒.๗๕

จากตาราง ๔๕ เมื่อเรียงลำดับเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่งตามจำนวนคำร้อยละ ปรากฏว่าความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนต่อของนักเรียน จำนวน ๑๐ ข้อ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑	ต้องการให้เด็กเรียนในสาขาที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินมากร้อยละ ๒๒.๐๐
ข้อที่ ๒	ต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง ร้อยละ ๑๗.๕๐
ข้อที่ ๓	ต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่คนปัจจุบันกำลังนิยม และประเทศชาติกำลังต้องการ ร้อยละ ๑๗.๐๐
ข้อที่ ๔	ต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี ร้อยละ ๑๕.๐๐
ข้อที่ ๕	ต้องการให้เด็กใช้ความรู้ไปประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของคนระดับกลาง ซึ่งเป็นที่ต้องการของประเทศในขณะนี้ ร้อยละ ๑๔.๕๐
ข้อที่ ๖	ต้องการให้เด็กออกไปประกอบอาชีพที่ทำให้สร้างฐานะได้รวดเร็ว ร้อยละ ๑๔.๐๐
ข้อที่ ๗	ต้องการให้เด็กทำงานที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด ร้อยละ ๑๐.๒๕
ข้อที่ ๘	ต้องการให้เด็กทำงานที่มีอัตราเงินเดือนสูง ร้อยละ ๕.๒๕
ข้อที่ ๙	ต้องการให้เด็กสามารถประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก ทั้งที่ข้าพเจ้าเคยเห็นมา ร้อยละ ๕.๑๐
ข้อที่ ๑๐	ต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามใจชอบ ร้อยละ ๕.๐๐

สรุปได้ว่า ผู้ปกครองพิจารณาเหตุผลที่จะให้นักเรียนเรียนต่อ จากเหตุผลที่จะส่งเสียให้นักเรียนเรียน ความเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก อาชีพที่ประเทศชาติกำลังต้องการ อาชีพที่มีความมั่นคง และมีสวัสดิการดี อาชีพที่ทำให้สร้างฐานะได้รวดเร็ว ความก้าวหน้า เนื่องจากการประกอบอาชีพนั้น คุณประโยชน์ของวิชาชีพนั้นต่อส่วนรวมและประเทศชาติ มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามใจชอบ

ตาราง ๔๖ แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองตอบบริการสำคัญที่โรงเรียนควรจัดให้
มีขึ้น แจกแจงตามจำนวนโรงเรียน

บริการต่าง ๆ ที่ โรงเรียนควร จัดเพื่อ ส่งเสริมการ เรียน	รวม	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลรัตน์		บ้านค่าย		แก่งวิทย สตาวร	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. จัดบริการ แนะแนวทาง การเลือก ของนักเรียน ให้แก่นักเรียน และผู้ปกครอง	๒๙๙	๕๖	๑๘.๗๓	๙๔	๓๑.๔๔	๓๘	๑๒.๗๗	๑๑๑	๓๗.๑๒
๒. จัดสอนพิเศษ ให้แก่นักเรียน เป็นบางวิชาใน วันหยุดหรือ วันเสาร์ อาทิตย์	๒๓๗๓	๕๑	๑๘.๖๘	๘๒	๓๐.๐๓	๓๗	๑๓.๕๕	๑๐๓	๓๗.๗๓

15 n /

ตาราง ๘๖ (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริม การเรียน	รวม	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุปถัมภ์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์ สถาวร	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๓. จัดบริการช่วยเหลือ นักเรียนที่จบ ม.ศ.๓ แล้ว และไม่มีที่เรียน ต่อให้มีโอกาสได้ เรียนต่อ	๒๖๓	๕๔	๒๐.๕๓	๘๓	๓๑.๕๖	๔๑	๑๕.๕๔	๘๕	๓๒.๓๒
๔. จัดหารถโดยสารไว้เป็น สมบัติของโรงเรียนเพื่อ รับส่งนักเรียนเอง	๑๑๗	๑๗	๑๔.๕๓	๓๐	๒๕.๖๔	๑๘	๑๕.๓๘	๕๒	๔๔.๔๔
๕. จัดทดสอบความถนัดและ ความสนใจของนักเรียน เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครอง ทราบว่าควรส่งเสริม ให้นักเรียนได้เรียนต่อ ในสาขาวิชาใดจึงจะ เหมาะสมกับนักเรียน	๒๒๘	๓๓	๑๖.๒๓	๗๕	๓๒.๘๘	๓๐	๑๓.๑๖	๘๖	๓๗.๗๒

ตาราง ๘ (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่ โรงเรียนควรจัด เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้	รวม	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
		สตรีระยอง "บุญศิริ- น้ำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลรัตน์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๖. ควรจัดสร้างหอพักสำหรับ นักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อจะ ได้พักในการศึกษา	๑๗๐	๓๕	๒๐.๕๘	๓๕	๒๐.๕๘	๒๙	๑๗.๐๖	๗๑	๔๑.๗๖
๗. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียนยากจน หรือเด็ก ที่พ่อแม่กำลังศึกษาอยู่ หลายคนและ เรียนดี	๒๔๑	๓๙	๑๖.๑๘	๗๕	๓๑.๑๒	๓๕	๑๔.๕๒	๙๒	๓๘.๑๗
๘. จัดทบทวนวิชาภายหลังสอบ ไล่แล้ว เพื่อให้ให้นักเรียน พร้อมที่สอบเข้าเรียน ต่อได้	๒๑๐	๕๑	๒๔.๒๘	๕๙	๒๘.๐๙	๒๙	๑๑.๔๓	๗๖	๓๖.๑๙
๙. ควรจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่ส่งเสริมให้ นักเรียนเป็นพลเมืองดี และส่งเสริมสติปัญญาให้ ฉลาด	๑๖๒	๓๓	๒๐.๓๗	๔๐	๒๔.๖๙	๓๐	๑๘.๕๗	๕๙	๓๖.๔๒

ตาราง ๕๖ (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่ โรงเรียนควรจัดเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้	รวม	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
		สตรีระยอง "บุญศิริ- บำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลมณี		บ้านค่าย		แก่ง วิทย์- สถาวร	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๐. จัดสอนวิชาชีพให้นักเรียน สามารถประกอบอาชีพได้ เมื่อนักเรียนเรียนสำเร็จ จากโรงเรียนแล้ว	๑๓๘	๒๓	๑๖.๖๓	๓๖	๒๖.๐๘	๒๘	๒๐.๒๙	๕๑	๓๖.๕๖
๑๑. เปิดสอนวิชาชีพระยะสั้น สำหรับนักเรียนที่จบชั้น ป.๔ หรือ ป. ๗ เพื่อ ให้ออกประกอบอาชีพ ต่อไป	๕๐	๕	๑๘.๐๐	๑๑	๒๒.๐๐	๙	๑๘.๐๐	๒๓	๔๖.๐๐
๑๒. จัดบริการอาหารกลางวัน โดยควบคุมให้การจัด การขายอาหารนั้นเพื่อ ประโยชน์แก่เด็กจริง ๆ	๕๕	๒๔	๒๕.๒๖	๒๓	๒๔.๒๑	๒๓	๒๔.๒๑	๒๔	๒๖.๓๒
๑๓. ชาวเจ้าคิดว่าบริการต่างๆ ของโรงเรียนที่มีอยู่แล้ว เหมาะสมไม่จำเป็นต้อง ปรับปรุงหรือจัดเพิ่มอีก	๑๑	๑	๙.๐๙	๘	๓๒.๓๓	๑	๙.๐๙	๑	๙.๐๙

ตาราง ๘ (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่ โรงเรียนควรจัด เพื่อส่งเสริมการ เรียน	รวม	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง							
		สตรีระยอง "บุญศิริ- น้ำเพ็ญ"		ระยอง มิตร- อุบลรัตน์		บ้านค่าย		แก่ง- วิทย์- สถาวร	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑๔. ข้าพเจ้ายังไม่ทราบว่า โรงเรียนนี้มีบริการ ใด ๆ ให้แก่ นักเรียนบ้าง	๕๒	๒๐	๓๘.๕๖	๑๐	๑๘.๒๓	๑๑	๒๑.๖๕	๑๑	๒๑.๑๕

จากตาราง ๘ แสดงความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้ทางโรงเรียนจัดบริการ
ให้แก่นักเรียนตามลำดับความสำคัญ ๑๐ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. จัดบริการแนะแนวทางการศึกษาต่อของนักเรียนให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง
๒. จัดสอนพิเศษให้แก่นักเรียนเป็นบางวิชาในวันหยุด หรือวันเสาร์-อาทิตย์
๓. จัดบริการช่วยเหลือแก่นักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ แล้ว และไม่มีที่เรียนต่อ ให้มี
โอกาสได้เรียนต่อ
๔. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนยากจน หรือเด็กที่มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่
หลายคนและเรียนดี
๕. จัดทดสอบความถนัดและความสนใจของนักเรียน เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าควร
จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาใด จึงจะเหมาะสมกับนักเรียน

๖. จัดทววิชาภายหลังสอบไล่แล้ว เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะสอบเข้าเรียนต่อได้
๗. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี และส่งเสริมสติปัญญาให้ฉลาด
๘. จัดสอนวิชาชีพให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้เมื่อนักเรียนเรียนสำเร็จออกจากโรงเรียนแล้ว
๙. จัดหารถโดยสารไว้เป็นสมบัติของโรงเรียน เพื่อรับส่งนักเรียนเอง
๑๐. จัดบริการอาหารกลางวันโดยควบคุมให้การจัดขายอาหารนั้น เพื่อประโยชน์แก่นักเรียนจริง ๆ

ตาราง ๘๙ แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง แจกแจงตามจำนวนโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวน ผู้ ปกครองที่ ตอบ	ความมั่นใจของผู้ปกครองในการตอบแบบสอบถาม					
		มั่นใจมาก ที่สุด		มั่นใจพอ ควร		ยังไม่แน่ใจที่ ตอบไปเช่นนั้น	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑. สตรีระยอง "บุญศิริ- บำรุงใหญ่"	๕๐	๕๓	๖๖.๒๕	๒๔	๓๐.๐๐	๓	๓.๒๕
๒. ระยองมิตรอุปถัมภ์	๑๒๕	๗๕	๕๘.๘๓	๔๔	๓๖.๘๐	๖	๔.๓๗
๓. บ้านค่าย	๖๔	๔๖	๗๑.๘๗	๑๖	๒๕.๐๐	๒	๓.๑๒
๔. แกลงวิทยสถาวร	๑๔๔	๘๖	๖๖.๖๗	๕๔	๓๐.๕๖	๔	๒.๗๘
รวม	๔๑๓	๒๖๐	๖๔.๘๖	๑๒๘	๓๑.๒๖	๒๕	๖.๑๘

จากตาราง ๔๗ ผู้ปกครองที่ตอบว่ามั่นใจที่สุดมีร้อยละ ๒๔.๘๖ ตอบว่ามั่นใจพอควรร้อยละ ๒๔.๘๖ และที่ไม่แน่ใจมีเพียง ๕.๒๕ แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามด้วยความมั่นใจ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๕ ได้ดังนี้

๑. ผู้ปกครองนักเรียนมุ่งหวังจะให้นักเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐

๒. สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อเป็นอันดับหนึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ วิทยาศาสตร์การศึกษ หรือวิทยาลัยครู สำหรับในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ คือ ครู ป.กศ., ป.ป. หรือ พละงานมีจำนวนมากที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนวิชาครูทั้งในระดับอุดมศึกษา และระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

๓. เหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กนักเรียนได้เรียนต่อ ผู้ปกครองพิจารณาจากทุนทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนเรียน ความเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก อาชีพที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความมั่นคง และมีสวัสดิการดี สามารถสร้างฐานะได้โดยรวดเร็ว ตลอดจนความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพนั้น เป็นต้น

๔. สำหรับบริการสำคัญที่ควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษา ได้แก่ จัดบริการแนะแนวศึกษาต่อให้แก่เด็กนักเรียน การสอนพิเศษในวันหยุดราชการ จัดช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนต่อ การจัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน จัดทดสอบความถนัด, ความสนใจนักเรียน, จัดให้มีการกวดวิชาเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ, จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร, จัดให้มีรถรับส่งนักเรียนซึ่งเป็นของโรงเรียน และควบคุมการจัดบริการอาหารกลางวัน

๕. ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามด้วยความมั่นใจค่อนข้างสูง

การแปลงการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๖

ตาราง ๕๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญของ
ผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ความมุ่งหวังของการศึกษา ต่อในสายสามัญ	จำนวน	จำนวน		$P_1 - P_2$	$\phi P_1 - P_2$	C.R.
	รวม	คน	ร้อยละ			
๑. ผู้ปกครอง	N_1 ๔๐๕	P_1 ๑๒๙	๓๑.๘๒	๑.๘๘	๑.๑๒๘๘	.๓๗๐๔
๒. นักเรียน	N_2 ๔๘๓	P_2 ๑๙๖	๓๕.๓๘			

จากตาราง ๕๕ ผลปรากฏว่าค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น
จึงยอมรับสมมุติฐานข้อ ๔ ที่ว่า "ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อสายสามัญมีจำนวน
เท่ากับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญ"

ตาราง ๔๔ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพของ
ผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ความมุ่งหวังของการศึกษา ต่อในสายอาชีพ	จำนวน รวม	จำนวน		$P_1 - P_2$	$\sigma P_1 - P_2$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
๑. ผู้ปกครอง	๔๐๔	๒๔๓	๖๐.๒๔	๑.๘๗	๓.๕๖๔๗	.๔๕๐๔
๒. นักเรียน	๔๔๓	๓๑๓	๖๙.๖๕			

จากตาราง ๔๔ ปรากฏว่าค่า C.R. ไม่นับสำคัญทางสถิติแสดงว่าความมุ่งหวัง
ของผู้ปกครองกับการเลือกเรียนของนักเรียนในสายอาชีพไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงยอมรับ
สมมุติฐานข้อ ๔ ที่ว่า "ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมีจำนวนเท่ากับ
นักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ"

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ ๒

ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างความมุ่งหวังของผู้ปกครองกับนักเรียน ต่อการเลือกเรียนต่อ
สายสามัญและสายอาชีพ

อภิปรายผล สรุป ข้อเสนอแนะ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่สำคัญประการแรก คือศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียน
ต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา
๒๕๑๔ และนักเรียนที่เลือกเรียนแต่ละสายวิชานั้นเหตุผลที่พิจารณาในการเลือกเรียนต่อ เมื่อพิจารณา
ถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับ เพศ โรงเรียน รายได้ และอาชีพของผู้ปกครอง ตลอดจนผลการ
ศึกษาของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ในจำนวนการเลือก
สายวิชาเพื่อเรียนต่อของนักเรียน

ความมุ่งหมายประการที่สอง ก็คือศึกษาความมุ่งหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนต่อ
ของนักเรียน และเหตุผลที่หวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนบริการที่
ทางโรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดระยอง

ผลของการศึกษาวิจัยนี้ ได้จากกรรตอนแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จำนวน ๔ โรงเรียน
และผู้ปกครองของนักเรียนดังกล่าว

ในการวิจัยผู้เขียนได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนเลือกเรียนต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ
๒. นักเรียนที่ทองการจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่านักเรียนที่
ทองการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา
๓. ครู ผู้ปกครอง และเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน
มากน้อยต่างกันไป
๔. ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนนั้นจะแตกต่างกันตามองค์ประกอบต่อไปนี้คือ
 - ๔.๑ เพศ
 - ๔.๒ โรงเรียน

๔.๓ รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

๔.๔ อาชีพของผู้ปกครอง

๕. นักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาสูง จะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่ำ

๖. ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมีมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในสายสามัญ

๗. ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนมากกว่าผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

๘. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมีจำนวนเท่ากันกับนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ

๙. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมีจำนวนเท่ากันกับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ

การอภิปรายผลกระทำตามลำดับต่อไปนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๑๑๗ คน จากโรงเรียนรัฐบาลจำนวน ๔ โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน ๘๘ คน หรือร้อยละ ๘๔.๘๘ ถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรของนักเรียนในจังหวัดระยองได้

จากผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน มากที่สุด รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย และอาชีพครู นับว่าแตกต่างจากผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง ที่พบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างทางสภาพแวดล้อมซึ่งทางจังหวัดระยองมีพื้นที่ดินคืออุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะทำสวนผลไม้มากกว่าทางจังหวัดสุโขทัย เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ประชากรมีอาชีพทำสวนเป็นส่วนใหญ่

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๕๐ - ๑๒๕๐ บาท ซึ่งนับว่าเป็นรายได้ที่สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดสุโขทัย ซึ่งมีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ บาท ลงมา แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนทั้งสองจังหวัดมีรายได้ปาน ๆ กัน แม้จะมีอาชีพส่วนใหญ่ต่างกันก็ตาม

นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการึกษาในการศึกษาที่ผ่านมามีอยู่ในช่วงตั้งแต่ ๕๐ % ถึง ๘๐ % เมื่อคิดเฉลี่ยโดยประมาณแล้ว ผลการึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ๖๕ % ซึ่งถือว่าเป็นระดับปานกลางของกลุ่มตัวอย่างนี้ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สอบคะแนนได้มากที่สุด ในหมวดวิชาภาษาไทย รองลงมาคือหมวดวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ หมวดคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ แต่การวิจัยครั้งนี้ได้แยกให้เห็่นว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงเก่งอ่อนในวิชาใด หากจะมีการวิจัยในโอกาสต่อไปก็ควรพิจารณาถึงเรื่องนี้ด้วย เพราะน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเลือกเรียนต่อของนักเรียนหญิง และนักเรียนชายแตกต่างกัน จะช่วยในการอธิบายผลถูกต้องและมีคุณค่ายิ่งขึ้น

จากจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๔๔๔ คน ต้องการเรียนต่อเมื่อจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้วจำนวน ๔๔๓ คน หรือ ร้อยละ ๙๙.๗๗ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความปรารถนาที่จะึกษาหาความรู้ให้สูงขึ้นไป และนักเรียนมีความต้องการที่จะึกษาต่อในสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๑๑ หน้า ๓๒ ซึ่งได้สอดคล้องกับผลวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง นาวิน รุ่งรส จีวีวรรณ แพทย์ธีรวัช และกรมวิสามัญศึกษาที่ได้สำรวจความต้องการเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ทั่วประเทศ พบว่า นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ ทั้งนี้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศในขณะนี้ เพราะนักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่บ้าง อาจโดยการแนะนำของทางโรงเรียน หรือได้ทราบจากสื่อมวลชนก็อาจเป็นได้ หรืออีกกรณีหนึ่ง ปัจจุบันสถานะทางเศรษฐกิจของไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก ค่าครองชีพสูงขึ้น การที่จะตัดสินใจเรียนต่อในวิชาชีพใด จึงจำเป็นต้องพิจารณากำลังเงินประกอบด้วย ตามความรู้สึกของกณส่วนใหญ่เข้าใจกันว่าการเรียนต่อในสายอาชีพไม่สิ้นเปลืองเงินทองมากเหมือนสายสามัญ เหล่านี้อาจเป็นผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพมากขึ้น

การึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปในั้น นักเรียนที่เลือกเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพต่างก็มุ่งหวังที่จะึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังแสดงไว้ในตาราง ๑๕ หน้า ๓๓ และนักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพต้องการเรียนต่อ ทั้งนี้อาจหมายความว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพนั้น มีความหวังที่จะออกมาประกอบอาชีพได้หลังจากที่ใช้เวลาในการเรียนไม่มากนัก เพราะโดยทั่วไปการเรียนสายอาชีพนั้นส่วนใหญ่จะแบ่งช่วงระดับความสามารถเป็นระยะ ๆ หากใครมีความสามารถเรียนได้ถึงแก่ไหน มีอุปสรรคอะไร ก็ออกประกอบอาชีพก่อนได้ หากมีโอกาสก็เข้าศึกษาต่อใหม่ ประกอบกับปัญหาทางการเงินดังกล่าว อาจทำให้ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพต่างไปจากนักเรียนที่เลือกเรียนในสายสามัญ ที่ต้องศึกษาต่อรวดเดียวจนถึงระดับอุดมศึกษา หากจะออกกลางคันก็ไม่มีวิชาชีพติดตัว ประกอบอาชีพไม่ได้ ดังนั้นนักเรียนที่เลือกเรียนในสายสามัญจึงจำเป็นต้องอยู่เองที่จะต้องมุ่งมั่นเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพต้องการจะเรียนต่อ แม้จะมีจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าก็ตาม ซึ่งผลอันนี้สอดคล้องกับของ สมพงษ์ มั่นระวัง

✓ สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาคือ

✕ วิชาการศึกษา หรือวิชาชีพครูเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง และ ประมวล กิริวัฒน์แก้ว ซึ่งพบว่านักเรียนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกเรียนอาชีพครู โดยมีเหตุผลที่ว่า "เพราะโอกาสที่จะมีงานทำเมื่อเรียนจบ" เป็นแรงจูงใจมากที่สุด กล่าวได้ว่านักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของวิชาครูว่ากำลังเป็นที่ต้องการของประเทศในปัจจุบัน และอาจเนื่องจากการเรียนครูนั้นค่อนข้างจะสิ้นเปลืองเงินน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ และโอกาสที่จะมีงานทำก็ง่าย เข้ารับราชการมีเงินเดือนประจำ แม้จะไม่ร่ำรวยเหมือนอาชีพอื่น ๆ แต่ก็ใช่ว่าจะเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงค่อนข้างสูง ซึ่งก็ตรงกับที่ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่ได้ให้เหตุผลเกี่ยวกับบุตรหลานที่จะส่งเสียให้เรียน หรือพิจารณาในสาขาวิชาที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินมาก ทำงานให้เกะส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม เหตุผลเหล่านี้เป็นเหตุผลโดยส่วนรวมที่ทำให้ทราบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพใด และมีเหตุผลที่สำคัญเป็นส่วนรวมอะไรบ้าง จึงกล่าวไม่ได้อย่างแน่นอนว่าเหล่านี้เป็นเหตุผลของนักเรียนที่เลือกเรียนอาชีพครู หรืออาชีพใด หากจะมีการวิจัยเรื่องนี้ในจังหวัดอื่น

ต่อไปก็ควรจะได้พิจารณาถึงปัญหานี้ด้วย จะทำให้ทราบรายละเอียดและตรงสภาพความจริงมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนครุมากกว่าอาชีพอื่น ๆ นั้นอาจเนื่องมาจากสาเหตุบางประการต่อไปนี้ก็คือ เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อไปทำการทดสอบนักเรียนด้วยตนเอง ทำให้เด็กมีโอกาสได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนวิชาชีพครุมากกว่าสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ในขณะที่นักเรียนไม่มีโอกาสทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนต่อในวิชาชีพอื่น อาจเป็นผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนครุเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ควรจะจัดให้มีการให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ แก่นักเรียนยิ่งขึ้น อาจทำได้โดยเชิญวิทยากรเกี่ยวกับอาชีพนั้น ๆ หรือติดต่อขอเอกสารเกี่ยวกับเรื่องอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนการจัดให้มีบริการแนะแนวเพื่อการนี้โดยเฉพาะ เหล่านี้อาจจะช่วยทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพทั้งหลายกว้างขวางขึ้นและอาจจะเลือกวิชาชีพได้เหมาะสมกับตนเองและสังคมยิ่งขึ้น แม้ว่าจากการสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสาขาวิชาที่เลือกเรียนต่อ จะปรากฏว่านักเรียนตอบเป็นที่น่าพอใจคือ รู้ว่าสาขาวิชาที่เลือกนั้นมีความสำคัญต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด คุณสมบัติประจำตัวของนักเรียน, ลักษณะของงาน, ความก้าวหน้าของงานในอาชีพนั้น, ทนทุกข์ที่ควรต้องใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพนั้น ตลอดจนรายได้และความต้องการในอาชีพนั้น แต่ผู้วิจัยคิดว่าคำตอบคำถามของนักเรียนอาจผิดพลาด ทำให้ไม่ตรงตามความเป็นจริงก็ได้ ทั้งนี้เพราะแบบสอบถามไม่ได้วัดว่าสิ่งที่ตอบมานั้นเชื่อถือได้เพียงใด และคำถามบางข้อนักเรียนคิดว่าตนรู้จักดีอยู่แล้ว ทั้ง ๆ ที่อาจมีใครจริง เหล่านี้ทำให้เกิดความผิดพลาดได้โดยง่าย ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้เท่าที่ควร หากเป็นไปได้ควรจะแก้ไขแบบสอบถามให้วัดได้ลึกซึ้งกว่านี้ ทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนรู้ในสิ่งเหล่านั้นจริงหรือไม่ สิ่งนี้ควรจะได้รับการพิจารณาหากจะมีผู้วิจัยเรื่องนี้ในอนาคตต่อไป

จากผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อมากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๒๒ หน้า ๕๘ ผลการศึกษารังนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง แชนแนย์ คอบบิ้นส์ อีคิต์ และเอลสเวธิ จะเห็นได้ว่าไม่ว่าในสังคมไทยหรือสังคมของต่างประเทศ บิดามารดาหรือผู้ปกครองนับว่าเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมากกว่าบุคคลอื่น ๆ เนื่องจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

เป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้ที่จะมอบความเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูเด็กตลอดจน
ถ่ายทอดทัศนคติให้แก่เด็กได้มากกว่าคนอื่น มีความรักที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

✓ ผลการศึกษารังนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่
มีบทบาทต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนน้อยมาก ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ครูหรือ
อาจารย์น่าจะมีบทบาทสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่านี้ จากผลการวิจัยของ
สมสรี โสมภัก ในด้านความคิดเห็นของเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับบุคคลที่ตนเลียนแบบ พบว่า "ครู"
เป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความยกย่องนับถือมากที่สุดคนหนึ่ง นักเรียนจะให้ความยกย่องในด้านคุณธรรม
ความดีของครู โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นหญิง จะมีทัศนคติในเรื่องนี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นชาย และ
ที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ครูที่ได้รับการยกย่องจากเด็กส่วนมากจะเป็นครูสตรีมากกว่า
ครูบุรุษ สิ่งนี้น่าจะมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนด้วย ✓

สำหรับองค์ประกอบที่ทำให้การเลือกสายวิชาเรียนของนักเรียนต่างกันไปก็คือ

✓ เพศ พบว่านักเรียนชายเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิงและนักเรียนหญิง
เลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น
๐.๐๕ เท่ากัน ดังแสดงไว้ในตาราง ๒๓ หน้า ๒๐ ซึ่งตรงกับผลวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง
บุพพณี กุชสมบัติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แชนแนย์ ที่พบว่าความต้องการในด้านอาชีพ
ของเด็กหญิงต่างจากเด็กชาย เพราะแนวทางที่จะนำไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่แตกต่างกัน และจุดเด่น
ในด้านความสำเร็จก็แตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนแต่ละโรงเรียนนั้นแตกต่างกันไป

ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง และ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข ในกลุ่มประชากร
ที่ทำการศึกษาพบว่านักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายเลือกเรียนต่อในสายสามัญมากกว่าโรงเรียน
สตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนแกลงวิทยสถาวร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑ ตามลำดับ (ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๒๕ หน้า ๒๒)
ส่วนในสายอาชีพปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียน
แกลงวิทยสถาวรเลือกเรียนมากกว่าโรงเรียนบ้านค่าย การที่การเลือกเรียนต่อของนักเรียนแต่ละ
โรงเรียนแตกต่างกันไปเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนตั้งอยู่แตกต่างกันไป

ตลอดจนอาชีพของคนในชุมชนนั้น รวมทั้งอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนด้วย ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในสายอาชีพ

สำหรับรายได้โดยประมาณของผู้ปกครองต่อเนื่อง จากผลการวิจัยพบว่าไม่มีอิทธิพลที่
ทำให้การเลือกสายวิชาเรียนของนักเรียนต่างกันทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
นักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสนิ่งถึงทุนทรัพย์เป็นสำคัญในการเลือกเรียนต่อ แต่อาจเลือกเรียนโดยมี
 เหตุผลอื่น เช่น ความสามารถในการเรียนต่างกัน หรือเรียนตามเพื่อน เพราะเพื่อนเป็นผู้
 ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุดคนหนึ่ง และนักเรียนในชั้น ม.ศ. ๓ นี้เป็นวัยรุ่นเป็นระยะที่มักจะทำ
 อะไรตามเพื่อนฝูง ผลการวิจัยนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง อีกเช่นกัน
 แม้จะวิจัยในสถานที่ต่างกัน และเว้นระยะกัน ๒ ปี ก็มิได้ทำให้ผลการวิจัยต่างกัน เพราะ
 เป็นนักเรียนวัยเดียวกัน และอยู่ในสังคมวัฒนธรรมเดียวกัน ความรู้สึกนึกคิดจึงสอดคล้องกันได้

นอกจากนี้ยังพบว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่ทำให้การเลือกเรียนต่อสายสามัญของนักเรียน
แตกต่างกัน แต่สำหรับสายอาชีพนั้นพบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อ
ของนักเรียนมากโดยเฉพาะนักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นครูเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่
ผู้ปกครองมีอาชีพ ทำไร่ ทำนา ทำสวนและกาชาบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .๐๑ เท่า ๆ กัน ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๗๒ หน้า ๕๔ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ
 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนสายสามัญนั้นมิได้คำนึงถึงอาชีพผู้ปกครอง หรืออาจเป็น
 เพราะว่่านักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนดี ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่จะเลือกเรียนต่อสายสามัญนั้น ผู้ปกครอง
 ให้ความไว้วางใจในการตัดสินใจเลือกเรียนก็ได้ เพราะมีผลการเรียนดีเป็นเกราะประกันความ
 มั่นใจให้แก่ผู้ปกครองและตัวเอง แม้ผู้ปกครองจะมีอาชีพหรือความรู้ระดับใดก็ตาม ความรู้สึก
 เช่นนี้ก็ยังคงอยู่ ยิ่งในปัจจุบันการศึกษานับเป็นสิ่งที่แพร่หลายและเป็นที่ต้องการของชนชั้น
 รัฐบาลและเอกชนก็ใ้ค่าใ้ใหม่ทุนการศึกษาอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะทุนสำหรับนักเรียนที่แต่
 ยากจน เมื่อเป็นเช่นนั้นนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ก็ย่อมจะได้รับการสนับสนุน และตัดสินใจ
 เลือกเรียนโดยมิได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ มากนัก เช่น อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง
 เป็นต้น แต่สำหรับในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนในสายอาชีพนั้น อาชีพผู้ปกครองมีอิทธิพลมาก

ผลของการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นครู เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการว่าผู้เป็นครูมีความเข้าใจในการเลือกอาชีพ ตลอดจนความต้องการกำลังคนของประเทศในขณะนี้ และอาจเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของอาชีพว่าเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะทำให้มีการปลูกฝังให้แก่แก่นักเรียน และอาจพิจารณาในการเลือกอาชีพให้แก่แก่นักเรียน เพราะผู้ปกครองนับว่ามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเป็นอันมาก ในขณะที่เดียวกันครูก็นับว่าเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ดังนั้นผู้ปกครองที่เป็นครูจึงนับว่ามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากขึ้นเป็นทวีคูณ

สำหรับผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา นับว่ามีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการศึกษาลงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาค่ำ ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษาค่ำจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาลง ดังปรากฏในตาราง ๓๕ หน้า ๓๒ ดังนี้

นักเรียนที่มีผลการศึกษา ๓๑ % - ๔๐ % และ ๔๑ % - ๕๐ % จะเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๖๑ % - ๗๐ % แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษา ๕๐ % - ๖๐ % จะเลือกสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษา ๓๑ % - ๔๐ % และ ๔๑ % - ๕๐ %

จากตาราง ๓๓ หน้า ๓๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาดังแต่ ๕๑ % ขึ้นไป ซึ่งมีทั้งหมด ๔ คน เลือกเรียนสายสามัญทั้งหมด ผลวิจัยนี้สอดคล้องกับของสมพงษ์ มั่นระวัง มอสเซอร์ และอวัชชัย ชัยจิรญาบาล แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้ใช้ผลของการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ โดยที่ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีความมั่นใจในตนเองสูงและมีความมุ่งหวังสูง ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือคิดว่าตนเองไม่เก่ง ก็จะเข้าเรียนต่อในสายอาชีพ เพราะคิดว่าง่ายกว่าสายสามัญมากตามความรู้สึกของคนทั่วไป ซึ่งอาจไม่ถูกต้องนัก ดังที่ ดร.สุกิจ เหล่าสุนทร ได้กล่าวว่า "ในปัจจุบันนี้การเรียนวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา แตกต่างจากการเรียนวิชาชีพในสมัยก่อน ๆ

เป็นอันมาก และวิชาชีพเป็นจำนวนมากต้องการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ กณิศาสตร์ และ
ภาษาต่างประเทศสูง เพื่อจะได้เข้าใจในเทคนิคใหม่ ๆ ของวิชาชีพนั้น ๆ ฉะนั้นผู้ที่เรียน
วิชาชีพ ควรจะได้รับการคัดเลือกในเรื่องสติปัญญาเป็นประการแรก"

ผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผู้ปกครองนั้น ปรากฏว่าผู้ปกครองจำนวน ๔๐๓ คน หรือ
ร้อยละ ๙๙.๔๔ ที่ใช้เป็นการกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน อาชีพรองลงไป
คือครู และกาชาด ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๕๐ - ๑๒๔๐ บาท
ดังได้แสดงในตาราง ๓๓ หน้า ๓๔ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าจากแบบสอบถามของนักเรียน
แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวเป็นอย่างดี จึงทำให้สามารถ
ประมาณรายได้ได้ตรงกับของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีความมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อร้อยละ ๘๘.๐๓ แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่
ส่งเสริมที่จะให้นักเรียนได้ศึกษาต่อ มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อย คือร้อยละ ๑๑.๙๗ ที่ไม่ต้องการ
ให้นักเรียนเรียนต่อโดยมีเหตุผลว่า ขาดแคลนกำลังคนทุนทรัพย์ และต้องการให้ออกมาประกอบ
อาชีพของครอบครัว สำหรับสาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนต่อนั้น ปรากฏว่า
ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประสงค์จะให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๕ หน้า ๓๖ และผู้ปกครอง
มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๖ หน้า ๓๕ สำหรับสาขาวิชาที่
ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อทั้งในระดับอุดมศึกษาและต่ำกว่าอุดมศึกษา คือสาขาวิชา-
การศึกษานหรือวิชาชีพ ทั้งหมคนับว่าสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งอาจเนื่องมาจาก
ว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนดังที่ทราบมาแล้ว จึงทำให้ความต้องการใน
การเลือกเรียนต่อของนักเรียนสอดคล้องกับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ผลวิจัยนี้ตรงกับของ
สมพงษ์ มีประวั

เมื่อพิจารณาเหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่ออันดับแรก คือ เหตุผลที่
เกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนศึกษาต่อ รองลงมาจะพิจารณาอาชีพที่ปัจจุบันกำลังเป็นที่
นิยมและประเทศชาติกำลังต้องการ อาชีพที่มีความมั่นคงและสวัสดิการดี ความสามารถในการ
ออกไปประกอบอาชีพที่ทำให้สร้างฐานะได้รวดเร็ว และความก้าวหน้าในอาชีพ ตามลำดับ

เหตุผลดังกล่าวนี้ว่าสอดคล้องกับการมุ่งหวังของผู้ปกครองในการเลือกสาขาวิชาในการเรียนต่อของนักเรียน เพราะอาชีพที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนศึกษาต่อมากที่สุดคืออาชีพครู ซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่สิ้นค่าใช้จ่ายในการส่งเสียให้เรียนมากนัก เมื่อเทียบกับอาชีพอื่น และขณะนี้ยังขาดครูอีกมาก แม้ว่าครูจะไม่เป็นอาชีพที่ไม่ทำให้ร่ำรวยเร็ว แต่ก็มีความมั่นคง และมีความก้าวหน้ามากพอควร คือสามารถศึกษาต่อไปได้เรื่อย ๆ หากมีความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ และผลการวิจัยของ ประมวล ศิริวัฒน์แก้ว พบว่า เหตุผลในการเลือกเรียนครูของนักเรียนคือโอกาสในการทำงาน และเสถียรภาพของอาชีพครู และนักเรียนหญิงเลือกเรียนครูมากกว่านักเรียนชาย คือนักเรียนหญิงเลือกเรียนครูเป็นจำนวน ๒ ใน ๓ ของทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้หญิงเลือกอาชีพครูตามความนิยมของสังคมไทย นับว่าสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่านักเรียนหญิงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนชาย และอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด เมื่อคิดเป็นส่วนรวมคืออาชีพครู

สำหรับบริการสำคัญที่ผู้ปกครองต้องการให้จัดในโรงเรียนนั้น ได้แก่การจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาต่อให้แก่ นักเรียน จัดสอนพิเศษให้แก่ นักเรียนในวันหยุดราชการ จัดช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนต่อเมื่อจบ ม.ศ. ๓ จัดหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียนยากจนแต่เรียนดี จัดการทดสอบความถนัด และความสนใจของนักเรียน เป็นต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เฝ้ามองเห็นความสำคัญของการศึกษาสูงขึ้น และเข้าใจสภาพการศึกษาปัจจุบันที่ว่าต้องมีการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น เพราะปริมาณนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับสูงมีมากขึ้นเป็นทวีคูณ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเพิ่มของพลเมือง ตลอดจนสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไป มีการนำเอาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น รวมทั้งปัญหาเศรษฐกิจ จึงทำให้ผู้ปกครองพยายามที่จะหาทางช่วยแก้ปัญหาให้แก่ นักเรียนของคนโดยเฉพาะเกี่ยวกับด้านการศึกษาตกต่ำยิ่งขึ้น ดังได้แสดงความจริงที่จะให้ทางโรงเรียนจัดบริการต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อสนับสนุนด้านการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

สำหรับความแตกต่างของสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ กับความต้องการของนักเรียน ในการเลือกเรียนต่อสายวิชาดังกล่าวนี้นี้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญพอ ๆ กับ

ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๔๔ หน้า ๔๔ กับตาราง ๔๕ หน้า ๔๕ ซึ่งผลอันนี้สนับสนุนผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวีง

เมื่อพิจารณาถึงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของนักเรียน และผู้ปกครอง ปรากฏว่านักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่ตอบคำถามด้วยความมั่นใจ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเราไม่สามารถรู้ได้ว่า ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองมั่นใจหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพราะแบบสอบถามวัดไม่ได้ จากการใช้แบบสอบถาม ถามว่ามั่นใจหรือไม่นั้น ไม่อาจแปลความได้ว่า มั่นใจจริงหรือไม่ หากจะมีผู้ใดศึกษาเรื่องนี้ในโอกาสต่อไป ก็ควรคำนึงถึงเรื่องนี้ด้วย

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของการศึกษาได้ดังนี้

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของจังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๔ มีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีพมีความต้องการที่จะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปดังนี้คือ

๒.๑ นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพต้องการจะเรียนต่อ

๒.๒ จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีมากกว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒.๓ สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุดคือ วิชาการศึกษา หรือวิชาครูในระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษา หรือวิทยาลัยครู

๒.๔ สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามากที่สุดคือ ป.กศ., ป.ป. หรือพลานามัย

๓. เหตุผลสำคัญที่นักเรียนใช้พิจารณาในการเลือกเรียนต่อคือโอกาสที่จะก้าวหน้า เป็นกำลังคนระดับกลางซึ่งประเทศกำลังต้องการ และความเหมาะสมกับระดับสติปัญญา เป็นประการแรกมีจำนวนมากที่สุด

๔. ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่แตกต่างจากเพื่อนของนักเรียน และครูกับเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนพอ ๆ กัน

๕. สำหรับการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ นั้นปรากฏว่า

๕.๑ เพศ มีผลทำให้การเลือกเรียนสายวิชาต่างกันแก่นักเรียนชายเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และนักเรียนหญิงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เช่นกัน

๕.๒ โรงเรียนมีผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญต่างกัน คือ นักเรียนโรงเรียนบ้านค่ายเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนแก่งวิทยสถาวรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

สำหรับการเลือกเรียนในสายอาชีพปรากฏว่านักเรียนโรงเรียนสตรีระยอง "บุญศิริบำเพ็ญ" และโรงเรียนแก่งวิทยสถาวร เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนบ้านค่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เท่ากัน

๕.๓ รายได้ของผู้ปกครองไม่มีผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ

๕.๔ อาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนแตกต่างกัน แต่ในสายอาชีพปรากฏว่านักเรียนที่ผู้ปกครองเป็นครูเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน, ทำขาย และข้าราชการอื่น ๆ

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕.๕ ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาได้ผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนต่างกันคือนักเรียนที่มีผลการศึกษาลงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาคำ

๖. ความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียนปรากฏว่า

๖.๑ ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๖.๒ ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และสาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อมากที่สุดคือวิชาการศึกษา หรือวิชาครูในระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษา หรือวิทยาลัยครู

๖.๓ เหตุผลสำคัญที่ผู้ปกครองใช้พิจารณาความมุ่งหวังของตนเองได้แก่ทุนทรัพย์ที่จะใช้ส่งเสียให้นักเรียนเรียนต่อ ความเหมาะสมกับความสามารถและสติปัญญาของเด็ก โอกาสในการทำงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน และประโยชน์ของวิชาชีพนั้นต่อส่วนรวม

๖.๔ บริการที่โรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนได้แก่การจัดบริการแนะแนวทางศึกษาต่อให้แก่เด็กนักเรียน การสอนพิเศษในวันหยุดราชการ การจัดช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนต่อ จัดให้มีการทดสอบความถนัด ความสนใจของนักเรียน จัดหาทุนและจัดบริการอาหารกลางวัน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อโดยพิจารณาเหตุผลจากโอกาสที่จะร่ำรวย และโอกาสที่จะทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมเป็นประการสำคัญ สำหรับผู้ปกครองนั้นพิจารณาเหตุผลจากทุนทรัพย์ที่จะส่งเสีย และความเหมาะสมกับสติปัญญาของนักเรียนเป็นประการสำคัญ ซึ่งการเลือกอาชีพหรือการศึกษาต่อนั้น ควรจะได้พิจารณาถึงความถนัด และ

ความเข้าใจในวิชาที่จะเรียนหรืออาชีพนั้น ๆ อีกด้วย ดังนั้นเพื่อจะได้ช่วยเหลือให้นักเรียน และผู้ปกครองได้เข้าใจถึงวิธีการพิจารณาในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สายสามัญควรจะจัดบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ โดยมีผู้แนะแนวที่มีความสามารถ และมีอุปกรณ์ในการแนะแนวอย่างพร้อมมูล เพื่อช่วยให้นักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ได้เลือกเรียนต่อ ในชั้นสูงขึ้นต่อไปได้อย่างเหมาะสมกับตน ทั้งนี้ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่จะเป็นผู้สนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดตั้งบริการแนะแนวขึ้น โดยถือวาทบริการแนะแนวนี้นี้เป็นงานสำคัญส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่นักเรียน

บริการแนะแนวที่สมควรจัดให้มีขึ้นในโรงเรียน

๑.๑ บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) เป็นบริการสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคน เพื่อทราบรายละเอียดต่าง ๆ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอันแรกที่จะต้องทำทันทีเมื่อเริ่มบริการแนะแนว แบบสำรวจนี้ควรประกอบด้วย ประวัติส่วนตัว พื้นเพเดิม อุปนิสัยใจคอ บุคลิกภาพ ระดับสติปัญญา ความสนใจ ความสามารถ ความถนัดตามธรรมชาติ เจตนาคติ ความเป็นอยู่ทางบ้าน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ฯลฯ หากเป็นไปได้ ควรจะได้มีการวิจัยเรื่องนี้ในแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการให้ การแนะแนวจะได้รู้จักนักเรียนแต่ละคนดียิ่งขึ้น จะได้ทำให้การจัดบริการแนะแนวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลนี้อาจใช้เทคนิคหรือกลวิธีในการแนะแนวหลายอย่างด้วยกัน เช่น ไรซอทดสอบแบบมาตรฐาน (Standardized Test) เพื่อสำรวจสติปัญญา ความถนัดตามธรรมชาติ ความสนใจ บุคลิกภาพ เป็นต้น ใช้วิธีให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เพื่อทราบประวัติ ความคิดเห็น ความสนใจ ฯลฯ ของเด็ก ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม ของเด็กเพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ การจัดทำระเบียบพฤติกรรม (Incidentol Record) เพื่อจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่เด็กประพฤติ หรือปฏิบัติบ่อย ๆ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ หรืออาจจะใช้เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการใช้ กลวิธีอื่น ๆ แล้วแต่ความแน่ใจ ถ้าอยากทราบปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนอาจใช้แบบสอบถาม

(Questionnaire) หรือแบบสำรวจปัญหา (Problem Checklist) ประกอบกัน และถ้อยคำทราบรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนคนหนึ่งคนใด เป็นรายการตีพิมพ์แยกออกไปก็อาจใช้วิธีการศึกษารายกรณี (Case Study) เข้าช่วย ทั้งนี้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่รวบรวมได้จากการใช้วิธีการต่าง ๆ ดังกล่าว ควรจดบันทึกลงหรือรวมเข้าไว้ในระเบียบสะสม (Cumulative Record) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อสะดวกในการใช้อ้างอิงในเวลาต่อไป

๑.๒ บริการสนเทศ (Information Service) จากผลของการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนอาชีพกรรมกรมากกว่าอาชีพอื่น ๆ รองลงมาคืออาชีพแพทย์ ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีน้อยมาก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สมพงษ์ มั่นระวัง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่านักเรียนมีความจำกัดในวงแคบเฉพาะอาชีพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ทางโรงเรียนจะต้องจัดบริการสนเทศขึ้น โดยจัดตั้งเป็น "ศูนย์บริการสนเทศทางการศึกษาและอาชีพ"

(Educational and Vocational Information Centre) เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียน โดยจัดไว้ในห้องโถงหนึ่ง หรืออาจจะเลือกมุมหนึ่งมุมใดของห้องสมุด จัดบริการนี้ได้ ในที่ที่จัดตั้งศูนย์บริการนี้จะต้องประกอบด้วยสำหรับเก็บเอกสาร ชั้นสำหรับวางหนังสือ โต๊ะ เก้าอี้สำหรับนั่งอ่านหนังสือ และแผ่นป้ายนิเทศ (Bulletin board)

การที่จะให้ความรู้หรือข่าวสารแก่นักเรียนนั้น ทำได้โดยรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับอาชีพที่ทันสมัยอยู่เสมอ จะทำให้นักเรียนทราบถึงลักษณะของงานอาชีพ สภาพการทำงาน การเตรียมตัวที่จะออกไปประกอบอาชีพ ปัญหาในการทำงาน รายได้และแนวโน้มของอาชีพ เหล่านี้เป็นต้น การจัดเอกสารก็ควรแยกไว้เป็นพวก ๆ เพื่อให้นักเรียนจะหาอ่านได้ง่าย ส่วนการวัดป้ายนิเทศก็อาจให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมเป็นเวรผลัดกันรับผิดชอบห้องละ ๑ อาทิตย์ โดยให้นักเรียนรวบรวมข่าวสารต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเอกสารอื่น ๆ ตลอดจนรายงานความเคลื่อนไหวของอาชีพในปัจจุบันมาแสดงไว้ที่แผ่นป้ายนิเทศ

นอกจากนี้ควรแนะแนวความคิดต่อขอระเบียบการและเอกสารจากสถาบันการศึกษา ระดับต่าง ๆ มาให้นักเรียนศึกษา จัดให้มีวันอาชีพ (Career Day) ขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนให้มีการจัดตั้งชมรมอาชีพ (Career Club) ขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักอาชีพต่าง ๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น

รวมทั้งเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ และขอความร่วมมือจากครูบรรณารักษ์ของโรงเรียนให้คัดเลือกเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ เข้าไว้ในห้องสมุดของโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับครูแนะแนวอาชีพ การแนะแนวเป็นหมู่ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาและความต้องการคล้ายคลึงกันหลาย ๆ คน ทั้งนี้เพื่อประหยัดเวลาในการให้ข้อสนเทศต่าง ๆ และให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน รวมทั้งทำให้ครูใกล้ชิดกับนักเรียนยิ่งขึ้น

๑.๓ บริการให้คำปรึกษาหารือ (Counseling Service) ในระยะเริ่มแรกควรกระทำเป็นกลุ่มเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพ ให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในการที่จะจัดการปัญหาเหล่านั้น โดยมีครูแนะแนวคอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาของการจัดให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม (Group Counseling) หากนักเรียนคนใดยังไม่หายข้องใจในปัญหานั้น ๆ หรือมีปัญหาอื่น ๆ ตามมา ก็อาจจะมาพบครูแนะแนวเป็นการส่วนตัว จะได้ให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล (Individual Counseling)

นอกจากนี้ทางโรงเรียนจัดการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ให้แก่นักเรียนเป็นรายวิชาเฉพาะ นักเรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่เรียนอ่อนทางด้านวิชาการ อย่างไรก็ตาม บริการแนะแนวนี้จะดำเนินไปไ้หรือไม่อยู่ที่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เป็นบุคคลแรกในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้งานแนะแนวไปได้ดีเพียงไร บุคคลต่อไปก็คือครูทุกคนในโรงเรียนที่จะให้ความร่วมมือและเข้าใจงานแนะแนวนี้นักน้อยเพียงใด บุคคลที่สำคัญเป็นอันดับสามก็คือ ตัวครูแนะแนวซึ่งจะดำเนินงานให้เป็นไปตามวิธีการแนะแนวที่ถูกต้องเพียงใด ถ้าบุคคลทั้งสามดังกล่าวสามารถประสานงานกันได้ดี ก็จะทำให้งานแนะแนวเป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากยิ่งขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนนั้น จะจัดบริการในกรณีใดบ้างย่อมต้องอาศัยความร่วมมือของแต่ละโรงเรียนด้วย เช่น ปัญหาด้านตัวบุคคล ผู้บริหารงาน ผู้ดำเนินงาน ความร่วมมือของครูอาจารย์อื่น ๆ แก่หากยังดำเนินบริการทั้งหลายพร้อม ๆ กันไม่ได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว ก็น่าจะพิจารณาให้มีบริการสนเทศแก่นักเรียนเป็นอันดับแรก เพราะรู้สึกว่าจะตรงกับความต้องการของนักเรียนและผูกครองที่เสนอให้จัดบริการนี้ขึ้นด้วย

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

๒.๑ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนในชั้น ม.ก. ๓ ในจังหวัดระยองสนใจเลือกเรียนทางครูเป็นจำนวนมาก ผู้เขียนมีความเห็นว่าควรจะขยายวิทยาลักระยะเชิงเทร่า ซึ่งเป็นวิทยาลักระยะเดียวในภาคตะวันออกที่รับนักเรียนที่จบชั้น ม.ก. ๓ ใ้รับนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น หากเป็นไปได้ก็ควรจะต้องขยายวิทยาลักระยะในภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้สนองความต้องการในการเรียนทางครูของนักเรียน ม.ก. ๓ ของจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกได้ สำหรับวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งเป็นสถาบันฝึกหัดครูระดับปริญญาตรีเดียวที่อยู่ในท้องถิ่นภาคตะวันออก น่าจะมีโควตา (quota) เข้าศึกษาไว้สำหรับนักเรียนที่จบ ป.กศ. ณ ในภาคตะวันออก

๒.๒ ผลการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของจังหวัดระยองส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อที่จะจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา ควรจะสนับสนุนให้วิชาเลือกเพิ่มขึ้น เพื่อให้นักเรียนจะได้สำรวจความสามารถด้านต่าง ๆ ความถนัด ความสนใจ โดยนำหลักสูตรมัธยมแบบประสมมาใช้ เพราะผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดระยองน่าจะปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพื่อจะได้จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ให้สนองความต้องการของกำลังคนในระดับกลาง เพื่อพัฒนาประเทศได้ดี และสามารถสนองแนวโน้มของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในอนาคต ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะขยายการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้กว้างขวางออกไป เพื่อให้การจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้ลุล่วง อาจพิจารณาอุปโรงเรียนบางโรงเรียนเข้าด้วยกันตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

๑. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดหรือภาคการศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกัน

๒. ควรทำการวิจัยต่อเนื่องโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกัน จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จนกระทั่งนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของการเลือกเรียนต่อนักเรียน และการเปลี่ยนแปลงของเหตุผลในการเลือกเรียนต่อนักเรียน

๓. ควรจะมีการเปรียบเทียบให้เห็นชัดว่านักเรียนที่เลือกเรียนแต่ละอาชีพนั้นมีเหตุผลอย่างไร จะได้นำมาเปรียบเทียบกัน และมีประโยชน์ต่อการแนะแนว

๔. บริการต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองประสงค์จะให้ทางโรงเรียนจัดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาของนักเรียนนั้น ควรจะใดแยกให้เห็นชัดว่าผู้ปกครองแต่ละโรงเรียนนั้นต้องการให้จัดบริการใดบ้าง เหมือน หรือแตกต่างกัน จะได้นำมาพิจารณาจัดได้เหมาะสม

๕. ควรปรับปรุงแบบสอบถามส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ ให้มีความเที่ยงตรง (Validity) สูงขึ้น และปรับปรุงแบบสอบถามวัดความมั่นใจของนักเรียน เพื่อผู้วิจัยจะได้ทราบแน่นอนขึ้นว่าการที่เด็กเลือกเรียนนั้น เลือกด้วยความมั่นใจมากน้อยเพียงใด

๖. สำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาที่นักเรียนทำคะแนนมากที่สุด น้อยที่สุดนั้น ควรจะให้นักเรียนตอบจำนวนคะแนนที่ทำได้ลงไปด้วย จะได้นำมาคิดหา Mean ของคะแนนในวิชานั้น ๆ จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น นับว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการแนะแนว ศึกษาต่อไปแก่นักเรียนด้วย นอกจากนี้ควรจะหาควาว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายส่วนใหญ่ เก่งอ่อนในวิชาใดมากที่สุด เพราะจะได้นำมาประกอบเหตุผลของนักเรียนในการเลือกเรียนต่อ ทำให้เข้าใจถูกต้องยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- * จิตรอารี เนตรหิน การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคการศึกษา ๑๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๐๒ หน้า.
- * ธีรวิมล แพทย์ศรีวงษ์ การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๓, วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๘๓ หน้า.
- เฉลิมชัย อุบลพงษ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ. ๓ และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๑๐๔ หน้า
- * ธวัชชัย หัยจิรญาบาล การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๘๐ หน้า.
- * นาวิน รุ่งรส เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ประเภทสหศึกษา ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมและโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบเดิม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๐๘ หน้า.
- ประมวล กิรีนันท์ เหตุผลของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ และ ม.ศ. ๕ ภาคตะวันออก เกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนครู วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๘๓ หน้า.

พจน์ สารสิน ทรรณะเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ส่วนสารนิเทศ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
๒๕๐๕, ๓๐๕ หน้า.

พรหม พาดิษยภักดิ์ "นโยบายและปัญหาในการพัฒนากำลังคน" "ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา" กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๓, ๒๑๑ หน้า.

บุษพรณี กุชสุภิตี "คานิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๗๑ หน้า.

รัตน เทพกลไชย การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๑ วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔

๑๐๓๕

ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๒, ๑๑๗ หน้า.

วีรวรรณ หงษ์วิลาศ "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนนิตยการ" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๖

× ศึกษาธิการ, กระทรวง กองวางแผนการศึกษา รายงานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๑ กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๒, ๑๕๖ หน้า.

* สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สอง พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔ หน้า ๒๖๘.

* สมพงษ์ มั่นระวัง การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒ วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๖๑ หน้า.

* สุวดี บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๘ ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๐, ๒๖๗ หน้า.

สุกิจ เหล้าสุนทร "การแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" วิชาอาชีพใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ๒๕๐๕, ๑๒๑ หน้า.

* อรรถ ชื่นศิริ การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษา เพื่อศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓ ของโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร ปีการศึกษา ๒๕๐๗ วิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยการศึกษาศรีอยุธยา ๒๕๐๘.

เอกวิทย์ ณ ถลาง "ทัศนภาพประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การเลือกศึกษา" รายงานการประชุม
ทางวิชาการ ครั้งที่ ๑ กรมสามัญศึกษา ๒๕๑๑, ๓๐๕ หน้า.

* Chanay, Reece Chanay "Vocational Values of Children as they Relate
to Economic Community, Grade Level, Sex and Parental Occupational
Level, "Dissertation Abstracts 4, 6:2957 - 2959, March -
April, 1969.

* Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations
and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana
Parishes, "Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

* Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the
Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in
Louisiana, "Dissertation abstracts, 29(9):2958 - 2959,
March, 1969.

Ellsworth, William Welch, "Motivational Factors in Choice of Profession by American Scientists" Dissertation Abstracts 4(20):1233, October 1959.

Lyon, James Burke, "A Study of Experimental Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4(20):1269, October, 1959.

X Moser, W.E. "Vocational Preference as Related to Mental Ability," Occupations, 27:460 - 461, April, 1948.

X Tanzer, Walter L., "Vocational Choice and Personality : A Study of the Relationship of Personality to Choice of Vocational Field and Vocational Aspiration Level," Dissertation Abstracts, 4(17), 890, 1957.

X Wilstach, Ilah Muller, "Vocational Maturity of Mexican - American Youth," Dissertation Abstracts 28(4):1683 - 1684, November, 1975.

ආශ්‍රිත

แบบสอบถาม

๑. โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความถามความเป็นจริง
 นักเรียนเพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๒. ขณะนี้นักเรียนมีอายุ _____ ปี _____ เดือน

๓. อาชีพของบิดา _____ รายได้ประมาณกี่คนละ _____ บาท

อาชีพของมารดา _____ รายได้ประมาณกี่คนละ _____ บาท

๔. ผลการสอบปีการศึกษาที่ผ่านมา สอบได้ _____ เปอร์เซนต์

๕. เมื่อท่านจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว ท่านจะเรียนต่อหรือไม่

๖. ถ้าท่านเรียนต่อ ท่านจะเรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ หรือไม่

๗. ถ้าท่านเรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ ท่านจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่

ในกรณีที่ท่านเรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ และอุดมศึกษาโปรดตอบข้อ ๘ และ ๙

๘. ท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะเรียนในสาขาใดบ้าง

๙. เหตุใดท่านจึงเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาข้างตน

๑.

๒.

๓.

๔.

๑๐. ในกรณีที่ท่านไม่เรียนต่อ ม.ศ. ๔ - ๕ ท่านมุ่งหวังจะเรียนต่อในสาขาวิชาใดบ้าง

๑๑. เหตุใดท่านจึงเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาตามข้อ ๑๐.

๑.

๒.

๓.

๑๒. ท่านมีแผนการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนของท่าน โปรดตอบโดยละเอียด

แบบสอบถามการเลือกเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ

ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

แบบสอบถามนี้มี ๓ ตอน ขอให้นักเรียนตอบคำถามนี้ตามความเป็นจริง เพื่อนำเอาผลที่ได้ไปศึกษากันว่า ผลที่ได้จากการศึกษาจากการตอบคำถามของนักเรียน จะเป็นประโยชน์ของนักเรียน และนักเรียนในรุ่นต่อ ๆ ไป คำตอบของนักเรียนจะถือว่าเป็นความลับทั้งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อนักเรียน เมื่อนักเรียน ตอบแล้ว จึงไม่ทราบว่าเป็นคำตอบของใครโดยเฉพาะ

ขอบคุณที่ได้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ตอนที่ ๑

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือกรอกข้อความตามความจริง

๑. โรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่

- ☐ โรงเรียนสตรีระยองบุญศิริบำเพ็ญ
☐ โรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์
☐ โรงเรียนบ้านค่าย
☐ โรงเรียนแก่งวิทยาถาวร

๒. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

๓. อายุขณะนี้

- ☐ ๑๔ ปี - ๑๔ ปี ๑๑ เดือน ☐ ๑๗ ปี - ๑๗ ปี ๑๑ เดือน
☐ ๑๕ ปี - ๑๕ ปี ๑๑ เดือน ☐ ๑๘ ปีขึ้นไป
☐ ๑๖ ปี - ๑๖ ปี ๑๑ เดือน

๔. ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา

- ☐ ต่ำกว่า ๕๐ % ☐ ๗๑ % - ๘๐ %
☐ ๕๐ % - ๖๐ % ☐ ๘๑ % - ๙๐ %
☐ ๖๑ % - ๗๐ % ☐ ๙๑ % ขึ้นไป

๕. อาชีพของบิดามารดา หรือผู้อุปการะ

๕.๑ อาชีพของบิดา

- ☐ ทานา ☐ ทำไร่ ☐ ทำสวน
☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่ง) ☐ แพทย์พยาบาล ☐ ตำรวจ ทหาร
☐ ข้าราชการแผนกอื่นๆ ☐ กษัตริย์
☐ การประมง

- ☐ รับจ้าง
☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์
☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ)

- ☐ หนายความ
☐ ช่างซ่อมรถยนต์

- ☐ พนักงานบริษัททางราชการ
☐ ช่างโลหะ
☐ ช่างไฟฟ้า วิทย์
☐ ช่างเย็บหนัง

๕.๒ อาชีพหารค่า

- ☐ ทำไร่
☐ แพทย์ พยาบาล
☐ รับจ้าง
☐ ช่างเสริมสวย
☐ แมฆาน

- ☐ ทำนา
☐ ทำสวน
☐ ทำไร่
☐ ค้าขาย

- ☐ พนักงานบริษัท ทางรวม

- ☐ ธนาคาร
☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์
☐ ช่างตัดเสื้อ
☐ ช่างทอผ้า
☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่ง)

- ☐ ข้าราชการแผนกอื่น ๆ (โปรดระบุตำแหน่ง)

- ☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕.๓ อาชีพของบุตรภรรยา (ในกรณีที่บิดามารดาไม่ประสงค์เสียให้เรียน)

- ☐ ทำไร่
☐ แพทย์
☐ รับจ้าง
☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์
☐ ช่างไฟฟ้า วิทย์
☐ ช่างตัดผม

- ☐ ทำนา
☐ ทำสวน
☐ ทำไร่
☐ ค้าขาย

- ☐ หนายความ

- ☐ ช่างไม้

- ☐ ช่างโลหะ

- ☐ ช่างเสริมสวย

- ☐ ทำสวน

- ☐ ค้าขาย

- ☐ พนักงานบริษัท ธนาคาร

- ☐ ช่างซ่อมรถยนต์

- ☐ ช่างเย็บหนัง

- ☐ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า

- ☐ การประมง

- ☐ ช่างทอผ้า

- ☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่ง)

- ☐ ข้าราชการอื่น ๆ (โปรดระบุตำแหน่ง)

- ☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ)

๖. รายได้ของผู้นักทรงกิดเป็นรายเดือนโดยประมาณ (รวมของบิดามารดาหรือผู้นักทรง)

๑๐๐๐ บาทลงมา	๑๐๕๐ - ๑๒๕๐ บาท	๑๓๐๐ - ๑๕๐๐ บาท
๑๖๐๐ - ๑๘๐๐ บาท	๑๕๐๐ - ๒๑๐๐ บาท	๒๒๐๐ - ๒๔๐๐ บาท
๒๕๐๐ - ๒๗๐๐ บาท	๒๘๐๐ - ๓๑๐๐ บาท	๓๒๐๐ - ๓๔๐๐ บาท
๓๕๐๐ - ๓๗๐๐ บาท	๓๘๐๐ - ๔๐๐๐ บาท	๔๑๐๐ - ๔๓๐๐ บาท
๔๔๐๐ บาท ขึ้นไป (โปรดระบุจำนวนเงิน		บาท)

๗. วิชาที่ท่านทำคะแนนได้มากที่สุดเสมอมาคือ
๘. วิชาที่ท่านชอบมากที่สุดขณะนี้ คือวิชา
๙. วิชาที่ท่านทำคะแนนได้น้อยที่สุดเสมอมา คือวิชา
๑๐. วิชาที่ท่านชอบน้อยที่สุดในขณะนี้ คือวิชา

จบตอนที่ ๑

โปรด ตอบ ตอนที่ ๒ ต่อ ไป

ตอนที่ ๒

แบบสอบถามเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเลือกเรียนและแนวทางที่จะศึกษาต่อ

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หรือกรอวงข้อความตามความเป็นจริง

๑. เมื่อท่านเรียนจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้ว ท่านจะเรียนต่อหรือไม่ ?

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับท่านที่จบ ม.ศ. ๓ แล้ว ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ไม่ต้องตอบ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ โปรดข้ามไปตอบข้อ ๘ และข้อ อื่น ๆ

๒. ท่านประสงค์จะเรียนต่อ ท่านจะเรียนต่อสาขาวิชาใด ?

☐ สายสามัญ (หมายถึง ม.ศ. ๔-๕ แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลป์ หรือแผนกทั่วไป)

☐ สายอาชีพ (หมายถึง ม.ศ. ๔-๕-๖ โรงเรียนอาชีวศึกษาเช่น ร.ร. การช่าง

ช่างกล พาณิชย รวมทั้งวิทยาลัยเทคนิค ๓ ปี และ ร.ร. เกษตรกรรม)

๓. ท่านมีความประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่ ? (ระดับอุดมศึกษาหมายถึงการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชั้นสูง เช่นวิทยาลัยครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม และมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ฯลฯ)

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับผู้ที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ต้องตอบ ข้อ ๔ โปรดข้ามไปตอบ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙

๔. ท่านที่คิดว่า จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา โปรดระบุว่าท่านต้องการเรียนสาขาวิชาใด เป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ โดยเขียนเลข ๑, ๒ และ ๓ ลงในช่อง ที่อยู่ข้างหน้าวิชานั้น ท่านให้หลีกเลี่ยงก่อนตัดสินใจให้ดี โปรดเลือกเพียง ๓ สาขาวิชาเท่านั้น

☐ แพทยศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์	☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ อักษรศาสตร์	☐ กฎศาสตร์	☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ วิชาการบัญชี	☐ พาณิชยศาสตร์	☐ เภสัชศาสตร์
☐ รัฐศาสตร์	☐ นิติศาสตร์	☐ เกษตรศาสตร์
☐ สัตวแพทยศาสตร์	☐ วิศวกรรมชลประทาน	☐ ดังกละแจะเกษตรศาสตร์
☐ ศิลปศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์การแพทย์	☐ พยาบาลปริญญา ๔ ปี
☒ วิทยาลัยวิชาการศึกษาศาสตร์	☐ วิทยาลัยพลศึกษา	☐ วิทยาลัยเทคนิคว่าง ๆ
☐ วิทยาลัยการก	☐ วิทยาลัยเกษตรกรรม	☒ วิชาการทหาร ตำรวจ
☐ วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)	(จ.ป.ร.)	

๕. ท่านที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะเรียนต่อในสาขาวิชาใด เป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ โปรดเขียน เลข ๑, ๒ และ ๓ ลงในช่อง ที่อยู่ข้างหน้า วิชานั้น อ่านให้ตลอดเสียก่อนตัดสินใจให้ที โปรดเลือกเพียง ๓ สาขาเท่านั้น

☐ ทร. ป.กค. , ป.ป.	☐ พยาบาล	☐ คุมกรรมาและพลานามัย
☐ หรือพลานามัย	☐ ข่างไฟฟ้า	☐ ข่างกล
☐ เกษตรกรรม	☐ ข่างเขียนแบบ	☐ ข่างโลหะ
☐ ข่างก่อสร้าง	☐ ข่างภาพ	☐ ข่างยนต์
☐ ข่างสำรวจ	☐ ข่างฝีมือทหาร	☐ ป่าไม้
☐ ข่างเตรียมสวย, ตัดเย็บ	☐ กหกรรมศิลป์	☐ วิจิตรศิลป์
☐ เสื้อผ้า	☐ วิศวกรรมรถไฟ	☐ นายสิบทหาร (จ้างทหาร
☐ พาณิชยการ, บัญชีและ	☐ วิชาเอกสุทธรรยะสัน	เรือ มก)
เลขานุการ	☒ โรงเรียนการช่างสตรี	การช่างชาย
☐ สาขาวิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)		

๖. ท่านที่เลือกเรียนต่อ ตามข้อ ๒, ๓, ๔ โปรดตอบข้อ ๖ โดยเขียนชื่อวิชาที่ท่านเล็งใจ เป็นอันดับที่ ๑ จากข้อ ๔ หรือ ข้อ ๕ ลงในช่องว่างข้อ ๖.๑ ข้างล่างนี้

๖.๑ สาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้เป็นอันดับที่ ☒ ๑ คือ

๖.๒ สาขาที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับ ๑ นั้น ท่านมีความรู้เรื่องราวอย่างละเอียดเกี่ยวกับวิชานั้น ๆ หรือไม่ ? โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐
 หน้าคำถามที่ท่านทราบเรื่องราวเกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ๆ ข้อใดที่ท่านไม่ทราบโปรด
 ทิ้งว่างไว้ อ่าน ซ้ำ ๆ เพื่อทราบอย่างสิ้นเชิงจึงตอบ

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้ วิชาที่ข้าพเจ้า เลือกไว้ นั้นมีความสำคัญต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด ?
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้ ความต้องการบุคคลที่ เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้ นั้น มีมากขึ้นหรือลดน้อยลง ?
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาที่ข้าพเจ้า เลือก เรียน นั้น เมื่อสำเร็จแล้ว จะต้องทำงานที่มีลักษณะของงานเป็นอย่างไร ?
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าทราบว่าสถานของวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือก เรียน นั้น เป็นอย่างไร ?^๓
 (เช่น เรียนยากง่าย, ต้องออกจากบ้านนาน ๆ, ต้องอดนอน, ต้องเสี่ยงอันตราย ฯลฯ)
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าทราบว่า คุณสมบัติประจำตัวของ ผู้เรียนวิชานั้น จะต้อง มีอย่างไรบ้าง ?
 (เช่น รูปร่าง, สติปัญญา, ความถนัด, ไหวพริบ) ^๒
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่จะเรียนอาชีพนั้น จะต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง ?
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้ นั้น มีโอกาสทำงานมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ?
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือก เรียนไว้ นั้น มีรายได้มากน้อยเท่าไร ?
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จสาขาวิชาที่ข้าพเจ้า เลือกไว้ นั้น จะได้รับวุฒิอะไร ?
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือก เรียน นั้น จะต้องประสบปัญหาใด ๆ ในการเรียนบ้าง ?
- ☐ ๑๑. ข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จออกมาประกอบอาชีพแล้ว จะต้องประสบปัญหาอะไรบ้าง ?
- ☐ ๑๒. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้ นั้น เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว แต่ไม่มีงานทำ จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นในเครือเดียวกันหรือไม่ ? ^๑
- ☐ ๑๓. ข้าพเจ้าทราบว่าอุปสรรคของข้าพเจ้า มีทุนทรัพย์ส่งเสียให้ข้าพเจ้า เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือก เรียนไว้ นั้น คุ้มสำเร็จหรือไม่ ? ^๕

- ☐ ๑๔. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนสาขาวิชาอาชีพนั้นได้จะต้องเรียนเก่งในสาขาวิชาใดบ้าง ?
- ☐ ๑๕. ข้าพเจ้าทราบว่าในสถานศึกษาของวิชาที่ข้าพเจ้า เลือกเรียนนั้นมีกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ?
- ☐ ๑๖. ในการเรียนวิชาอาชีพนั้นข้าพเจ้าทราบว่ามีความสนุกสนาน หรือน่าเบื่อหน่ายในการศึกษา
มากน้อยเพียงใด ?
- ☐ ๑๗. ข้าพเจ้าทราบว่าในสถานศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้า เลือกนั้น มีบริการใด ๆ ที่จะให้แก่ผู้เรียนบ้าง ?
- ☒ ๑๘. ข้าพเจ้าทราบเกี่ยวกับการรับสมัคร การรวมเรียนการสอน สถานที่ตั้งของสถาบันที่สอน
วิชานั้นตลอดจนวิชาที่ต้องเรียนเป็นอย่างดี

๗. สำหรับท่านที่ประสงค์จะเรียนต่อ ท่านยังมีแผนการใด ๆ อีกเกี่ยวกับการเรียนต่อของท่านโปรดตอบ

เฉพาะท่านที่จบ ม.ก. ๓ แล้ว ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ โปรดตอบข้อ ๘ และข้อ ๙

๘. ท่านที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ท่านคิดว่าท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร ? เมื่อท่านเรียนจบชั้น ม.ก. ๓ แล้ว
โปรดอธิบายโดยย่อ ถึงแผนการที่ท่านเตรียมไว้ เกี่ยวกับอนาคตของท่าน

๙. โปรดตอบทุกท่าน ทั้งท่านที่ประสงค์จะเรียนต่อและไม่ประสงค์จะเรียนต่อ

ท่านที่ตอบคำถามมาทั้งหมดนี้ เมื่อท่านพิจารณาโดยสรุปแล้ว ท่านตอบด้วยความมั่นใจ
มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้เพียง
ข้อเดียวเท่านั้น

- ☐ มั่นใจที่สุด
- ☐ มั่นใจพอควร
- ☐ ยังลังเลใจอยู่มากที่ตอบไปเช่นนั้น

จบตอนที่ ๒

โปรดตอบตอนที่ ๓ ต่อไป

ตอนที่ ๓

แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกไว้ในตอนที่ ๒ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ในอันดับ ๑ นั้น นักเรียนคงจะมีเหตุผลในการเลือกเป็นแน่ ขอให้นักเรียนพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ที่จะข้อว่าตรงกับเหตุผลของนักเรียนบ้างหรือไม่ ข้อใดที่ตรงกับเหตุผลของนักเรียน โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความซึ่งเป็นเหตุผลในการเลือกของนักเรียนนั้น

ข้อใดในแต่ละหมวดก็ตรงกับเหตุผลของนักเรียน ขอให้เว้นว่างอย่าเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงไป อ่านและพิจารณาอย่างถี่ทุกข้อ ก่อนตัดสินใจ

เหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

๑. หมวดการเงิน

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการไปประกอบอาชีพใดหลายอย่างในขณะเดียวกัน ทำให้สร้างฐานะของตนเองได้โดยรวดเร็ว
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่มีอัตราเงินเดือนสูง
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการทำงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างในอัตราเงินเดือนสูง
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่เลือกเรียนนั้น เมื่อเรียนจบแล้วมีงานให้เลือกทำได้หลายอย่าง และมีเงินเกื้อหนุนพอกัน
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่จะสามารถจะหารายได้พิเศษได้อีกด้วย เป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ครอบครัว
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการไปประกอบอาชีพส่วนตัวซึ่งจะมีทางทำให้ร่ำรวยได้
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชาอาชีพนี้ เพราะไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินมาก
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าทราบว่าสถาบันที่สอนวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น สามารถหารายได้พิเศษในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

- ☐ ๙. ข้าพเจ้าทราบว่าในการที่เลือกเรียนนั้นทางราชการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อ โดยที่ข้าพเจ้าไม่เสียรายได้ที่เคยได้รับอยู่ (ให้ลาถ้ามีคำตอบ)
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชานี้เรียนง่ายใช้เวลาสั้น ออกทำงานได้เงินเดือนเร็ว ✓

๒. หมวดบุคคลทางการ

- ☐ ๑. เพราะมีความรู้เป็นผู้นำและต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในสาขาวิชานั้น ✓
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานั้น ตามคำแนะนำของผู้ปกครองทางการเงินของข้าพเจ้า ✓
- ☐ ๓. ครู อาจารย์ เกยแนะนำแนวทางให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานั้น
- ☐ ๔. ครู อาจารย์ประจำชั้น เกยแนะแนวทางการเรียนต่อข้าพเจ้า
- ☐ ๕. ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เกยแนะแนวทางการเรียนต่อให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้ตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพูดอวยกับกัน
- ☐ ๗. เพราะว่าพี่ของข้าพเจ้าเรียนอยู่สถานนี้
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้ที่สำเร็จจากวิชาที่นี้ สามารถประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก จึงต้องการที่จะเรียนบ้าง
- ☐ ๙. เนื่องจากบิดาสามารถติดต่อให้ข้าพเจ้าเรียนวิชานั้นได้
- ☐ ๑๐. วิชาที่สอบเข้าเรียนง่าย จนไม่เก่งแย่งกันมาก .

๓. หมวดประโยชน์ของวิชาชีพที่เลือกเรียน

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพราะว่า เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันสามารถนำความรู้ มาประคิมสิ่งของ และซ่อมแซมของใช้บางชนิดได้ด้วยตนเอง ✓
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้ความรู้จากวิชาชีพนี้ประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของตนในระคับ กลาง ซึ่งเป็นที่ต้องการของประเภทในขณะนี้ ✓
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการที่จะประกอบอาชีพ ที่จะให้มีโอกาสเป็นนักการ เมืองหรือผู้บริหารประเทศ
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าเห็นว่า เรียนวิชานี้แล้วหากไม่ทำงานเป็นข้าราชการ ก็สามารถประกอบอาชีพ ส่วนตัวได้ ✓
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง มีสวัสดิการดี ✓
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่ร่างกายได้ตามสบาย ไม่ต้องการบ้งกับ ✓

- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการทำงานที่สบาย ไม่ต้องเลี้ยงอันคราย ✓
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่แต่งกายสบายและมีระเบียบเรียบร้อย ✓
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเรียนสำเร็จวิชานี้แล้ว หางานทำไถ่กายไม่ต้องทำงานไถ่บ้าน ✓
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชาที่สัมพันธ์กับอาชีพในครอบครัวของข้าพเจ้า เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว สามารถประกอบอาชีพสืบต่อมีกามารกาของข้าพเจ้าได้ ✓

๔. ผนวกความเหมาะสมกับตนเอง

- ☐ ๑. เพราะว่าวิชานี้เหมาะกับความสามารถ และสติปัญญาของข้าพเจ้า ✓
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าคิดว่าบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชานี้ ✓
- ☐ ๓. สุขภาพร่างกายของข้าพเจ้าไม่เหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ ✓
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพราะไม่ต้องเรียนแบบท่องจำ
- ☐ ๕. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชา คณิตศาสตร์ จึงเลือกเรียนวิชานี้ ✓
- ☐ ๖. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ จึงเลือกเรียนวิชานี้ ✓
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการมีความรู้ในวิชา ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ จึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเรียนในสาขาวิชานี้ได้ดี และคงจะเรียนง่ายกว่าชั้น ม.๓ ๔๕
- สายสามัญมาก
- ☐ ๙. เพราะว่าวิชานี้จะทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรู้ความสามารถในทางทำงานไถ่เก็บที่
- ☐ ๑๐. เพราะว่าวิชานี้จะทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวความคิด ที่จะปรับปรุงตนเองให้ทันเหตุการณ์
อยู่เสมอ ✓

๕. หมวดสังคม

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่เรียนสำเร็จวิชาที่นี้ได้รับการยกย่องจากสังคมในปัจจุบันว่าเป็นผู้มีความรู้ที่มีเกียรติ ✓
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ได้รับปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันชั้นสูง เป็นผู้นำเกียรติและชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล ✓
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพื่อจะได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ☐ ๔. เพราะข้าพเจ้าต้องการมีปริญญา
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพ ซึ่งคนในปัจจุบันกำลังนิยม และประเทศชาติต้องการ
- ☐ ๖. เพราะเป็นอาชีพที่สังคมยกย่อง เนื่องจากว่ามีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนได้
- ☐ ๗. เพราะข้าพเจ้าต้องการมีโอกาสสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ จะได้อะไรว่าเป็นผู้มีความสามารถ
- ☐ ๘. เพราะวิชานี้มีคนเข้าสอบแข่งขันกันมาก ผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ จึงถือว่าเป็นคนมีความสามารถสูง
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการจะทำงานเป็นผู้นำของชุมชนในโอกาสต่อไป

๖. เหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด

.

.

.

โปรดจัดอันดับความสำคัญของเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของท่าน ๕ อันดับ โดยนำเอา
หมายเลขหน้าข้อความและข้อหมวดที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของท่านมาเขียนลงในช่องว่าง
ข้างล่างนี้

เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๑	คือ	หมายเลข	หมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๒	คือ	หมายเลข	หมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๓	คือ	หมายเลข	หมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๔	คือ	หมายเลข	หมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๕	คือ	หมายเลข	หมวด

หมายเหตุ ถ้าในอันดับใดท่านคิดว่า เหตุผลที่สำคัญของท่านมีมากกว่าหนึ่งข้อ ให้ท่านตัดสินใจเลือก
เอามาเพียงข้อเดียว เท่านั้น

จบตอนที่ ๓

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

๑๓๓

๙๒.๑๐๙

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร นครหลวงกรุงเทพมหานคร

๒๐ ธันวาคม ๒๕๑๔

เรียน ท่านผู้ปกครองนักเรียน ที่นับถือ

ขณะนี้นักเรียนในความอุปการะของท่าน กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนสุดท้ายของปีการศึกษา ๒๕๑๔ อีกไม่ช้าก็จะจบการศึกษาตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.๓) แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านคงจะมีแผนการที่จะให้นักเรียนของท่านศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพต่อไป โปรดแจ้งแผนการในอนาคตที่ท่านมุ่งหวังจะให้นักเรียนของท่านศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ โดยตอบคำถามต่อไปนี้ คำตอบของท่านจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียนต่อไป โดยไม่ต้องลงชื่อของท่าน คำตอบของท่านจะรักษาไว้เป็นความลับ จะนำไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

วราตรี รุ่งโรจน์

(นางสาววราตรี รุ่งโรจน์)

นิติปริญาโท สาขาวิชาการแนะแนว

แบบสอบถาม

๑. อาชีพของท่านในขณะนี้
๒. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน
๓. ท่านต้องการให้เด็กของท่านเรียนต่อหรือไม่
๔. ถ้าท่านต้องการให้เรียนต่อ ท่านจะให้เรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ หรือไม่
๕. ถ้าท่านต้องการให้เรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ ท่านมุ่งหวังจะให้เรียนต่อระดับอุดมศึกษาหรือไม่
๖. ในกรณีที่ท่านต้องการให้ต่อระดับอุดมศึกษา ท่านจะให้เรียนต่อในสาขาใดบ้าง
๗. เหตุใดท่านจึงมุ่งหวังจะให้เรียนต่อในสาขาวิชาตามข้อ ๖
๘. ในกรณีที่ท่านไม่ให้เรียนต่อ ม.ศ. ๔ - ๕ ท่านต้องการจะให้เรียนต่อสาขาวิชาใด
๙. เหตุใดท่านจึงมุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อตามข้อ ๘
๑๐. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรจัดบริการอื่นใดนอกจากที่มีอยู่แล้วให้แก่เด็กอีกบ้าง

แบบสอบถามมีทั้งหมด ๓ ตอน โปรดพิจารณาทุกตอน

ตอนที่ ๑

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและเด็กของท่าน โปรดกาเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง

๑. เด็กของท่านอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนใดในขณะนี้

☐ โรงเรียนสตรีระยอง-"บุญศิริบำเพ็ญ"

☐ โรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์

☐ โรงเรียนบ้านค่าย

☐ โรงเรียนเกล่งวิทยสถาวร

๒. เด็กของท่านเพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๓. อาชีพของท่านในขณะนี้ คือ

☐ ทำไร่

☐ ทำนา

☐ ทำสวน

☐ แพทย์ พยาบาล

☐ ตำรวจ ทหาร

☐ ค้าขาย

☐ รับจ้าง

☐ หนายความ

☐ การประมง

☐ พนักงานบริษัท, ห้างร้าน, ธนาคาร

☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์

☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่งหน้าที่)

☐ ข้าราชการแผนกอื่น ๆ (โปรดระบุตำแหน่งหน้าที่)

☐ อาชีพช่าง (โปรดระบุชื่อ อาชีพ เช่นช่างไม้ ช่างเสริมสวย ฯลฯ)

☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุชื่ออาชีพ)

๔. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อ ๑ เดือน (คิดรวมทุกคน)

☐ ๑,๐๐๐ บาทลงมา

☐ ๑,๐๕๐-๑,๒๕๐ บาท

☐ ๑,๓๐๐-๑,๕๐๐ บาท

☐ ๑,๖๐๐-๑,๘๐๐ บาท

☐ ๑,๘๐๐-๒,๑๐๐ บาท

☐ ๒,๒๐๐-๒,๔๐๐ บาท

☐ ๒,๕๐๐-๒,๗๐๐ บาท

☐ ๒,๘๐๐-๓,๑๐๐ บาท

☐ ๓,๒๐๐-๓,๔๐๐ บาท

☐ ๓,๕๐๐-๓,๗๐๐ บาท

☐ ๓,๘๐๐-๔,๐๐๐ บาท

☐ ๔,๑๐๐-๔,๓๐๐ บาท

☐ ๔,๔๐๐ บาท ขึ้นไป (โปรดระบุจำนวนเงิน) _____ บาท

จบตอนที่ ๑ โปรดพิจารณาตอบตอนที่ ๒ ต่อไป

ตอนที่ ๒

แบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อของเด็ก

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

๑. เมื่อเด็กของท่านเรียนจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้ว ท่านจะให้เรียนต่อหรือไม่ ?

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับท่านที่จบ ม.ศ. ๓ แล้ว ไม่ประสงค์จะให้เรียนต่อ ไม่ต้องตอบข้อ ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, และ ๗ โปรดข้ามไปตอบข้อ ๘ และ ๙

๒. ท่านที่ประสงค์จะให้เด็กเรียนต่อ ท่านจะให้เรียนต่อสาขาวิชาใด

☐ สายสามัญ (หมายถึง ม.ศ. ๔-๕ แผนกวิทยาศาสตร์ ศิลป หรือแผนกทั่วไป)

☐ สายอาชีพ (หมายถึง ม.ศ. ๔-๕-๖ โรงเรียนอาชีวศึกษา เช่น โรงเรียนการช่างชาย, ช่างกล, พาณิชย, รวมทั้งวิทยาลัยเทคนิค ๓ ปี และโรงเรียนเกษตรกรรม)

๓. ท่านมีความประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่ (ระดับอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง เช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม และมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ฯลฯ)

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับท่านที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ต้องตอบข้อ ๔ โปรดข้ามไปตอบข้อ ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๙

๔. ท่านที่มุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษา โปรดระบุว่าท่านต้องการให้เรียนต่อในสาขาวิชาใด เป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ โดยเขียนเลข ๑, ๒ และ ๓ ลงในช่อง ☐ ที่อยู่หน้าสาขาวิชานั้น ๆ โปรดเลือกเพียง ๓ สาขาวิชาเท่านั้น

☐ แพทยศาสตร์

☐ วิศวกรรมศาสตร์

☐ วิทยาศาสตร์

☐ อักษรศาสตร์

☐ ครุศาสตร์

☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์

☐ วิชาการบัญชี

☐ พาณิชยศาสตร์

☐ เศรษฐศาสตร์

☐ รัฐศาสตร์

☐ นิติศาสตร์

☐ เกษตรศาสตร์

☐ สัตวแพทยศาสตร์

☐ วิศวกรรมชลประทาน

☐ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

☐ ศิลปกรรม	☐ วิทยาศาสตร์การแพทย์	☐ พยาบาลปริญญา,
☐ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, กอ.	☐ วิทยาลัยพลศึกษา	☐ คุรุปริญญา
☐ วิทยาลัยการกั	☐ วิทยาลัยเกษตรกรรม -	☐ วิทยาลัยเทคนิคต่างๆ
☐ วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)	☐ วิชาการทหาร ตำรวจ	☐ นายเรือ นายเรือ-
	นายร้อย จ.ป.ร.	อากาศ

๕. ท่านที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อในสาขาใด ตามสาขาวิชาข้างล่างนี้เป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ โปรดเขียนเลข ๑, ๒ และ ๓ ลงใน ☐ ที่อยู่หน้าสาขาวิชานั้น ๆ โปรดเลือกเพียง ๓ สาขาเท่านั้น

☐ ทรู ป.กค., ป.ป. หรือพลานามัย	☐ พยาบาล	☐ วิศวกรรมและอนามัย
☐ เกษตรกรรม	☐ ช่างไฟฟ้า วิทยุ	☐ ช่างกล
☐ ช่างก่อสร้าง	☐ ช่างเขียนแบบ	☐ ช่างโลหะ
☐ ช่างสำรวจ	☐ ช่างภาพ	☐ ช่างยนต์
☐ ช่างเตรียมผดย ตักเย็บเสื้อผ้า	☐ ช่างฝีมือทหาร	☐ ป่าไม้
☐ พาณิชยการ บัญชี และเลขานุการ	☐ ก่อกรรมศิลป์	☐ วิจิตรศิลป์
☐ สุนดากร	☐ วิศวกรรมรถไฟ	☐ นายสิบทหาร (ทหาร-
☐ โรงเรียนตำรวจ	☐ วิชาวิพหัตถกรรม	บก เรือ อากาศ
☐ สาขาวิชาอื่น ๆ (ระบุวิชา)	ระยะสั้น	
☐ โรงเรียนการช่างสตรี การช่างชาย		

๖. สำหรับท่านผู้ปกครองที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อ เมื่อเด็กของท่านจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้ว ท่านคงจะมีเหตุผลของท่านเป็นแน่ โปรดพิจารณาเหตุผลเหล่านี้ว่าตรงกับเหตุผลของท่านบ้างหรือไม่ ถ้าตรงกับเหตุผลของท่าน โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าเหตุผลของท่าน

- ☐ เรียนจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้วก็เพียงพอแก่การประกอบอาชีพ ไม่ต้องเรียนต่ออีก
- ☐ ข้าพเจ้าไม่มีทุนทรัพย์พอที่จะส่งเสียให้เด็กของข้าพเจ้าเรียนต่อได้ เพราะมีบุตรที่ต้องเรียนอีกหลายคน
- ☐ ข้าพเจ้าต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพที่ครอบครัวกำลังทำอยู่ในขณะนี้.
- ☐ ข้าพเจ้ามีแผนการเตรียมไว้สำหรับ เด็กของข้าพเจ้า (โปรดระบุแผนการนั้นโดยย่อ)

ข้อ ๗ โปรดตอบทุกท่าน

๗. ท่านคิดว่า โรงเรียนควรจะจัดบริการใด ๆ ให้แก่เด็กของท่านอีกบ้าง โปรดพิจารณาบริการตามหัวข้อต่อไปนี้ ที่ท่านคิดว่าเป็นบริการสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนให้แก่เด็กของท่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งโรงเรียนควรจะได้จัดให้แก่เด็กนักเรียนของท่านเป็นอย่างยิ่ง.

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าบริการที่ท่านพิจารณาเห็นว่าสำคัญเพียง

๕ บริการ

- ☐ ๑. จัดบริการแนะแนวทางศึกษาต่อของนักเรียนให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง.
- ☐ ๒. จัดสอนพิเศษให้แก่นักเรียนเป็นบางวิชาในวันหยุดหรือวันเสาร์ อาทิตย์.
- ☐ ๓. จัดบริการช่วยเหลือนักเรียนที่จบ ม.ศ. ๓ แล้ว และไม่มีที่เรียนต่อให้มีโอกาสได้เรียนต่อ
- ☐ ๔. จัดหารถโดยสารไว้เป็นสมบัติของโรงเรียน เพื่อรับส่งนักเรียนเอง.

- ☐ ๕. จัดทดสอบความถนัดและความสนใจของนักเรียน เพื่อแจ้งให้ครูปกครองทราบว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาใด จึงจะเหมาะสมกับนักเรียน
- ☐ ๖. ควรจัดสร้างหอพักสำหรับนักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อจะได้พักในการศึกษา
- ☐ ๗. จัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียนยากจน หรือ เด็กที่มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่หลายคนและเรียนดี
- ☐ ๘. จัดทบทวนวิชาภายหลังสอบไปแล้ว เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่สอบเข้าเรียนต่อได้
- ☐ ๙. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี และส่งเสริมสติปัญญาให้ฉลาด
- ☐ ๑๐. จัดสอนวิชาชีพให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้ เมื่อนักเรียนเรียนสำเร็จจากโรงเรียนแล้ว
- ☐ ๑๑. เปิดสอนวิชาชีพพระบวช สำหรับนักเรียนที่จบชั้น ป.๔ หรือ ป.๖ เพื่อให้ออกประกอบอาชีพต่อไป
- ☐ ๑๒. จัดบริการอาหารกลางวัน โดยควบคุมให้การจ่ายอาหารนั้น เพื่อประโยชน์แก่เด็กจริง ๆ
- ☐ ๑๓. ขาดเจ้าคิดบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนที่มีอยู่แล้วเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องปรับปรุงหรือจัดเพิ่มอีก
- ☐ ๑๔. ขาดเจ้ายังไม่ทราบว่าโรงเรียนมีบริการใด ๆ ให้แก่นักเรียนบ้าง
- ☐ ๑๕. ขาดเจ้ามีความเห็นว่า ควรจัดบริการอื่นๆ ที่สำคัญแก่การศึกษานอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว คือ

--

จบตอนที่ ๒

โปรดพิจารณาตอนที่ ๓ ต่อไป

ตอนที่ ๓

แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนพิเศษต่อ

สำหรับท่านผู้ปกครองที่มุ่งหวังจะให้เด็กของท่านได้เรียนต่อตามสาขาวิชาที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับ ๑ ในแบบสอบถามตอนที่ ๒ ข้อ ๔ หรือ ๕ ท่านคงมีเหตุผลของท่านบางประการ ที่ทำให้ท่านมุ่งหวังให้เด็กของท่านเรียนต่อสาขาวิชานั้น โปรดพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ว่า ตรงกับเหตุผลของท่านหรือไม่

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่มีอยู่ในแต่ละหมวด ข้อใดที่ไม่ตรงกับเหตุผลที่แท้จริงของท่าน โปรดว่างไว้

เหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนพิเศษต่อ

๑. หมวดการเงิน

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กออกไปประกอบอาชีพได้หลาย ๆ อย่างในขณะที่เดียวกัน ทำให้สร้างฐานะได้รวดเร็ว
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานที่มีอัตราเงินเดือนสูง
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานในบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างให้อัตราเงินเดือนสูง
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีโอกาสเลือกทำงานได้หลาย ๆ อย่างซึ่งมีเงินเดือนเท่ากัน
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานที่สามารถหารายได้พิเศษได้อีกด้วย
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กออกไปประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งจะมีทางทำให้ร่ำรวยได้
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองเงินมาก
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เด็กสามารถหารายได้พิเศษในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ได้
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานที่ทางราชการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อโดยไม่เสียรายได้ที่ควรรับอยู่
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ใช้เวลาสั้นออกหางานหาเงินได้เร็ว

๒. หมวดบุคคลากร

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าแนะนำ
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามใจชอบ
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าให้เด็กได้เลือกเรียนตามที่ครู อาจารย์ แนะนำแนะแนวทางให้
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามที่ครูประจำชั้นแนะแนวทางการเรียนต่อให้
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนตามที่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ แนะนำแนะแนวทางการเรียนต่อให้พร้อมกับเพื่อน ๆ
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเลือกเรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพออภัยภัยกัน
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้เข้าเรียนในสถาบันเดียวกับที่พี่ของเขารเรียนอยู่
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กสามารถประกอบอาชีพที่มีความรู้เรื่องมาก ดังที่ข้าพเจ้าเคยเห็นมา
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนต่อในสาขาวิชาที่ปึกสามารถคิดต่อให้เขาเรียนได้
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเข้าเรียนในสาขาวิชาที่ไม่มีคนแข่งขันกันมาก (สอบเข้าเรียนน้อย)

๓. หมวดประโยชน์ของวิชาที่เลือกเรียน

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้มาประดิษฐ์สิ่งของและซ่อมแซมของใช้บางชนิดได้ด้วยตนเอง
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กใช้ความรู้ไปประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของคนระดับกลาง ซึ่งเป็นที่ต้องการของประเทศในขณะนี้
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่มีโอกาสเป็นนักการเมืองหรือผู้บริหารประเทศ
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เมื่อจบแล้ว หากไม่รับราชการ ก็สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวได้
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงและมีสวัสดิการดี
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่แข็งแรงได้ตามสบาย ไม่ต้องการมีการบังคับ
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานที่สบาย ไม่ต้องเสี่ยงอันตราย

- ☐ ๘. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่แต่งกายสวยงามและมีระเบียบเรียบร้อย
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่สำเร็จแล้ว ทำงานทำได้ง่าย ไม่ต้องทำงานไถ่สวน
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กับอาชีพในครอบครัวของข้าพเจ้า เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว สามารถประกอบอาชีพสืบทอดจากบิดามารดาได้

๔. เหตุความเหมาะสมกับตัวเด็ก

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถและสติปัญญาของตนเอง
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของตนเอง
- ☐ ๓. เพราะเด็กไม่ชอบเรียนแบบท่องจำ จึงต้องการให้เด็กเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องท่องจำมากนัก
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่มีคำสอนมากนัก เพราะเด็กไม่ชอบ
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่สุขภาพของร่างกายพอไปได้
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องมีภาษาอังกฤษมากนัก เพราะเด็กไม่ชอบ
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสายอาชีพ เพราะอาจทำให้เรียนได้ดี เนื่องจากว่าเรียนง่ายกว่าชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ สายสามัญ
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้เลือกเรียนในสาขาวิชาที่ต้องการใช้ความรู้และความสามารถได้เต็มที่
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสาขาวิชาที่จะทำให้เกิดแนวความคิดที่จะปรับปรุงตนเองให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

๕. หมวดสังคม

- ☐ ๑. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กนักเรียนในสาขาวิชาที่สังคมในปัจจุบันเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ที่มีเกียรติ
- ☐ ๒. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเรียนในสถาบันชั้นสูง จะได้เป็นผู้นำเกียรติ และชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล
- ☐ ๓. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้มีโอกาสรับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระหัตถ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ☐ ๔. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้มีปริญญา
- ☐ ๕. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพที่สังคมยกย่อง เนื่องจากว่ามีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนได้
- ☐ ๖. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กประกอบอาชีพ ซึ่งคนในปัจจุบันกำลังนิยม และประเทศชาติกำลังต้องการ
- ☐ ๗. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีโอกาสสอบชิงทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ จะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง
- ☐ ๘. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้เข้าเรียนในสาขาวิชาที่มีคนสอบแข่งขันกันมาก จะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง
- ☐ ๙. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด
- ☐ ๑๐. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กทำงานเป็นผู้นำของชุมชนในโอกาสต่อไป

๖. หมวดเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วทั้ง ๕ หมวด

จากเหตุผลข้างต้น ท่านคิดว่าเหตุผลข้อใดสำคัญที่สุด ขอให้ท่านพิจารณาอย่างรอบคอบ และ โปรดจัดอันดับความสำคัญของเหตุผลที่ท่านเลือกไว้ั้นเพียง ๕ อันดับ โดยให้หมายเลขหน้าข้อความของเหตุผล และระบุนามของเหตุผลที่ท่านเลือกไว้ เติมลงในช่องว่างข้างล่างนี้

เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๑	คือหมายเลข	ในหมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๒	คือหมายเลข	ในหมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๓	คือหมายเลข	ในหมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๔	คือหมายเลข	ในหมวด
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ ๕	คือหมายเลข	ในหมวด

ข้อนี้โปรดตอบทุกท่าน

เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว ท่านตอบคำถามทั้งหมดนี้ด้วยความมั่นใจมากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้เพียงข้อเดียวเท่านั้น

☐ รู้สึกว่ายังไม่แน่ใจที่ตอบไปทั้งหมดนั้น ☐ มีความมั่นใจพอสมควร
☐ มีความมั่นใจมากที่สุด

จบตอนที่ ๓

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ตาราง ๕๐ แสดงค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
สำหรับนักเรียนตอนที่ ๓ ที่ได้รับปรับปรุงเกี่ยวกับเหตุผลใน
การเลือกเรียนต่อของนักเรียน

ลำดับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อ	เปอร์เซ็นต์ของความเชื่อมั่น
๑. <u>หมวดการเงิน</u>	
๑	๑๐๐
๒	๑๐๐
๓	๑๐๐
๔	๑๐๐
๕	๑๐๐
๖	๑๐๐
๗	๑๐๐
๘	๑๐๐
๙	๑๐๐
๑๐	๑๐๐
๒. <u>หมวดบุคคล</u>	
๑	๑๐๐
๒	๑๐๐
๓	๑๐๐
๔	๑๐๐
๕	๑๐๐
๖	๑๐๐
๗	๑๐๐
๘	๑๐๐

ตาราง ๕๐ (ต่อ)

ลำดับเหตุการณ์ในการเลือกเรียนต่อ	เปอร์เซ็นต์ของความเชื่อมั่น
๔	๑๐๐
๑๐	๑๐๐
๓. <u>หมวดประโยชน์ของวิชาชีพ</u> <u>ที่เลือกเรียน</u>	
๑	๑๐๐
๒	๕๓.๐๐
๓	๑๐๐
๔	๕๐.๕๐
๕	๑๐๐
๖	๑๐๐
๗	๑๐๐
๘	๑๐๐
๙	๑๐๐
๑๐	๑๐๐
๔. <u>หมวดความเหมาะสมกับตนเอง</u>	
๑	๑๐๐
๒	๕๖.๖๖
๓	๑๐๐
๔	๑๐๐
๕	๑๐๐
๖	๑๐๐
๗	๑๐๐

ตาราง ๕๐ (ต่อ)

ลำดับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อ	เปอร์เซ็นต์ของความเชื่อมั่น
๘	๘๓.๕๐
๙	๑๐๐
๑๐	๑๐๐
๕. หมวดสังคม	
๑	๘๕.๗๑
๒	๑๐๐
๓	๑๐๐
๔	๑๐๐
๕	๗๗.๐๐
๖	๘๐
๗	๑๐๐
๘	๑๐๐
๙	๗๕.๐๐
๑๐	๑๐๐